

ئىرەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی پوښنپیری

*

خاوهنی ئیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزین

سهرنووسهر: بهدران شهحمد ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ئىرەم

زانا خەلىك

ناوی کتیب: ئیره م – رۆمان
نووسینی: زانا خلیل
بلاوکراوهی ئاراس – ژماره: ۶۰۵
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: شوان عهبدولقادر
دهرهینانی بهرگ: مریه م متهقیان
پیت لیدان: هۆشنگ هه مه ده مین
هه له گری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
چاپی یه که م، هه ولیر – ۲۰۰۷
له کتیبخانهی گشتیی هه ولیر ژماره (۶۰۸) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه تی

لە تەنیشت پەنچەرە ئەودیو تاریکە بە تاریکی دانیشتبووم، کە گویم لى
بوو "هەتاو" گوتى:

«مردوويك زیندوو بۆتەو، مردوويك له نيو برینهکانى راجله کيوه،
نالاندوويهتى، ئاه و هاوار و فيغان و زايه لهى كهوتۆته بهر گوچکەى
رۆحى گەردوون و، زيوانى گۆرستانه كەى واگا هیناوه».

هەندى جار بەسەر سوپماوييه وه گويمان لى دەبى كه مردوويك زیندوو
بۆتەو... زریکه و چریکه چریك و چریکاندن و ناله و ئاهاندنى كهوتۆته
بەر گوچکەى جیهانى خودا، كهوتۆته بهر گوچکەى دوو عاشق كه به
دزیه وه له گۆرستانه كه له گهڵ خاك ئاویتە بوونه ماچ دهگۆرپنه وه...

یان مردوويك هاتۆته خەونى وه لیبیهك یا شیخ و مهشاخه كان، ئەوان
هەلپه هەلپى دەكەن و كەسه نزیكه كان كۆم دەكەن و دەست دەكەن
به ههه لگرتنى سەرى گۆرەكه و مردوو كه دەرده هینن... پاش چەند رۆژى
وهكو پيشتر به پييه كانى خوێ دەروا و دهچیتە وه سەر کاره كەى خوێ... له

تەنېشت پەنچەرە ئەودىو تارىكەكەدا بەتارىكى رۇنىشتىبوم كە ھەتاو گوتى: «مردوويىك دواى چەشتنى ئازارىكى زۇر زىندوو بۆتەو، بەچاوانى خۆى بىنيويەتى كە چۆن لە نيو لانكى مردن پاكشاو و جگەرەى كېشاو و پۇژنامەى خويىندۆتەو و دواتر لە گۆرەكەدا دەرھىنراو و وەكو پېشتر بەپېيەكانى خۆى رۇيشتوو و شاھىدى داو، ئى خۆ ھەر واشە مردن دەسپىكى جۆرە ژيانىكى ترە».

ھەموومان دەزانين كە مردوو زىندوو نابىتەو و نەشمانبىنيوو كە مردوويىك قسە بكا، خۆ ئىمە نەمانبىنيوو كە مردوويىك حىكايەت سەرد بكا، يا چىرۆكى بگىرپتەو، ياخود نۇقلىتتېك بۆ زىندوووان بنووسى.
كى نالى ھەشرە؟

رەنگە رۇژى زىندوو بوونەو بى و من لە حزورى ئىو و خۆشەويستە قىندار و دلرەقەكەى خۆم، ئەو شاھىدىانە بەدەم كە تا ئىستا نەمداون... رەنگە تا ئىستا لە ەرشى گەورەدا وەستابىن و دان بەراستىەكان بىنن... ئايە منىش مردووم و ھاتوومەتە خەونى ئەو دوو عاشقەى كە بەدزىەو لە گۆرستانەكەدا بوونەتە خاك؟ شىخ و مەشاىخ و ەلىيەكان گويان لە ئاھ و نالاندنم بوو؟ بانگى كاروانچىيىكم كردوو؟ رېبوارىكى ماندوو گويى لە قيژە و زەنا و گليەكانم بوو؟ ياخود لە ھەشرم و لە بەردەم ەرشى گەورەدا ئەو شاھىدىانەتان بۆ دەدەم؟ شاعىرىكى بى كار ەيە و دەيەوى بىنووسىتەو؟

ھەتاو گوتى: «راستىيى ئاگرە و تارىكىش گەمەيەكە بۆ شاردنەو... لە كۆتايىدا رۇشنايى لە تواناي دايە جى بەتارىكىي لەق بكا.»

من گوللە ساردەكەم دىتەو ەياد كە بەدلى گەرمدا تېپەرى. من ھەموو رۇوداوەكانم وەكو خۆى دىتەو ەياد... دەلىي ئىستايە و تىيدا دەژىم... دەلىي ئەو رۇيە كە گوللە رەشەكە دى و بەدلى سىمدا غلۇر دەبىتەو و كون كونى دەكا...

دیتەوہ بیرم کہ من دەستم نەبوو لە ھەلگیرساندنی تۆفانی گەوردەدا، من نەبووم بە دوغایی "ئەرزى معان" سەرھۆژیرکەم... من نەبووم شەرى نیوانی براکانم داھینا، خو من موخبیریم نەکردبوو تا کورپە تاقانەکەى پى لە خاچ ھەلۆاسن... من نەبووم نە... داوا بکەم کہ ژيان بۆ دیاری و ئەزمون و ئازار ئافەریدە بکری...

جا من چیم کردبوو؟؟

بەتەنیا پەیکەریکی گەرم بووم و قسەى خوشەویستە سەرکیش و شێواوەکەى خۆم جیبەجى دەکرد... من چیم کردبوو تا ئاوا بەمردوویەتى چیرۆکی مردوویکتان بۆ بکەم؟

منیش لە دەستپیکدا وەکو ئیوہ لە پووناکیدا دەژیام... وەکو ئیوہ نەمردبووم.. لە کۆلیژەکەدا قسەم دەکرد... دەمویست تامى ھەتاو بکەم، پیدەکەنیم... گەردەلوولم دەدیت کہ لە روحي مرۆف دەئالا... دەگریام، دەرسم دەخویند و عەشق لە روحدا بەگەردون پیدەکەنى...

جار نا جارێ زەمەمەم دەکرد و بەدەنگیکی نەوى گۆرانى تىپەپراندى زەمەن و جیبەجى کردنى بریارەکانى چارەنوسى خۆم بۆ خۆم دەخویند...

ھەتاو دەیگوت: «مرۆف بۆ ئەوہ دروست نەبووہ کہ ھەولى گۆرینى چارەنوسى خوێ بەدا».

من نەمدەویست چارەنوسى خۆم بگۆرم... وەکو ھاویۆلە شەرمەکانم شەرم دەکرد لەو گەنجە چاو مۆنانەى کہ لای حوجرەکەى ئەھرىمەنەوہ دەرسى فیل و خەلەتاندنیان خویندبوو.

شەرم لە جەستەکەى خۆم دەکرد... شەرم دەکرد لە خوین... سوور سوور ھەلەدەگەپام و پیدزکیم دەکرد و خۆم بە ھەفتا و ھەفت ئاو دەشۆرى.. لە کاتى خویشۆریندا نەدەویرام لە جەستەى پروتى خۆم بروانم، شەرم دەکرد لەو ساتەوختانەى کہ سینەم کەلکەلەى خو بەدەرخستن و ھەلپە ھەلپى خو نمایشکردنى دەکرد...

جار نا جارى مەمكە تورت و قىتەكانم ئارەزوويان دەكرد دەرکەون و بەھيواشى سەرى لە دنيای دەرەوہ بدن و تيشك و ھەتاو ببينن... كەچى مانەندى ھاوپۆلە سوور ھەلگەراوہكانم سوور ھەلدەگەپام و رەنگى خوینم دەگرت و ھەشار ھەشارم دەدان.

مەمكەكانم لە نيو قەفەزى پۆشاکەكانم زیندانی کردبوون، دەتگوت جووتى كۆترى سپى چاو خومارینی پر لە فرميسك و بى بالن... ھەتاو گوتى: «ھىچ جياوازيك لە نيوانى جوانى ھەشاردراو و نەبوونى جوانيدا نيبە... بەلام لەگەل ئەوھشدا جوانى ھیندە بى دەسەلات نيبە كە تا سەر بەكۆيلەيى بمينتەوہ».

جار نا جارى داىكم دەگوت: «بەكراسيكي بەرين بيانشارەوہ، ئەوان جووتى سيوى جودان و لەسەر سينەى تۆ پرواون... بيانشارەوہ كچەكەى خۆم نەبادا چاو و زار و پايزى ئيرەبى سست و سيس و پووچيان بكا، بيانشارەوہ، كچەكەى خۆم نەبادا گروپى گورگەكان بيانرفينن و لە چالكيان بئاخن».

سال نا سالى لە مەوداى نيوانى قوپچەكانى كراسە بەرينەكەم، رەنگيكي رەش، يا سپى، يا گۆشتى، ياخود ئاويى، لە سينگمەوہ بەبى پرسى من و لە نائاگايى مندا بۆ دنيای تاريكى ئەوديو پەنچەرە تاريكەكە دەدرەوشايەوہ و تيشكى وەكو تيشكى خۆر و گەشبيني دەدا... من چاوہ مۆنەكانم لى دياربوو، چاوہ برسايەكانم لى دياربوو كە وەكو ئەستيرەيەكى سوور لە تاريكيدا دەدرەوشانەوہ... چاوى ئەو گورگانەم لى دياربوو كە شالاويان دەھينا و، ناچار دەبووم وەكو ھاوپۆلە شەرمەن و نامورادەكانم ناموراد بىم و شەرم دامگرى و رابكەم... دەستم دەنا بە مەوداى نيوانى قوپچەكانى سينەم و رامدەكرد، بۆشايەيەكەم دادەخست و ئيدى لى نەدەگەپام گورگەكان فريوى ئەو رۆشنايى رەنگانە بدن و لە بيريان بئاخن...

ھەتاو گوتى: «ترادتسيون پەيوەندى بەراھاتنەوہ ھەيە... سەرەتاكانى

سەدەى بىست و يەك ئاسايى نەبوو لە ئەوروپا يەكئى بە پرووتى بىنرى و كارىكى سەير بوو.. كەچى ئىستا تەواو ئاسايىيە».

دايكم دەيگوت: «بيانشارهوه و حەشاريانده، ئەوان پەنيرى خودان لەسەر سىنەى تۆ، بيانشارهوه كچى خۆم نەبادا مشك بيانخوا».

منيش وەكو هاوپۆلە سوور هەلگەراوهكانم سوور سوور هەلگەپرام و رەنگى خوينم هەلگەگرت و نەدەويپرام بەلای گورگەكاندا تىپەپرم.. كە خەونم دەديت بەگەنجىكەوه لىم دەبوو بەگورگ، تك تك خوين لە كەلبەكانى دەكەوتنە سەر مەمكەكانم.. من وەكو هاوپۆلە ترسناكەكانم دەترسام و رامدەكرد.. گورگەكە دوامدەكەوت، من دەبوومە ئاسك و رامدەكرد.. گورگەكە دەيگرتم، بە پرووتى لە ژيريدا رادەكشام، داخواز بووم لەتو پەتم بكا، كەچى گورگەكە دەبوو تابلويىكى خوينين و بەسەر جەستەمدا دەتلايهوه، من وەكو هاوپۆلە ترسنوكەكانم ترس دايدەگرتم و خەبەرم دەبوو، دايكم لە باوئەشى دەگرتم و چەند سەلاواتىكى لى دەدا و گلاسك ئاوى سروشتى پى دەدا..

ئى خۆ من هيجم نەكردبوو تا گوللە ساردەكە ئاوا بە دلئى گەرمدا تىپەپرى و زويل زويلئى بكا... جا من چيم كردبوو؟ تا ئاوا بەمردووى چيروكتان بو بكم؟

من وەكو ئيوه نەمردبووم، لە هەتاوم دەروانى، لە كۆلژەكەدا پىدەكەنيم، تەماشائى تاريكى ئەوديو پەنچەرە تاريكەكەم دەكرد، دەگريام، دەرسم دەخويند و مامۆستاكانيش خوئشان دەويستم و لەبەر كەلبەى گورگەكانيش رامدەكرد...

هەتاو گوتى: «پياو لە عەنكەبووت دەچى».

من لە بەلەكەكانى خۆم دەروانى و خەندەيهكم دەكرد، دەستىكم پىدا دەخشاندن و شانازى و نازم دەكرد، سىپى بوون وەكو پۆشاكى فرىشته، لووس لووس بوون وەكو مووس.. من دەستىكم بەرپانهكانم دادەخشاند و شانازى و نازم دەكرد، نەرم وەكو مەمك، لووس لووس وەكو - با - .. دايكم

بى له دەرگادان دەھاتە ژوررەو و من بەلەك و رانەكانم دادەپۆشین و بەوینەى ھاوپۆلە سوور ھەلگەرپاوەكانم سوور ھەلدەگەرپام و دەبوومە جەستەيەكى خوينين و، دايكم مانەندى خوشەويستە قين لە دلەكەى خۆم بەوشە گوللەيەكى ساردى لە دلئى گەرم دەدا..

ھەتاو گوتى: «كارەساتى مرۆف ليرەدايە، كە نەتوانئى كتيبئى رابردووى خوى و كتيبئى ئيستاى يەكئىكى تر بەھەمان ئيھساس و وردبوونەو بەخوينتەو».

من وەكو ھاوپۆلە داپۆشراوہكانم خۆم دادەپۆشى و، دايكم دەيقيراند: «ئەدەبسز، بينامووس، كئرا فيرى ئەو بەرەللايىيە بووى؟»
ھەتاو گوتى: «ئەدەب و نامووس چ پەيوەنديكيان بەخولقاندنى جوانيى و لەزەت كردن لە جوانيىيەو ھەيە؟»

من وەكو ھاوپۆلە بال شكاوہكانم رەنگى خوينم ھەلدەگرت و دەبوومە بوھەيەكى خوين و بالم دەشكا و زريانى شەرم راپدەپيچام: «دايە گيان چيم كردووه؟ بەتەنيا لە خۆم روانى».

خۆ نەدەويرام بلئم: «با پروياريش چيژ لە جوانيىيەكانم ببيني، ئەى خودا بوچى جوانيمان پئ دەبەخشئى؟ بەلەك و رانەكانم ئارەزوويئىكى شيتانەيان ھەيە بو گوزارشتكردن لە خويان، ئەوانيش حەزيانە سەري بدن لە دنياى دەرەو و، شەقام و چاوہكان ببينن كە چۆن لەزەت لە جوانيىيەكانيان دەكەن».

نەدەويرام بلئم: «ھەر زيندوهرئى لەو گەردوونەدا بەدواى پيوستەكانيدا دەگەرئى، گورگيش زيندوون، دەبا گورگيگيش لەزەت لەمن بكا».
ھەتاو گوتى: «ئەوھى بزاني زەمەن بەتەنيا بو تپپەراندن دروست بوو، دەتوانئى لە ناشرينيىيەكانيشدا جوانيى بخولقيني».

من لە تەنيسشت پەنچەرە تاريكەكە رۆنيسشتووم و دەپرسم: «ئايە ئيوە گويتان بو چيرۆكى مردووان راديراوہ؟ گويتان لئى بووە مردوويئىك قسە

بكا؟ نوڧلېتېك بنووسى؟ يان كى نالىٰ حەشرە و من لە بەرانبەر عەرشى گەورەدا ئەو شاھىدىيانەتان بۆ دەدەم؟»

ئەو كاتەى ھېشتا گوللە رەشەكە دلىٰ سېپىمى نەپىكا بوو، دايكم دەيگوت: «جوانىيى ژن وەك مولك وايە، تەنيا بەناوى يەك كەس دەكرى، وەكو گەنجىنەيەك وايە، كە كۆدى كرانەوہى بەتەنيا لە دەستى يەك كەس دايە، جوانىيى ژن وەكو تابلۆ نىيە بۆ ھەموو كەسى ھەبى لىٰ بېروانى و چىژى لىٰ بكا.»

ھەتاو گوتى: «جوانىيى ژن شىعەرىكە بۆ ھەموو كەسى ھەيە بيخوئىتەوہ، تابلۆيىكە ھەموو كەسى حەقى لىٰ وردبوونەوہى ھەيە، سىمفونىايە، ھەر كەس دەتوانى گويى لىٰ بگرى.»

من وەكو ھاوپۆلە سوور ھەلگەراوہكانم سوور ھەلگەرام و شەرم دەيشۆرىم، لە ئابرووچوون و لە لەكەداربوونى ئەو بەلەكانەم دەترسام كە چەشنى بەفر بوون... لووس بوون وەكو پوولەكەى ماسى، نەدەويىرام داخوازييە ئاسايى و سروشتييەكانى ران و بەلەك و مەمكەكانم جيىبەجى بكام.

جار ناچارى حەزى قۆل و شانەكانم دەگەيشتنە حەلەلە و حەزى خۆبەدەر خستنىان دلىٰ گەرمى كاول دەكرد. خۆ ھېشتا گوللە ساردەكەش دلىٰ سېپىمى نەپىكا بوو، پانتۆلە رەشە مۆدېرنەكەم لەبەردا بوو، لەبەر ئاويىنەكەدا وەستا بووم، ئايە ئەوہ ئاويىنەى شانازى بوو؟

زۆر لە خودا رازى بووم كە منى ئاوا خولقاندىبوو، گوتم: «جوانترين ديارىيىك كە خودا بەمرۆڧى ببەخشى، جوانىيە لە گلېنەكانى خۆم ورد ورد بوومەوہ و پرسىم: ئايە ئەوہ گلېنەكانمە كە ئاوا جوانىيى كردووم، يان لە توانايى ھەموو گلېنەكانى تريشدا ھەيە كە ئاوا بەجوانىيى بمخوئىتەوہ؟» لە ناو ئاويىنەكەدا دەستم بەلېوہكانمدا دەخشاندا... زەردەخەنەيەكم دەكرد، كراسە بەرىن و فشەكەم ھەلدەدا كە بەھىچ شېوہيەك ئارەزوويم

نەدەکرد.. پانتۆلئىكى رەشى مۆدىرن و ستىيانىكى رەش پەش.. قۇل و باسكى لووس و سىنەى دەرىپەپيوم ئارەزووى نوپۇز كوردىيان دەبزوئانم، دەمويست بەرپوتى نوپۇزى بۇ پوچى گەردوون بىكەم، تا لە دەست رەنگىنى خۇى برپوانى. ملوانكە زيويىنەكەم، مەدالىيايىكى پىوھ بوو لىى نووسرابوو (الله)، كەوتبووھ نىو دۆلى توند و تورتي مەمكەكانم.. هېندەى لە خۆم دەروانى وام هەست دەکرد لە بەرانبەر ئاوينەى شانازىدا نەوھستام، بەلكو لەسەر پووبارىكم و ئىستا نا چركەيەكى تر دەبمە نىرگز.

هەتاو گوتى: «جوانى پەيكەرىكە بەيانىان بالئندە گۆرانى بۇ دەچرن، شەوانى ھاوين تيشك لە مانگ دەدا و رۆشەنى دەكا.. گۆلەكان لە بەھاردا كە دەبىين بۇى پىدەكەنن و دەمىان دەكرىتەوھ».

لە بەرانبەر ئاوينەكەدا لە خۆم دەپرسى: «دەبى ھەموو كەسىك وەكو من لەزەت لە تەماشاكردن و تەئەمول كردن لە جوانىيەكانى پوخسار و جەستەى خۇيدا ببىنى؟»

من لە بەرانبەر ئاوينەى شانازى و ناز دەوھستام و چاوەرپم دەکرد ھا كە بووم بەنىرگز.. كەچى دايكم بى لە دەرگادان خۇى دەکرد بەژوورەوھ و دەقىقزاندا: چاوت مۆنە، دەزانم، خەونم دىتییە لەسەر بەرەللاى گوللەيەكى رەش دىت و بەدلى گەرمندا تىپەپى و لەت لەتى دەكا».

دەمگوت: «ئى دايە گيان خۆ من ھىچم نەكردووه، ئەى ئىمە ھەموومان بەرپوتى لە دايك نەبووینە؟»

دايكم ھاواری دەکرد: دەزانم ھەموومان بەرپوتى لە دايك بووینە و بەرپوتيش دەرپۆینەوھ، بەلام خۆ بەقەحپەيى لە دايك نەبووینە تا بەقەحپەيش برپۆینەوھ؟»

دايكم ھاواری دەکرد: "رپوتى" رەنگى ھەيە، تابلوى سروشت و جىھانى خودا و پوچى گەردوون جوانتر دەكا».

من وەكو ھاوپۆلە خويناوييەكانم رەنگى خوینم ھەلدەگرت و سوور

سوور هەلدهگه پام و پوښاكيكي بهرينم دهپوشي كه هيچ هەلبهزين و دابهزين و هەلزنانيك شياوي روودان نهبي له سينهم و، قو له لووس و سپيهكانم دا دهپوشي و بهلهك و رانهكانم داپوشراو، (الله) له نيو خه رهندي مهكهكانم شاراوه، دهتگوت له ترسي ناشريني ئاوا خوئي مه لاسداوه.. ئي خو هيچم نه كردبوو تا بهو شيويه دهستم ههبي له كوشتني جوانيي و له بهرانبهر ئاوينهى خهفت بوهستم و فرميسك ببارينم.. له بهرانبهر ئاوينهى ترس و گومان و ناشريني دهووستام و تا فرميسك له چاوهكانمدا وشك دهبوو، دهگريام و چاوه پروانم دهكرد بيم به قهوزه لهو گوماوهدا..

ئى خو من هيچم نهكردوو تا گولله ساردهكه ئاوا بهدلى گهرمدا تيبهر ببي و كون كوني بكا!

جار نا جاري له ته مموز مانگهكاني برادهريدا، له ژير تيشكي تا قدا سهرم دهخورا، نه دهوييرام قزي رهش و دريژم وهكو هاويوله تينوو و قز دريژهكانم بهرهللاي ئه و دنيا جوانهى دهره وه بكه م، نه دهوييرام پرچم بدهمه دهست - با - تا نه قشي خوايي لي ئافهريده بكا.. قزم له ژير حيجا به كه دا كه له كهله هه لدهگه را.

ص خهريك بوو گري دهگرت. نه دهوييرام قزي دريژ و رهشم بدهمه دهست باران تا پروتي بكاته وه.. نه دهوييرام به سه ر شانه كانمدا په خشانى بكه م. هه تاو گوتي: «كه له ژير باراندا، - با - له پرچي رهش و دريژ ده دا، خوا وه ند پيده كه ني.»

باوكم منى ديت له ژير با و بو راندا به قزي په خشان و به پرچ به ره لاي ييه وه هه وشه م ده شوشت، وهكو كه ر زه راندى: «به س نيره كه ري كمان كه مه.»

ئى خو من هيچم نه كردبوو، كه گولله ساردهكه هات و ئاوا بهدلى گهرمدا تيبهرى. منيش وينه ي هاويوله لال و دوشداما و سوور هه لگه پراوه كانم

دۆشادهمام و لال دەبووم و سوور ھەلدەگەر پام و پەنگی خوینم ھەلدەھینا و
ھیچ جوانییکم لە جوانییەکان نەدەدی.. لە کۆلیژەکە دەگریام و دەرس
دەخویند و مامۆستاکان خۆشیان دەویستم و پێدەکەنیم..

ھەتاو گوتی: «پێکەنین» لە بنەرەتدا بوونی نییە، بەلام کاتیک کە گریان
لەوئ نەبی، ئەو بۆ تاوئ دەویرئ سەر دەربکا..

ئەو کاتەى کە ھێشتا گولە پەشەکە دلی سپیمی لەت لەت نەکردبوو، من
خۆم وەکو پەروانەیی دەھاتە بەرچاو کە پیاسەى نیو گۆلەکانى لى حەرام
کرا بى. خۆم وەکو ئەو خاکە دەھاتە بەرچاو کە روان و زەمەندى لى قەدەغە
کرا بى. من خۆم وەکو ئەو ھەلەلە و نیرگز و بەیبوون و شەو بووانە دەھاتە
بەرچاو کە ھیچ ھەنگیک بوى نەبوو بەسەریاندا ھەلفرى و بکەوئیتە
مژنیان. من و ھاو پۆلە داماو و ژاکاوەکانم لەو نەخشەى دەچووین کە ھیچ
قەرەجیک و ھیچ عاشقیك فیزەى ترانسیتی بەنیو خاکی ئیمەدا پى نەبوو...
ھەتاو گوتی: «ژن و پیاو وەکو دوو برادر وان، کە نە بەیەکەو و نە بى
یەکتەریش ھەلکەن».

ئیمە چی بووین خوداوەند؟

گۆلى پەژموردە و ژاکا و پپووکا و بووین، - با - ھەلیو ھەلەندبووین؟
بەرد بووین، بۆ ھیچ ئاوی نەبوو بمانسوینی؟ کلوی بەفرى تەنک بووین
بەر لە کەوتنە خوارەو ھەمان دەتواینەو؟ گەنجینە بووین بەکرانەو ھەمان
تەلیسمى خۆمان لە دەست دەدا؟ پەردەى داخراو بووین بەئاو ھەلەبوونمان
ھەموو جۆرە خوینیکمان دەدیت؟ فال بووین، ھیچ فالچیک تانستى
خویندەو ھى ئیمەى نەبوو؟ بەفر بووین جوانیى خۆر ھەلى دەو ھەلەندین؟
یانیش خەفەتیکى ئەزەلى و قەدەرئیکى نووسراوى سوور بووین و پایز
دایرزان دەبووین؟

ئیمە چی بووین بەر لەو ھى گولە ساردەکە بەدلى گەرمدا غلۆر غلۆر
ببیتەو؟

ههتاو گوتی: «کچ شهویکی تاریکه».

باوکم دههاتهوه مالهوه پشتینه سوورهکهی له پشت دهکردهوه و بهرماله سوورهکهی رادهخست و بهر له نیهت هینان دهیگوت: «کچی نهو سهگابهیش بهدوو کهوت، بهلام سوپاس بو خوا کوشتیان... نیهتم هیهه چوار پکهعهت نویژی نیوهرو...»

باوکم لهیادی چووبوو که کاتی خوئی نهویش دایکمی ههگرتبوو، دایکم وهلامی دههاتهوه و دهیگوت:

نهی نهتبیستوو مالهکهی نهوسهری کولان ژنیکیان لهسهه بینامووسی کوشتوو؟

من لهو دیو پهچهره تاریکهکهوه دانیشتبووم و گویم لهو قسانه دهبوو، باوکم وازی له نیهتهینانهکه دهینا و ئاوری لای دایکمی دههادهوه و بهتیغی چاوانیشی له منی دهروانی و بهدهنگیکی بهرز دهیگوت:

«نهوه چارهنووسی دیاری ههموو بینامووسیکه له دنیا، نهی دهستان خوش، دهبی بو پیرۆزبایی سهریکیان لی دم. دهستی دهکردهوه به نیهتهینان لهسهه بهرماله سوورهکهدا: «نیهتم هیهه چوار پکهعهت نویژی نیوهرو...».

دایکم دهیگوت: «دهلین کیژی نهو مهلایهی دراوسیمان گوتیهتی من شوو بهکورپک دهکهه که بهیهکهوه له کولیزن.. مهلا گومانی دروست کردوو و دهیهوی بیکوژی».

باوکم وازی له نیهت هینانهکه دهینایهوه و بهدهنگیکی بهرزتر له جارن دهیگوت: «تف لهو مهلایه بی دینه، تا نیستا نهیکوشتوو؟ نهی نهگهه لهسهه خوشهویستی نهیکوژی کهی جورئت دهکا بیکوژی؟»

من لای سهروهی دیوانیکی شیعری خوشهویستیم بهلیومهوه دنا و پیلوهکانم دادهخست و بیرم دهکردهوه؟

من بیرم له چی دهکردهوه؟

«ئىمە چەند ماسىيىكى بچووكين و له دەرەوہى دەريادا زەمەن بەرپى دەكەين».

لەوديوە پەنچەرە تاريكەكە ھەتاو بەپرچى زيرپىنى دەيگوت: «ژيان شانۆ نىيە، ژيان ديالىكتى بەبەغايە».

من وەكو ھاوپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام و رقىشم لەو عاشقە فشهكەرانە دەبۆوہە كە درك بوون لە پىستى گۆل... ئىدى دەمزانى ژيان وەر ز نىيە كە ھەر جارە و بەشپۆوہەك خۆى نيشان دا، دەمزانى ژيان بەبەغايە و يەك فەرھەنگى ھەيە.

حەزم بەگۆرپىنى كراسە بەرینەكەم نەدەكرد بەتیشرتىكى تەسك، يا فانيلەيەكى عەلاگەى سېى تەنك و تەنگ و تريسك كە خراتى و قەبارە و فۆرمى راستەقىنەى مەمكەكانم ئاشكرا بكا... نەمدەويست پانتۆلە مۆدىرنە رەش و ستیانە ئاوييەكە بپۆشم و لە تەنيشت پووبارەكە لە وینەى خۆم بپروانم و تەئەمول بۆ دەستپەنگىنى روحي گەردوون بكەم...

نەدەویرام لە بەرانبەر ئاويئەى شانازى بەشانازىوہە پرچى رەش و دريژم بەسەر شان و گونا و مەمكەكانم پەخشان بكەم، تا بۆ تاوى ھەناسەى كامەرانی ھەلكيشن و جیھانی خودا ئارام بكەن.. تال تالى قژم وەكو رستە سينتاكسيەكانى ناخم بى ھەناسە بوون..

لەوديوە پەنچەرە تاريكەكە ھەتاو بەقژى زيرپىنەوہە رۆيشتبوو كە گوتى: «پياو ھەميشە ھەست دەكەن كە ژن لە پياو، زوو زووش ئوہە لە ياد دەكەن كە ئەوانيش لە ژن».

من لە غيايى گريان پيدەكەنيم و دەگريام و خۆشم لە گورگەكان لادەدا.. ھەتاو گوتى: «گورگ سنوورى ھەيە بۆ تيربوون، كەچى مرۆف ھىچ سنوورىكى نىيە بۆ تيربوون».

جار نا جارى كە ھيشتا گوللە پەشەكە دلى سپىمى نەبى بوو، گروپى گورگەكان، بلى دەستەى كورپە مەراقدارەكان، دەھاتن.. بزەيەكيان دەكرد، نازانم راستى بوو ياخود دەستكرد!

ئايە دەيانويست فريوم بدەن؟ ئەوان ئەھرىمەن بوون؟ وەكو بەندەيەك لە بەرانبەرم دەچەمانەو و بەشان و بالياندا ھەلدەگوتم: «تۆ گەشاوھيتيرين و بۆن خۆشتيرين گولئى لەو گولستانە.. تۆ تاكە مانگيكي پر لە تيشك و تاكە مانگيكي سروشتى لەو ئاسمانە.. تۆ خۆريكي جياي، لە ھيچ خۆريكي تر ناچى لەو دەرياھە.. ھەندى پەنجەكانيان دەقرچاندەو، دەمزانى ئەوانيش ويئەى من و ھاويۆلە شەرمەكانم شەرم دەكەن... تەويلىيان دەسپرەو و بەدەنگيكي لەرزۆك بەردەوام دەبوون: « تۆ.. ئا بەلئى تۆ، تاكە ئوميد و خەونى ژيانى، تۆ خوداوەندى، باشە؟»

ھەتاو بەقزى زيرينەو دەيگوت: «ژن بەردە و، پياويش - با -»

من دەمگوت: «ئى چيتر؟؟»

گورپى پياوان يان بلئى گەلى گورگان دەيانگوت: «با پەيوەندى خۆشەويستى ببەستين تا ئايندە بينا بكەين..»

ھەتاو دەيگوت: «پيش ئەوھى پياو بەژن بگا، جل و بەرگى شەراب دەپۆشى، دەپەوى ژن مەست بكا، كە پيى دەگا دەچيئەو نيو بەرگە ئەسليەكەى كە ژەھرە..»

من ھيئندەى تر بيزام لە پياو كەسايەتییە نزمەكان دەبوو، پرووى خۆم وەرچەرخاند و بى ئاوردانەو دەپويشتم...

ئى خۆ منيش وەكو ئيو پيگھاتەيەكى ئاسايى بووم، منيش لە جەستە و روح پيگ ھاتبووم، منيش ھەر لە خوین و ئيسك و پيست و دەمار و عەقل و عاتيفە و دل بووم... بەلام منيش وەكو ھاويۆلە گوماندارەكانم گومانم ھەبوو، گومان لەو كاتەى كە دەبم بە بەرد و ئاو دەمسويئى... گومان لەوھى كە دەبم بە بەرد و كيمياگەرى وەرمەدەچەرخيئى... گومانم ھەبوو لەوھى كە دەبم بە بەرد و پەيكەرتاشى بەئارازووى خوى ھەلمدەوھريئى.. گومانم ھەبوو لەوھى كە دەبم بە بەرد و گرگانى دەمسويئى.. گومان لەوھى كە دەبم بە بەرد و - با - يى بەجيم دەھيئى.. گومانم ھەبوو لە ھەموو شتى لەو

كاتەى كە دەبىم بە بەرد... گومانم ھەبوو كە بىم بە بەردىكى نەرم و چارەنوس لە ناوم بيا..

دەترسام، زۆر زۆریش لە پلانى گەلى گورگەكانى عەرد و ئاسمان دەترسام... رامدەكرد، نەبادە مەمكەكانم بە دەستى - با - ھەلۆرەين. لە دەستى ھەموو پياوھ بايبيھەكان رامدەكرد... رینگام نەدەدا بەھىچ كونج و كەلەبەرى خۆيان بكەن بە ژوورى دلى گەرمم. ئەو دلە گەرمەى كە گوللە ساردەكە ھەلەزپرانند... ئەو دلە سپىھى كە گوللە رەشەكە ھەلەزپرانند... ئى خۆ من ھىچم نەكردبوو تا گوللەيەكى سوورى ئاوا بەدلى سەوزم تىپەرى و لەت و پەت و ویرانى بكا!

من وەكو ئیوھ زیندوو بووم، لە زانكو پیدەكەنیم، دەمخویند و ھاوئۆلەكانم خۆش دەویست و پیزی كەسانى بەرانبەرم دەگرت و لە بازنەى ژيانى خۆم دەخولامەوھ و گورگەكانیشم تێھەلدەدا... باوكم گوتى: «خۆت لە گورگەكان بپاریزە، خۆ ئەگەر ئەوانیش لە چال و بىرت نەئاخنن ئەوا من خوینت دەریژم».

لى نەدەگەرەم گورگەكانى عەرد گەمە بەجوانىيەكانى ئاسمان بكەن، لى نەدەگەرەم گورگە بەناو رۆحانىيەكانى ئاسمان گەمە بەعەردى رۆح و دەروون و سۆز و دل و جەستەم بكەن... نەمدەھەشت مەمكەكانم بكەن بەسوی جەمى برسپەتى.. ھەر رۆژە و يەككە، يان لە رۆژئىكدا چەند يەككە، روى خۆم وەردەگىرا و بى ئاوردانەوھ دەرویشتم.. پەشيمانى و بىركردنەوھەيش لىيان لای من تىمەيەك نەبوو شياوى دىالۆگ و گرینگى پیدان بى..

ئای خودای گەورە چەند دەھاتن و چەند دەچوون، خۆتو خۆت شاھیدی؟

ھەتاو لە پەنجەرە تارىكەكەوھ بەپرچى زىرپىيەوھ دانىشتبوو، گۆرانى دەگوت: «ئایا گویتان بو قسەى مردووان رادىراوھ؟ گویتان لى

بووه چيرۆكى بگيرنهوه؟ رۆمانىك بنوسن؟ ئايه من له حه شرم؟ يا له
عهرشى گهره دا بهرانبهر به تو و خوشهويسته قيئدار و دلرهقهكهى خوم
ئو شاهيدانه ددهم؟»

ئوانهى داواى پهيوهندي ئيرۆتيك و خوشهويستيان لى دهكردم يهكجار
زۆربوون.. ههموشيان وهكو بهرد و ابوون كه قسه لهگهـلـ با - دا بكن..
درو ناكهم، كورپ وهزير و دهسهلاتدارانى ولات دههاتن، دهولهـمهـند و
ههژار، بهناوبانگ و بى ناو و دهنگ، عاقل و گيل.. بهرهوشت و سهـرسـهـرى،
ناپياو و پياو و چوزانم..

كورپ وهزيرهكه گوتى: «ولات مهـدالـيايـيـكى كهـم بهـهايـه بهـملى منهوه، من
دهشيم ههـلـيدهـم و دهشيم له ههـمان كاتيشدا لهـبهـر چاوى كهـسانـيدـيدا
بهـحهـجميـكى گهـوره نيشانى بدهم.. رقت له ههـر يهـكـيـك دهـبـيـتهـوه لهـو پارچه
زهمينهـدا من دهـيـخهـمه چالـيـكى تاريـك و تا ههـتايه چاوى بهـئاسمانى شين
ناكهـويتـهـوه.. له جياتى تهـل و ديوار چواردهـورت بهـپياوى نوـكهـر پهـرژين
دهـكهـم.. ولاتيش دهـكهـم بهـجووتى پيـلاوى بريـقهـدار و له پيـتى دهـكهـم..»
پووى خوم وهـرگـيـرا و بى ئاوـردانهـوه رويشتم، ههـر بيريـشم له قسهـكانى
نهـكـردهـوه..

دهـولهـمهـندهـكه هات، سهـرهـتا زهـردهـخهـنهـيهـكى فريـودهـرانهـى كرد، له
نينۆكى پهـنجـهـى پيـيهـكانمهـوه تا تهـوقى سهـرم لىـيـi
جهـستهـيه ههـمووى له زيـر و خـشـل و ياقوت و ئەلماس ههـلـدهـكـيـشم، كارهـكهـر
و پاـكهـرهـوهـت بوـ دهـگرم و قيلهـت بهـناوى دهـكهـم»

پووم وهـرگـيـرا و بى ئاوـردانهـوه رويشتم، ههـر بيريـشم له قسهـكانى
نهـكـردهـوه..

ههژار و بى ناوبانگ و گيل و سهـرسـهـرى و ناپياوهـكان بهـچهـند رستهـى
يهـكهـم دهـگهـرانهـوه دواوه.. كهـچى هى شاعيرهـكه له ههـموويان سهـير تـرـبوـو..
من ئاگادارى ههـژاريى و كهـم دهـرامهـتى ماددى ئەم بووم، له بيـدهـسهـلاتى

ئەوم دەزانی.. كەچى ھى شاعىرەكە لە ھەموويان سەيرتربوو..!

سەرھتا ھات، دەمزانی بە ناوبانگ و زىرەككى و پۆمانسىيەتى خۆى دەنازى، شەرمى كرد، لەگەڵ ئەوھشدا واى ھەست دەكرد خاوەنى گەورەترىن سەرمایەيە لەو گەردوونەدا.. ھەر باسى لە فەنتازيا و خەيال و پاكيەتى دل و دەروون دەكرد و دەيوست بە قسەى دەولەمەندى درەوشاوەى بۆش پازاييم بكا: «من.. ئا... من.. ئا.. من.. مانگ دەكەمە كاشانىكى زيويين و لە ژىر پىيەكانتدا پرايدەخەم.. لە پۆژى ئاھەنگى ھاوسەريماندا لە جياتى ريشتنى خوینی گيانلەبەريكى ھەست ناسك، سەرى شيعرت بۆ پەلدەدەم، لە جياتى برىنى سەرى بەرخ، سەرى ئەستېرەكانت لە ژىر پيدا بۆ دەبرم، ژوورىكى بچووكت لە ھەرف و شيعر و گيان و بەختەوھرييدا پىدەدەم.. ئامىزم دەكەمە بەھەشت و تۆ دەتوانى ببیت بە حۆرى و لەویدا بۆ ھەتايى ژيان بگوزەرىنى».

ھى شاعىرەكە لە ھەموويان عەنتىكە تر بوو، فشەم پى دەھات، بەلام راشىگرتبووم، نەمدەتوانى وا زوو وەكو ئەوانىتر بە ئاسانى پشتى لى بكەم.. شاعىرەكە پى گوتم: «ئىرەم گيان.. نەختى وەستا و فرمىسك لەچاوانىدا قەتيس مابوون، دواتر بەردەوام بوو.. ئىرەم گيان، ئەو چ ناويكە ئەى خودا؟ كا پىم بللى كى ئەو ناوەى لى ناوى؟ دەزانی بەرانبەر بە تۆ (تاي) عەشق ھەلمدەلەرزىنى؟ ئىرەم گيان گەر تۆ لەو عەشقە تىبگەى كە بەرانبەر بە تۆ ھەمە ھەر ئىستا دىتە نىو جەننەتى باوھشم.. گەر دەتەوى لەو عەشقە تىبگەى برۆ پرسىارى مەى و مەيخانەكانى شار بكە.. ھەموو شەوى لەنىو گلاسى مەيدا تۆ دەبينم و لەگەلت دەدويم، ئايا تۆ ئاگادارى؟ ئاگادارى كە من دەزانم ئەو مەى نىيە كە من سەرخۆش دەكا بەلكو تۆى لەناو كحولدا تەوژم و شەپۆل دەھىنى و سەرخۆشم دەكەى..»

شاعىرەكە خوینی شيرين بوو، كە بە جدى دەدوا، بەلام زۆرى گوت و بى ئىحساس بوو، دەتگوت كتيبى قووت داو، بۆيە بە ريزەوھ رووى خۆم

وەرگىپراو بى ئاوردانەو پۈيشتىم.. شاعىرەكە چەند شىعەرىكى بۇ نووسىبووم
و گوتى: «بەو شىعەرانە منت بېتەو ياد كە بۇ تۆم نووسىو»

بەر لەوۋەى گوللە پەشەكە دلى سىپىم ھەلا ھەلا بكا، زۆربوون ئەوانەى
كە خوازىننى منيان دەكرد.. من كەسىيانم نەدەويست، خۆشم نەمدەزانى
لەبەر چى!

جار نا جارى باوكم بە دايكىم دەگوت: «دەيدەمە "شوان"ى برازام، ھەر
لە مندالىيەو بۇ ئەوم داناو»

دايكم ۋەلامى باوكمى دەدايەو: «ئاخر پىاۋەكە كچەكەت ۋا دەخوئىنى ۋ
لە زانكوۋىە، بەيانى دەبېتە دكتورە ۋ شوانىش قەساب»

باوكم ۋەكو كەر دەيزەراند: «بۇ قەساب چىتتىيان؟ قەحپەى لە قەحپە،
دىارە يەككىكت بۇ دىارى كىروو؟»

دايكم لال دەبوو، منىش دەگىرام ۋ ھەتاۋىش دەگوت: «خوئىندن لە پاى
چى؟ بۇ ھەمىشەى "بەختەوهرى" كىژى چارەنووسە، چارەنووسىش لە
دەستى دەرەوۋەى سروسىتدايە»

من ھەر دەگىرام ۋ ھەر دەگىرام ھەر دەگىرام تا چاۋەكانم پۈندك ۋ
ئەسرىنيان تىا نەدەما.. ئى خۇ من ھىچم نەكردبوو تا ئەو گوللە ساردانە
دلى گەرمم ئاۋا لەت ۋ پەت بكن.

مانەندى ھاۋپۈلە نەخۆشەكانم بە نەخۆشى دەمخوئىند ۋ رك ۋ قىز ۋ
بىزم لە پىاۋ دەبوو، نەمدەويست گورگەكان فۆرمى مەمكە قىتەكانم ۋەكو
خۆى لە ژىر تىشېرتىكى تەنگ ۋ تەسك ۋ تەنكدا بىنن.. لەبەر گورگەكان
رامدەكر نەبادا فرىۋى گۆپكەى قىتى مەمكە قىتەكانم بدەن.. بەلەكە
لووسەكانم لە ژىر تەنوورە درىژەكە ھەشار دەدا ۋ پىرچىشم لە ژىر
ھىجابەكە زىندانى كىروو.. نەمدەھىشت سەرى بدەن لە ئاۋەدانى ۋ
ئازادى.. ئى خۇ من ھىچم نەكردبوو، تەنبا لىنەدەگەر پام پىرچە درىژ ۋ پەش
ۋ برىقەدارەكەم لە ژىر ستوونى تىشكى خۇردا بىرىقىتەو..

جار نا جارئ "هتاو"ی دسته خوشکم پییده گوتم: «ئیره م گیان،
باخچه که ی خودا و هند، هست ده که ی له هه مووان جوانتری؟»

من له ناخه وه بزه یه کم ده کرد و ده مویست بيم به نیرگز، هتاو به رده وام
ده بوو «ده بی بو هه می شه یی سو پاسگوزاری ئه و خودا و هنده نیگار کی شه بیت
که تو ی وا به و شیوه هه نده سه یییه هی نا و ته ئا فه ریده»

من ئوقره م نه ما ده مویست بچریک نیم، ده مویست به هه رده و ده دست
سینگم هه لزی نیم، ده دست له قژم بنیم و یه خه م دادیم.. ده مویست کراسه
به رینه که م فری بده م و سینگ و مه که کانم به ره لالی ئه و دنیا یه بکه م و
ده دست بکه م به شین.. ده مویست بنا لیم و فیغان و پورؤ بکه م و به هه موو
گه رده وون رابگه یه نم که دل و گیانم پرن له نه ینی کوزرا و، ده موی
هه ناسه یان بده م و زیندوویان بکه مه وه.. ده مویست سه ره تا ئایه ته کان لای
هه تاو بخوینمه وه.. هه تاو به رده وام بوو: «ده بی چ نیگار کی شه تو ی
دروست کرد بی؟ به راستی تو تابلوی یکی ره نگینی پر له جه فه نگ و
سیمبولی، من به و هه موو جوانییه ی خو مه وه خه ریکه جه زت لی بکه م..»

من هی نده ی تر شیت و شهیدا و مالویران و په ریشان و سه رگه رده و بووم..
ده مویست هه موو په نه انه بالبراهه کانم به ره لالا که م.. ئه و په نه انییه نه ی که
تا کو ئیستا له من و خودا و هند و ئه وه ی به رانه رم زیاتر که سیکی تر
نه یده زانی.. ده مویست راستییه کان بو یه کی بلیم که ریگا به ته قینه وه ی دلم
بگری.. هی شوو هی شووی ئه سرین له چاوه کانمدا ده بوون به شه رابیکی
خوینین و سه رخوشی ده کردم.. گریام و هه ر ده گریام و زور زوریش
ده گریام.. من له ته نیشته په نجه ره ئه و دیو تاریکه که دانیشتبوو که باو کم به
دایکمی گوت: «ئیره م میرد به "شوان" نه کا، هه له ده کا، هه له که شی ته نیا به
سه ربرین چاره ده کری»

من هیشتا ده گریام که هه تاو گوتی: «ئیره م گیان ئازارم دای؟ بمبووره
ئیره م، خو هه له م نه کردووه؟» من لیم دیار بوو که لیوه کانی هه تاو به

بەردەوامى دەجولانەو، بەلام بئىئاگا بووم، نەمدەزانی چى دەلى..
دەگريام و بىرم كردهو، بىرم له كى دەكردهو؟ بىرم له چى دەكردهو؟ ئى
خو من نەمدەزانی بىر له چى و بىر له كى دەكەمەو!

هەتاو گوتى: «خو هەلەم نەكردهو؟ دەزانم كارەساتى مروڤ ليرەدايه
كه هەلە بكا و نەزانی هەلە دەكا.. يا هەلە بكا و بزانی هەلە دەكا و بشيكا..
يا هەلە بكا، بزانی و نەزانی هەلە كه دەزانی بەدواى رېگاچارەدا نەگەرپى
و تەحمولى راستكردهوى نەكا.. بەلام من هەلەم نەكردهو، من بە تەنيا
گوتم، بەبى چ نىگار كىشى تابلوى توى بەو هەموو جوانييهو نەخشاندبى،
من ئاوينە بووام دەمكردى بە نيرگن»

من زياتر گريام، گريانهكەم له گريانى كچىكى ئاسايى نەدەچوو..
بوچى دەگريام؟ كى بوو منى دەگرياند؟ ئى خو من نەمدەزانی كىيه من
دەگريانى و بوچى ئاوا دەگرييم؟

هەر دەگريام و فرميسكم دەرپشت و دەگريام.. له هەتاویش زياتر گريام
كه ئەو كاتەى زانيبووى تاريكىي لهگەل ئەودا زەمەنى دابەش كردهو..
من دەگريام و نەشمەزانی بوچى دەگرياييم! كى بوو دەيگرياندم؟ بەلام
دەمزانی كه قسەكانى هەتاو و ئاوريان له رۆح بەرداوه.. قسەكانى هەتاو
بوونەتە بومەلەرزه و ئاوا فرميسكى خوئينن له چاوهكانمدا هەلدەرپژن..

هەتاو دەستى پر له تيشكى خستە سەر شانەكانم و گوتى: «بگريى،
گريان گۆرانىيەكه له شيوەى فرميسك بەسەر گۆناكان دیتە خوار.. بگريه،
گريان ئاوازيكه رېگای چوونە دەرەوهمان له دۆزەخى دەروون پى نیشان
دەدا.. بگري چونكه تو بە گريانهو وەكو پەپوولەيهك واى له كاتى
خولانەوئەى بە چوار دەورى شەمعێكدا.. پيوستە لەسەر ئيمەى بالشكاو و
بى بال هەميشە بگريين.. چونكه گريان بو ئيمەى بى بال و بالشكاو وەكو
شيعر وایه بو شاعيرىكى بى دەسەلات.. گريان بو ئيمە وەكو دروستكردى
تابلوى وایه بو كەفالفانىكى بى دەسەلات».

من هاوارم كرد: «.. نا.. نا.. نا.. نانا..... نىگار كيشەكان بى دەسەلات

نين، ئا شاعيرهكان بى دەسلەتەن، دەولەمەندەكان بى دەسلەتەن.. كورپە
وھزيرەكان بى دەسلەتەن.. ھەموو كەسەكان بەبى جياوازی بى دەسلەتەن،
نيگار كېش نەبى!»

من لە تەنیشت پەنجەرە ئەوديو تاريكەكە بە تاريكى دانیشتبوم بە
دزیهوه گویم لى بوو باوكم بە دايكمى دەگوت: «ئیرەم بە ناوی "شوان" ی
برازامە، خو ئەگەر وەكو تو پەفتار بكا و بە نەهینی خو ی بە ناوی یەككى
تر بكا، كە تو بە دزیهوه خو ت بە ناوی من كرددبوو، ئەوا وەكو بەرخيك
سەرى پەل دەدەم و لە خوینی دلى خویدا دەیگەوزینم»

من دەگریام و خەريك بوو شیت دەبووم، ھەتاو بە تورەبى و تورایەوه
گوتى: «چییە ئیرەم گیان دەلی شیت بووى؟»

من لە تەنیشت پەنجەرە ئەوديو تاريكەكە دانیشتبوم و بە تەنیا تاريكیم
لى دیار بوو، بە ھاواریکەوه بە ھەتاوم گوت: «شیت بوون ھەولیکە بو
پزگار بوون لە ئازارى بەردەوام.. خەونى من ئەوھیه كە لەو ئازارە
بەردەوامانە پزگارم بى.. ھەزەمە بېم بە شیتىكى بەرەللاى بى دايك و
دایەن.. تەكادەكەم وازم لى بىنى بو ئەوھى بە تەنیا بو خووم و خەفەتەكانى
خووم و تاريكى بگريم».

ھەتاو بە پرچی زېرپنەوه دەستی خستەوه سەر شانەكانم و ئەویش گریا:
«نا.. نا.. ئیرەم گیان وا بە سانایى بە جیت ناهیللم.. برادەرایەتى لەو
پیکەنینه پاكە دەچى كە دواتر دەتگريینی.. برادەرایەتى باران نییە، بەلكو
بوركانە و لە قوولایبیهوه دى، ئایە دەشى گۆرانى ئاوازی نەبى و بیابان
لمى نەبى و دەریا بە بى ئاوبى و ژیانیش بە بى خەون؟ نا.. نا ئیرەم گیان
قەت وا بە سانایى بە جیت ناهیللم، تا ئەو كاتەى بە چاوى خو ت گەمەكانى
نیوانى تاريكى و پووناكى و پیکەنین و گریان و بەدبەختى نەبىنى»
گوتم: «وەرە ھەتاو گیان وەرە.. وەرە خو شەویستە ئەزەلییەكەى من وەرە..
خوشم دەویى»

ئاممزم بۆى ئاوه لاکرد و تيشکک له و ديو په نجره تاريخه که دره وشايه وه و گولک گه شايه وه و هه تاوم له ئاممزم گرت و تير گوشيم.

هه تاو گوتى: «من توم زياتر خوش دهوى»

گوتم: «باشه گيانه باشه، به لام جار وايه زمان زور له و گولله سارده ترسناکتر و خهفه تبارتره که ديت و دلکى گهرم له ت له ت دهکا»

هه تاو له چاوه کانمى روانى و ماچى کردم.. بى دهنكى بالى کيشا.. ليوه کانى به گوناي راستمه وه نووسانديبوو، هه ماچى ده کردم، ته نيشت ليوه کانمى ماچ ده کردم، بى وچان ماچى ده کردم، ماچه کانى تامکى تايبه تى و چيژکى تايبه تى زور سه ساميان هه بوو، بيرمان چو بووه که وشه يه هه يه به ناوى شهرم يا هه يا.. دهسته خوشکه که دايکم، دايکى ماچ کردبوو، بيرى چو بووه وشه يه هه يه به ناوى شهرم يا هه يا.. من هيوو بوومه وه، دايکم هيوو بووه..

ئيدى جار نا جارى هه نسککم ده کردم، زه ده خه نه يه که ده که وه ته سه ليوه کانم، هه تاو گومانى نه ما له باشى حالم، ئه ویش بزه يه کى کرد و گوتى: «هه ندى نهينى هه ن، هينده جوانن، وه کو ياقوت و زمرووت و مه رجان وان له نيو دلى ماسيدا، ئيرهم گيان بيان پاريزه، به لام خو من داواى بينينى گه نجينه ناخى توم نه کردبوو، بوچى هينده گرياي؟»

من بى دهنگ بووم، له ته نيشت په نجره ئه و ديو تاريخه که به ته نيا تاريخم ده ديت، که گويم لى بوو دايکم به باوکمى ده گوت: «ده بى شانازى به ئيرهم و "فيردهوس" خوشکى بکهى»

باوکم ده يگوت: «ژن هى ئه وه نين پياو شانازيان پيوه بکا، سه گيکى به ره لالا له ژنيکى به ره وشت وه فادارتره..»

من بى دهنگ بووم، هه تاو گوتى: «من ده مه وى بزانه توبو چى هينده گرياي؟»

من بى دهنگ بووم، بى دهنكى بالى کيشا.. هه تاو ماچکى توند توندى

له تەنیشت لیۆهکانم کرد و، گوتی: «خۆشەویستی راستەقینە لە نیوانی دوو کەس، وەکو نووسیین و دیالۆگیکی بە کۆد وایە، هەموو ئەو کەسانەى که یەکتریان خۆش دەوی لە زمانى یەکتى تێدەگەن و ژمارەى کردنەوی قفلى سندوقى پۆحى یەکتەر دەزانن، تۆ ئاگادارى که ئیمەیش توانستى قسەکردنمان هەیه لەگەڵ یەك بە زمانى پۆح و بە زمانى عاشقان، بەلام خۆ من هیچ نەگوتوووە که ئازارى تۆ بدا، من بە تەنیا گوتم، دەبى چ نیگارکێشكى خودایى، نیگارى جوانى توى ئاوا ئەندازيارانەى کێشابى؟»

دەستە خوشکەکەى دایکم بە دایکمی گوتبوو: «دەبى چ قەسابى ئاوا خوینى توى پزاندبى؟»

من لە پرمەى گریانم دا و هاوارم کرد: «هەتاو تۆ دەلێى قەسابى که ئاوا بە چەقۆى وشە خوینم دەپزێى؟»

هەتاو بى دەنگ بوو، بى دەنگى بالى کێشا.. دواتر گوتى: «بى دەنگ دەبم، خۆ بى دەنگیش جۆریكى ترە لە قسە کردن».

هیشتا گوللە ساردەکە دلى گەرمى نەبپیوو، که من بەسەر هەتاو دا چریکاندم، قیزاندم، خوشک ئەو هاوارەى لە خوشک قبول نەدەکرد، برا لە برا و خوشک و، خوشک لە برا، باوک لە مندالەکانى و بە پێچەوانەشەو، دایک و مندالەکانیش بە هەمان شێوہ.. نازانم چى بوو؟! بۆچى ئەو حەقەم بە خۆم دا که هیندە دلرەقانە و ناشارستانىیانە بەسەر هەتاو دا بقیزانم که بە بەردەوامى تیشكى دەدایە ناوہوہم و جگە لەوہیش بە تەنیا ئامازەیک بوو، ریگای پروناكى نیشان دەدام و هیچیتەر نا..

هەتاو گوتى: «لى نەبوردن و کینە و نەزانین لە هاوکێشەى برادەرایەتى دەرکە، شتىكى رووت دەمىنى پى دەلین: تىک گەیشتن و خۆشەویستى.. بۆیە هەموو شتىکت لى قبول دەکەم چونکە هیچ کینە و نەزانین و باوہرى تۆلە لەنىو هاوکێشە و تىکگەیشتن و عیشقى نیوانى ئیمە دا نییە»

دایکم گوتی: «دهتهینه "شوان" ی ئاموزات، کورپکی کاسب و باشه..»
من قیژاندم: «نالیم قهساب خراپن، بهلام من رقم له بونی خوین و تامی
خوین و پهنگی خوین دهبیتهوه.. ئیمه دوو دنیا ی لیکجیایان».

باوک بهسه راهاتهوه، خه ریک بوو بمکوژی.. دایکم له ژیر دهستی
دهرهینام و گوتی: «بشمری، به پرچی سپیشتهوه بی، هه دهبی ببیت به
ژنی شوان»

گوتم: «باوکه، دهستت ماچ دهکم، من رقم له بونی خوین و پهنگی
خوین و تامی خوین دهبیتهوه»

باوکم گوتی: «خودا بوخاتری دیتنی خوین ژنی خولقاندووه، ئاخه هه
ژنیش بوو پیای له بههشت به دهرنا، بویه هه که فام دهکن خوین
دهبینن، تا هه مو مانگیك ههفتهیهك سزا بخون و بیر له ریگای راست
بکه نهوه».

من زورم لا سهیربوو، که هه تاو قبولی قیژان و فیغان و جنیوی منی
دهکرد.. به هه تاوم گوت: «بمره، بهلام جاریکی دی ئه و ناوه دووباره
مه که رهوه..»

دایکم به دهسته خوشکه که ی خو ی گوتبوو: «به دهسته خوشکه که ی بمره،
بهلام ئه و ناوه دووباره مه که رهوه».

هه تاو گوتی: «جا ئیمه جگه له زمانی به به غا، هیچ زمانیکی دی
دهزانین؟ بهلام پیم بلی من چیم گوتووه؟»

گوتم: «ئه و رسته یه ی پیشو».

پووی خو ی وه رگیژا.

هه تاو بیوچان منی ماچ ده کرد و گوتی: «باشه گیانی من باشه..
شهرتبی وشه یه که له دهوی من نه یه ته دهره وه و بی دهنگ ده بم، خو بی
دهنگیش جوړیکی تره له قسه کردن..»

هەندى جار بى دەنگى بىزارىيە.. بى دەنگى لە درامايىكى تراژىدى دەچى، ئىمە بى دەنگ بووين، كرو لال.. لە ناخەو دەمردم و دەژيامەو، دەشەوتام و فىنك دەبوومەو.. لە پەنجەرە ئەودىو تارىكەكەم دەپوانى، بە تەنيا -با- و تارىكىم لى دياربوو.. حەزم دەکرد هەمدىس هەتاو ئەو ناو دەوبارە كاتەو، كىشەو گرفتىك نەبوو لە چ رستەبەك و چۆن رستەبەكى بە كاردىنى.. گرینگ ئەو بوو، دەمويست پىر بە رۆحم بۆ خۆم و هەموو هاوپۆلە نامورادەكانم و تارىكىي ئەودىو پەنجەرە تارىكەكە بگرييم.. هەتاو هەر ماچى دەكردم، لەزەتم لە ماچەكانى دەدیت و هئور دەبوومەو و نەشمەزانى بۆ!

دەمويست هەتاو ئەو ديوەزمەى بى دەنگىيە برەوئىتەو، تا من هەمدىس لە پىرمەى گريان بدەمەو، كەچى نەدەدوا..

من لە تەنىشت پەنجەرە ئەودىو تارىكەكە دانىشتبووم، چاوم لى بوو باوكم بە دەنگىكى بەرز تا منىش گويم لىبى بە دايكىمى دەگوت: «ئەگەر ئىرەم مېرد بە "شوان" نەكا، وەكو بەرخىك لە ناو خوئندا دەيگەوزىيم و كەولى دەكەم و دلەكەى دەدەمە پشيلەيىك.»

من دەگريام هئور نەدەبوومەو، هەتاو گوتى: «بۆچى دەگرى، خۆ من هيجم نەگوتوو؟»

من دەمويست نەئىنيەكان بدركىيم، كەچى مانەندى هاوپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، ترس لە هەموو شتى، ترس لە -با- و ترس لە داهاوو..

هەتاو گوتى: «قەينا بگريە، هەندى جار گريان دلتهنگى و ترس دەپەوئىتەو، بگريە ئىرەم گيان بگريە، بەلام بۆ خاترى ئەو هەموو جوانىيەت كە نىگار كيشىكى نەناسراو ئافەرىدەى كردوو، حەقىقەتەكانى ناخى خۆتم پى بلى.. ئەى نەمانگوت، برادەر سندوقى نەئىنى برادەرەكەيەتى؟»

من ھەمدیس لە پرمەى گریانم دایەو، بەلام ئەو جارەیان جیاتر لە ھەموو جارەکانیتەر.. لە دەستم بووایە خۆم دەکوشت.. گریام و لە ناخەو ھەموو جارەکان و بۆچان دەگریام.

ھەتاو گوتی: «بگریه، گریان کارەكەرى پۆحیکە كە بە گەسكى فرمیسك ژان و ھەسرەت و كەسەر و مەراق و خەمەكان كۆدەكاتەو و لە مالى پۆحیان وەدەر دینی.. بگریه، خۆشەویستە ناسكەكەى خۆم بگریه.. گریان جووتی پئی تەنەفبازیکە و لە سیرات دەتپەرینتەو نزیك كەنارەكانى فیردەوس.. دە بگریه خۆ ئیمە گوتمان، گریان بەتالکردنى گلاسى ژانەكانى پۆحە و، تزی کردنییەتى، بە ئارامى و پیکەنین بگریه، چونكە گریان شیعریكە بە زمانى پۆح، دەفتەریك نۆتەیه لە شیوهى فرمیسك، دەرژیتە سەر گۆناكان، بگریه گیانى من بگریه».

من لە تەنیشت ریگا كۆتایى قفلدارووكە پۆنیشتبوم، ھەتاو منى ھیور دەكردەو و دەیگوت: «بگریی، گریان وەفای چاوە بۆ پۆح، بەلام خۆ من ھیچم نەگوتو، پیم نالیی بۆچى ھیندە دەگری؟»

ھیزم نەما ھیندەى بگریم، فرمیسك نەما ھیندەى دایبارینم و بگرییم.. توانا نەما چیتەر نەھینیەكان وا بە پەنگخواردوویى و قەتیسماوییەو لەناو دل و گیاندا بەھیلەو، چیتەر ھیزم نەما شەرابى بى دەنگى بنۆشم.. من چیدی باوهرم بە پاراستنى نەھینیەكان نەما، دەبوایه زووتر ئەو نەھینیانە بدرکینم، بەلام ھەزم بە گریان بوو، ئایە من ئیستا من لە ھەشرم، یا لە ھەرشى گەورەدا لە بەرامبەر خۆشەویستە قیندار و دلرەقەكەى خۆم ئەو شاھیدیانەتان بۆ دەدەم؟

ھیشتا گوللە پروتەكە دلى ماسكدارى منى خاپوور نەكردبوو كە من بە ھەتاوم گوت: «ناوى "نیگارکیش" نەھینی، چونكە دەمرم».

(نیگارکیش - پەیکەرتاش) كى بوو؟ چى بوو؟ لە كوی ھاتبوو؟ بۆچى ھاتبوو؟ ئایە ئەو سىحر بوو یا ئەفسانە؟ بەختەوهرى یا بەدبەختى؟ شەو

و تاریکی بوو یا خور و پروناکی؟ دروئیکی گهوره بوو یا راستی؟ خیر بوو یا شه؟ گوناھ بوو یا سزا؟ پیکه نین بوو یا خود گریان؟ چوزانم چی بوو! ئەوه نه بی که دههات و به نیو کچهکاندا تیپهرده بوو، سهری بهرز نه ده کردهوه، قژیکی دریزی بهسهه شانهکانیدا پهخشان کردبوو، سینهی ئاوه لاولوانکهیهکی زیوین و مه دالیاییکی دوو پیشکی به ملییه وه بوو، ئای خودا چهنده گران بوو ئەو نیگارکی شه؟

ئەوه چی بوو ئەو خودا وهنده هیور و ناز فرۆش و عیشوه فرۆشه؟ سینهی پانی به ماسولکه رهقهکانی له گهل ماسولکهی بازوویی و پوخساری پهیری له -با- دهچوو، دهتگوت نه سیمه و به بیمنهتی به نیو بهردهکاندا گوزهر دهکا.. هندی کتییی له بن بالهکانی دانهنا و دههات و تیپهرده بوو.. دهتگوت درهختیکی هه میسه سهوزی نه مره و ئیمهیش سیبههری زهرد.. ئەو له رۆح دهچوو ئیمهیش له جهسته، ئەو غهجهه بوو، من و هاو پولهکانیشم خاک، له کوئی بووایه ئیمهش له ژیر پییهکانی ئەو.. ئەو باران بوو من و هاو پولهکانیشم خاک، له کوئی دابباری بووایه ئیمهیش له ژیر دلۆپهکانی ئەو.. ئەو بورکان بوو، بورکانی سوور، ئیمهیش تهمننای سهوز.. چی بوو ئەو نیگارکی شه ترسناک و بهختیار و سههسامه؟

سیحر بوو یا ئەفسانه؟

جگه له من و هاو پولهکانم، هه موو کچهکانی تری زانکۆش دایریکت و ناراسته و خۆش خۆشیان دهویست، یان به لایهنی کهم شتیکیان له ودا دۆزیبووه و ئەو شتهیان خۆشدهویست..

ئەو وهکو -با- دههات و به نیو بهردهکاندا تیپهرده بوو، ئایا ئەو زریان بوو، که ئاوا ئیمهیی درهختی هه لده وهراند؟ تیشک بوو که ئاوا رۆشنایی ده دایه دهروونمان؟

نیگاکانی روو له خاک، دهتگوت یه قینه که له خاکه وه هاتوه! پیدهچوو خاکی له ژن خۆشتر بوئی.. له وه دهچوو عاشقی قور و خاک بی نه کچه

جوانه‌کانی زانکۆ، ئەو دەهات و وه‌کو-با- به‌نیو به‌ره‌کاندا گوزهری ده‌کرد..
من له خۆم پرسى: «ده‌بى نىگار كېشى وائەندازيارانه قامك و قژ و باسك
و سینه و گرانبه‌هایی ئەوى به‌و شیوه‌یه خولقاندبى؟ ئەو نىگار كېشه كىیه؟
چىیه؟ په‌يامى چى بو هیناوين؟»

تابلوئى هینده نامۆى دهنه‌خشانده، ئیمه به دیاریه‌وه هه‌لده‌كورماين،
وابزانم په‌نگى تابلوئى‌كانى له په‌نگى گلینه‌كانى خوى وهرده‌گرت، كه‌س
نه‌یده‌زانى په‌نگى گلینه‌كانى چه‌ند په‌نگن! په‌ش و قاوه‌یى و برۆنزی و سه‌وز
و سوور و زه‌رده.. په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگه‌كانى په‌لكه‌زپه‌ینه‌ى ئىتازى
دووهمى ئاسمان و ابوون.. هه‌ندى جار كه به‌يانيان ده‌هات و وه‌كو نه‌سیم
تپه‌ر ده‌بوو، ئیمه به دزیه‌وه له گلینه‌كانمان ده‌روانى و ده‌كه‌وتینه
شه‌رت‌كردن، شه‌رتمان ده‌كرد له‌سه‌ر هه‌له‌هینان و ئاشكرا كردنى په‌نگى
گلینه‌كانى.. هه‌بوو ده‌یگوت: «نانى نيوه‌رۆ له‌ كافتريای كۆلیزه‌كه له‌سه‌ر من،
ئه‌گه‌ر په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگى گلینه‌ى كۆتر وانه‌بوون!»

یه‌كێكى تر ده‌یگوت: «له‌سه‌ر ملوانكه‌یه‌كه‌ى زپه‌ر مه‌رج ده‌كه‌م، ئه‌گه‌ر
په‌نگى گلینه‌كانى وه‌كو په‌نگى گلینه‌كانى ئاسك وانه‌بوون..»

من ده‌مگوت: «ناتوانم مه‌رج بكه‌م، چونكه ناشیم و ناتوانم ده‌ست‌نیشانى
په‌نگى گلینه‌كانى بكه‌م»

هه‌تاو گوتى: «هه‌ندى په‌نگ هه‌ن هینده‌ى له په‌نگى سىحر نزیکن،
ئه‌وه‌نده له په‌نگه‌كانى خودى په‌نگ نزیك نین..»

من گوتم: «كه‌وابى چاوه‌كانى سىحر.. سىحرىكى ئه‌به‌دى، په‌رن له
په‌نه‌ان و ئاینده، كه‌س ناتوانى خويندنه‌وه‌یان بو بكا!»

هه‌تاو گوتى: «ئه‌به‌دیته، درۆیىكى پیکه‌نيناوییه و له غیابى راستییه
نه‌گۆر‌دراوه‌كان سه‌ره‌لده‌دا!»

جار نا جارێ كه به‌يانيان وه‌كو شنه‌ى سه‌حه‌ر ده‌هات و تپه‌ر ده‌بوو،
ئیمه‌یش، من و هاو‌پۆله مه‌راق‌داره‌كانم له چاوه‌كانیمان ده‌روانى، سپیاتی

چاوهكانى سوور سوور هه لگه پابوون.. ئاي ئاسمان كه بهو سوور اتىيه وه
هيندهى تر جوانتر ده بوون چاوهكانى..!

ئهو دارستان و پووبار بوو يا ئورفيوس؟ هه موومان ده مانپرسى بوچى
هينده خاكي خوڤش دهوئى؟ ئايا ئهو دهيزانى و يه قين بوو كه ئهو له قوردا
خولقاوه؟ سه رمه ستىكى مه غرور و شيت بوو، يا خود عاقلئىكى خودايى كه
له كچه كانى نه ده پوانى؟ ئاي خودا، چهند گران بوو شيكار كردنى ئهو
هه موو گريمانه و هاو كيشانه؟

هيشتا گولله هه ورينه كه به دلى سامالدا تىپه پ نه ببوو، كه هه تاو
فرميسكه كانى ده سرييه وه و منيش په نهان و نهينيه كانى ناخى خووم
بو هه لده پشت..

من گوتم: «ئهو دههات و وهكو -با- تىپه پ ده بوو، من و هاو پوله
هيقيداره كانيشم بهرد بووين.. ئهو خاكي له ئيمه خوڤشتر دهويست.. كى
نالئى ئهو دهيزانى و يه قين بوو، كه ئهو له خاكه وه خولقاوه؟»

جار نا جارى پيشهنگايئى ده كرده وه، تابلو و په يكه ره كانى به دار و
ديوار و درخت و ئاسمان و عهرد هه لده واسين.. ئهو رهنگانهى
نيگار كيشه كه به كارى دههينان، رهنگى گلينه و ناخى خوئى بوون، هه موو
تابلو و په يكه ره كانى سه رنج راكيش بوون..

(تابلوى مانگى كيشابوو، له جل و بهرگى "گهده" يئىكى برسيدا.. له جياتى
نان، پيوستى به نيكار كيشيك بوو).. (تابلوى دهنگى گريانى كيشابوو)..
(تابلوى بونى بخوورى كيشابوو).. (تابلوى خوړيئى موحه جه بهى
كيشابوو).. (تابلوى له رينه وهى پيكه نينى له باوه شى گرياندا كيشابوو)..
(تابلوى "پووتى" كيشابوو جل و بهرگى له بهردابوو).. (تابلوى ژيانى
كيشابوو كاتى له بهر مردن راده كا).. (تابلوى گورانئىكى كيشابوو كاتى بو
عاشقئىكى سه ركيش خوئى دهچرى).. (تابلوى په پوله يه كى كيشابوو، له
پوژى خوڤه ويستى جيهانيدا به پووتى شينى ده كرد).. (تابلوى بهر خيئى

كيشابوو له كاتى سه ربړيندا دهگريا). (گولټيكي كويړى دروست كړدبوو، له تهلەفزيون سەيرى سەماى په پوولەيهكى بى بآلى دهكرد). (تابلووى دهنكى ليدانى كيشابوو). (تابلووى خيانه تى كيشابوو، كراسيكي سوورى پوښيبوو). (تابلووى هه تاوى كيشابوو له كاتى تاريكيدا). (تابلووى به فرى دروست كړدبوو، حىجابى له سەر بوو، تهنوره يهكى فش و كراسيكي به رينى له بهر دابوو). (مامزيكي دروست كړدبوو، راوى پلنگيكي دهنأ و دهيوست دهسته موى بكا). (وينه ي به به غاييكي كړدبوو، به بى دللى له نيو خوينى خويدا گه وزابوو). (قوله ره شيكي دروست كړدبوو، وزه ي كاره بايى له نيو جهسته يدا هاتو چوى دهكرد). (تابلووى -با- كيشابوو، به نيو به رده كاندا رپت دهبوو). (وينه ي گورگيكي كيشابوو، نوته كانى "سوئاته ي تريفه و سه مفوئياى چاره نووس" ي داده نا و جگه ره ي ده كيشا) هه موو تابلوكانى پر بوون له پرسىار، به لام له هه موو تابلوكانى سه ير تر ئه و تابلويه بوو (گولله يهكى رهش ديئ و به دلټيكي سپيدا رپت ده بى و، مه سيح مات و مه لووله، به ناخوشحالى و سه رسورپماوييه وه له خاچدراوه). تابلوييكي ترى دروست كړدبوو له ژيره وه ناو نيشانى تابلوكه ئاوا نووسرابوو (سيويكي موحه جه به، به پروتى). كه من به رامبه ر ئه و تابلويه وه ستام، ته واو تيگه يشتم.. به لى، وينه ي منى به پروتى كيشابوو، من بووم، به لى سه د در سه د من بووم به پروتى، ئيدى گومانم نه ما.. وهكو چوله كه ييك له خو شيدا هه لده په ريم.. وهكو سه رما و زريان هه لده له رزيم.. من بووم.. ئيدى پيد ه كه نين له ناخمد ا چروى كرد.. ده تگوت وام له ژير باران و تاقى به خته وه ريدا، سه ما ده كه م.. لووت و چاو و ران و مەمك و به له ك و ليو و بزه و فرميسك و ئه و ديو په نجه ره تاريكه كه و ريگا كوئايى قفلدراوه كه و هه موو ورده كار ييه كانى له و تابلويه دا نه خشاند بوونى من بووم، يا به شيكى ژيانى من بوون.. هه موو شته كانى به پروتى نه خشاند بوو، (نووح به پروتى به دواى لافاودا ده گه را). (په پوولەيهكى به پروتى په يمان نامه كه ي خوى له گه ل گولدا ده شكاند). منى به پروتى نه خشاند بوو، خو من هيشتا ئه و شوئان ه ي

خۆم ئاوا بە پروتی نەدیتبوو، کە ئەو ھێندە وردبێنانه وینەى كیشابوون!

هەتاو گوتى: «ئیرەم گیان ئاگادارە، پیاو ئاژەلە و ژنیش پووەك»

بوچی لەنیو ئەو ھەموو ھاوپۆلە بەشکاو و، مەراقدارەم وینەى منى كیشابوو؟ ئاخىر من چىم کردبوو تا نىگار كیشك بێت و ئاوا عارى عارى بە رەنگە سىحراو پىھەکانى بمرەوشىنى؟ کە زیاتر و زیاتر پووھو قوولایی تەماشای و، تەئەمولکردن لەو تابلۆ و پەیکەرەنە چووم، ھەموو تابلۆ و پەیکەرەکانى ئەو نىگار كیشە یەكی لە ئەندامانى جەستەى منى تیا بوو، دەمى منى لە شوینی دەنووكى كۆترىك دانابوو، چاوانى منى لە شوینی چاوەکانى بازىكى دامیاری کەنداوى دانابوو.. پشیلە یەكی کردبوو دوو مەمكى قىتى بە سىنە یەو نوساندبوو، مەمكەکانى ھىمن بوون، نەك ھى ھى ھىچ كچىكى تر.. منى لە بەفر دروست کردبوو، بە دیار ئاگرىكەو خۆم گەرم دەکردەوھ.. جەستەى سەگىكى لە برۆنز دروست کردبوو، دوو كەللە سەرى ھەبوو، یەكیكىان من بووم و ئەو پتر خۆى، یەكترىان ماچ دەکرد.. ئای كە ھەستىكى جوانى لا خولقاندەم ئەو پەیکەرە!!

ئەى خودا چى بوو ئەو نىگار كیش و پەیکەر تاشەى كە بە قامكە بلوورىنىیەکانى، كە بە دەستە زىرىنەکانى، كە بە رەنگى گلینەى چاوەکانى، كە بە سىنەى پان و ماسولكە رەق و گىانرپىنە رەکانى، ھىرشى ھىناىە سەر ھەرىمى ھىلاك و ترسنوكى پۆم.. ئەو بە ھەریە بە ناو نىشان و بى و لات و بى ئاسمانە چى بووكە تۆ بەو قژ درىژە غەجەرىیە گرانبەھا و ئىستە تىكە یەت دابوو؟

من و ھاوپۆلە مەراقدارەكانم بوى دەمردىن و، ئەو پش لە ھەموو تابلۆ و پەیکەرەكانىدا، ئەندامىكى جەستەى منى دەخولقاند..

من دەگرىام و ھەر دەگرىام و بەردەوام دەگرىام.. ھەتاو فرمىسكەكانى منى دەسپىیەوھ و دەستى لەسەر شانەكانم دانابوو.. لە گلینەكانى پوانى و بە خەفە تىكەوھ گوتى: «كەوابى یەكترىتان خۆش دەوى؟»

هیشتا گولله ره شه که دلی سپیمی نه پیکابوو، که به هه تاوم گوت: «نهک
هه ر خو شم دهوی، به لکو بوی دهمرم.. نا نا مردن نا.. شتیک داوی مردن..
هه موو چریکه یی جاری بوی دهمرم.. په یمانیشم به خوم داوه، هه موو
فه رمانه کانی به بی بیرکردنه وه جیبه جی بکه م.»
زور زور گریام و هه ر گریام و تا له نکاوینکا به دم گریانه وه هه تاوم
جیپه شت..

جار نا جاری پیشه نگاییکی ده کرده وه، بالنده کانی به ئەندامانی له شی
من ده رازانده وه، منی ده کرده کوکوختی و خو شی ده کرده کیسه ل..
کیسه له که هیور هیور به ره و کوکوختیبه که ریگای ده گرت به..
کیسه له که ئاورپیکی له کوکوختیبه که ده دایه وه و بزیه کی خوینینی بو
ده کرد...

گویم لی بوو باو کم به دایکی ده گوت: «دهیده مه: "شوان" ی برازام، بو
قه ساب چییان نیبه که کهسانی دی هه یانبی؟ دواتر هه میشه بیگانه وه کو
کیسه ل وان و خزمیش وه کو بان».

من له په نای ده رگا بچوو که که دا، که له درزه که یدا به ته نیا تاریکیم
ده دیت، روئیشتبووم و ده گریام، هه ر ده گریام و هه ر ده گریام و نیگار کی شه
خوشه ویسته که ی منیش نه ده هات..
نیگار کی شه قهره که ی منیش نه ده هات..

چاوه کانم شل شل ببوون له ته ماشا کردنی تاریکی ئه و دیو په نچه ره
تاریکه که، له رامان و ته ماشا کردنی قفله کانی ریگا قفل دراوه که، له
هه تاوم ده پروانی که چی به ته نیا سووراتی ئاسمانم لی دیار بوو.. هه ر
چاوه پروانی گولیکی شین بووم بگات، چاوه پروانی فریشته یه کی سهوز بووم
بگات، چاوه پروانی قهره جیک بووم نامه یه کم به خه تی ئەفسانه بو بینی
که چی هه ر نه هات.. شته کان نه ده گه یشتن، ئایه چاره نووس بوو ریگای
نه گه یشتنی شته کانی لی گرتبووم؟ هه ر چاوه پروان و چاوه پروان بووم،

كەچى خۇشەويستە غەجەرىيەكەي من نەدەھات و نەدەھات...!!
جار نا جارى بەر لەوھى گوللە پەشەكە دلى سېم لەت لەت بكا، ئەو
پېشەنگايىكى دەكردەو، منى دەكردە خوړى و لەسەر بەردىك دانىشتىووم..
دەيان دولفين يارىيان بۇ نىمايش دەكردم، گەمەپەكى جوان و بېباكانەيان
بۇ دەكردم دولفېنەكان.. دوو بالى لە جەستەي من دەرواند، سېى سېى
دەچومەو و بەرەو ئاسمان ھەلدەفرېم و ھەلدەكشام.. كەس نەيدەزانى بۇ
كوئى ھەلدەفرېم؟

ئەو دەھات و وەكو -با- بەنئوانى من و ھاوپۆلە پۇج برىندارەكانم
تېپەر دەبوو.. چاوەكانى لەسەر خاكدا ھەلنەدەگرت.. دەتگوت دەزانى و
يەقىنە كە ئەو لە خاكەو ھاتوو!

چاوم لى بوو، باوكم بەدايكمى دەگوت: «دەيدەمە "شوان"ى برازام، خۇ
ئەگەر رازىش نەبى، سەرى سفر دەكەم و گوچكە و لووتى دەپرېم و لە ناو
قەفەزىكى دادەنېم، بۇ ئەوھى خەلك بېنە سەيرانى..»

ھەتاو دەيگوت: «وا مەزانە ئەوانەي سۆزانىنە و لەشى خويان لە
سۆزانيخانەكاندا دەفرۆشن، كەسانى بى پەوشت بن.. چونكە لە پشت ھەر
ئاكامىك دنيايى ھۆكار ھەن..»

من دەگرېام و ھەتاو دەيگوت: «پېشكەيەك دەتوانى سەرۇكىك توورە بكا
و جەنگىك دروست بكا»

من ھەر دەگرېام و ھەر دەگرېام و نىگار كېشە غەجەرىيەكەي منىش
ھەرگىز نىگاكانى لەسەر ەرد بەرەو لاي من وەرنەدەچەرخاند.. ئەو
دەھات و وەكو -با-ى پايزان بە نيو گەلاكاندا گوزەرى دەكرد.. وەكو
وەرىن دەھات و بەسەر زەمىنىكى پايزىدا گوزەرى دەكرد..

منىش لە دەورەو ھۆن ھۆن پۇندكى خوئىنېم ھەلدەوەراند.. ئەو بۇچى
منى بۇ تابلۇكانى خوئى ھەلبۇزاردبوو؟ بۇچى وئىنەي ھەيا و شەرەف و
نامووسى منى ئاوا كىشابوو؟ بۇچى منى ئاوا لە نيو برونزدا پرووت
كردبوو؟

خۆ من هیچم نەکردبوو ئاسمان، تا ئەو نیگارکێشه ڕۆشناييەکانی
ئەوديو پەنجەرە تاریکەکەم نیشان بدار..؟

وینەى منى لەسەر دار و بەرد و دیوار و بنمیچ و گۆل و درکیشدا
کێشابوو.. جا ئەو نیگارکێشه شیتە وینەى منى لەسەر چ شتی نەکێشابوو؟
هیشتا گوللە ڕەشەکە دلی گەرمی نەبریبوو کە یاخەى ئەو نیگار کێشم
گرت و بە توورەبیکیەو بەسەریمدا قیزاندا، هاواری کرد: «عەیب نییە
پیاویکی کەمبەهای وەکو تۆ، ڕەسمى گرانبەهای وەکو من بە ڕووتی
بکێشی؟ دیارە تۆ ڕەوشتیکی زۆر نزم هەیه کە بەرامبەر یەکیکی ڕەوشت
بەرزى وەکو من بێ ئەدەبى دەنوینى؟ بۆچی ڕیزی مروقی بەرامبەرت
ناگری؟ نایا تۆ پرسىوتە کە ڕیگات پێدەدەم وینەى من ئاوا بە ڕووتی
بکێشیت؟»

ئەو نیگارکێشه دەتگوت کورە تاقانەکەى خوداوەند، وەکو نوور
دەدرەوشایەو، دەتگوت لە خاچی دەدەن هیندە بە ناخۆشچالاییەو
وەستابوو.. هیور هیور بوو، هیچ وەلامیکی نەدامەو.. نازانم بۆچی هەر
لێشی نەروانیم!

من دەگریام و دەدوام، ئەو لە خاکی دەروانی، من هاوارم کرد: «تۆ
ئاژەلێت و منیش ڕووەک» ئەو هەر لە خاکی دەروانی، من دەگریام و بە
دەستی چەپەم یاخەى کراسەکەیم گرتبوو، بەدەم گریانەو گوتم: «نیازت
وایه بمخۆیت، دەتەوی ئەناوم بەرى، دەخوازیت لە ڕەگەو هەلم تەکینیت؟»
ئەو هەر و هەر لە خاکی دەروانی.. من دەگریام و خەریک بوو شیت
دەبووم و نەشمدەزانی چیم داوايه!!

ئەو لە خاکی دەروانی، من هەتا هیزم هەبوو زللهییکم بە دەستی
راستەم لە بناگوویی چەپەى دا.. ئەو ڕوومەتى راستەشى هینا و هیشتایش
هەر لە خاکی دەروانی، من بە دەستی چەپەم زللهیهکی ترم لە بناگوویی
راستەى دا، ئەو هیشتا هەر لە خاکی دەروانی.. دەمویست بیکوژم،

لهتوپهتی بکه م و خوینه که ی بخوم، ئایه من جهلاد بووم؟ یانیش هزم دهکرد ببیته خوین و به نیو جهسته مدا پیاسه بکا؟ یانیش ئه وه ته یه من که رویشکیکی دهسه موبووم، به پیسته وه له نیو دهوی ماریکی هیور؟ ئی خو من نهمده زانی چیم و چیم داوایه!

نازانم بوچی نهمده دا! ویستم زلله یه کی تری لی بدهم، که چی هه تا هیزی هه بوو زلله یه کی لی دام و بهرچاوم، وه کو تاریکی ئه ویدیو په نجه ره تاریکه که تاریک داهات و حیجابه که م فری و له پرمه ی گریانم دا. ئه و هیشتا هه ره له خاکی دهروانی، من نهمده زانی ده بی چی بکه م!

ماندوو بووم، زور زوریش ماندوو، باو کم گوتی: «جاریکی دی به پرچی به ره لاله و بتبینم له نیو باخچه که دا دهرس بخوینی، گولله یه کی تاریکت لی دهم، تا دلی پروناکت له ت له ت بکا و چیدی به چاوی خو ت، شینی ئاسمان و تاریکی ئه ویدیو په نجه ره تاریکه که نه بینیه وه».

من ده گریام و نهمده زانی ده بی چی بکه م! هیور بووم وه وه وه کو پشیله ییکی خه والو خوم له ئامیزی نیگارکی شه که دا دوزیه وه.. ئه و منی هه لگوشی.. وه ک چون ستیان ه که م دوا ی شورین هه لده گوشم ئاوا هه لیگوشیم.. تینه ده گه یه شتم ده یویست چیم به سه ر بی نی؟!!

دهتگوت چوله که یه که وه ده یه وی دنکه گوله بهر پژه یه که به دنوو که کانی بقرتیتی.. هینده ی زیاتر له ئامیزی خویدا گریی دهم، من هینده ی تر ده کرامه وه.. له ویدیو په نجه ره تاریکه که تیشکیک دهرکه وت.. من نهمده زانی ده یویست چیم به سه ر بی نی!!

دایکم گوتی: «باوکت دوزمنی مروقه کراوه کانه، ئه وانه ی به دزیه وه خو یان له باوه شی غه ربیان ده که نه وه».

من له باوه شی نیگارکی شه خو شه ویسته که ی خوم کرابوومه وه، خه ریک بو له خو شحالیدا ده سوو تام، ده خنکام، ماچی ده کردم و بیوچان ماچی ده کردم.. من ده گریام لیوه کانیم هه لده مژی، بیوچان ماچیم ده کردم.. چی

بوون ئەو لىۋە شىرىنانەى خودايە؟ سىحر يا ئەفسانە؟ ئايا شەراب بوون
كە منتان ئاوا سەرخۆش كەردبوو؟ من دەگريام و سووراتى لىۋەكانىم
هەلدەمژى.. توند توند بە قامك و نىنۆكە درىژەكانم مەمكەكانم
تېكەدەقۇياندەو، ئايا من پشيلە بووم؟

باوكم تاكە نەعلەيىكى لە پشيلە خرىنەكە گرت و هاوارى كرد: «ژن و
پشيلە لەيەك دەچن»

هېشتا گوللە رەشەكە دلى سىمى زويل زويل نەكەردبوو، كە
نىگار كېشەكەى من، منى برده ناو ستۇديو تايبەتايەكەى خوى و، بە
بىدەنگى لىمى رۋانى و دەستىي كرد بە كار كردن..

من كراسە بەرىنەكەم فرى دا و بە پانتۇلىكى رەشى مۇدېرن و فانيلە
عەلاگە رەشەكەم لەسەر قەنەفەكەى بەرامبەرى راکشام و دەستم كرد بە
زەردەخەنە.. لە روخسارى وردبوومەو، لە دەست و پەنجەكانى، لە گلېنە
رەنگاۋرەنگەكانى، وىنەى خۆم لەناو ئەودا دەدیت، ئايە ئەو كاتە
ئاۋىنەى ژيانى من بوو؟

دايكم لەسەر قەنەفەكە بەرامبەر بە باوكم بە زەردەخەنە كەردنىكەو
راكشا و، لە دەستى خوينىن و پۆشاكى خوينىنى باوكمى رۋانى.. باوكم
دەستى دايە تاكە پىلاۋىكى خوينىن و ئاراستەى دايكمى كرد و گوتى:
«ئەگەر ژنىك، تەنيا جار كېش بە زەردەخەنەو لەسەر قەنەفەيەك بەرانبەر
بە پياۋىك راکشى، ئەوا فىر دەبى بەبى منەتى لە ژىر هەموو پياۋەكانى
تريش راکشى»

هەتاۋ گوتى: «پياۋ وا هەست دەكەن كە بە تەنيا ژن لە پياۋ لە دايك
دەبى، زوو زوو لە يادىان دەچى كە ئەوانىش لە ژن لە دايك دەبن!»

من هېشتا ھەر لەسەر قەنەفەكە راکشابووم، نىگار كېشە خوشەويستەكەى
منىش، ھەر بە ھىورى كارى خوى دەكرد، جگەرەى دەكېشا و بى
بىر كەردنەو كارى خوى دەكرد.. ھەستا، بىللە وىسكىيەكەى كەردەو و دوو

گلاسه‌که‌ی نیوه تزی کرد.. دوو پارچه به‌فری تیّ کردن و گلاسیکی دایه
دهستی من..

من له گلاسه‌که‌ی نیوه دهستم دهروانی که هاته‌وه بیرم له‌بهر باوکم زۆر
رکم له خواردنه‌وه‌ی ده‌بووه، شه‌وانه که به سه‌رخووشی ده‌هاته‌وه مأل،
گوله‌کانی هیوری مائی ده‌هراند، گلاسه‌کانی کامه‌رانی ده‌شکاند،
ده‌ریاچه‌ی به‌خته‌وه‌ری ده‌وشکاند.. شه‌وانه که به سه‌رخووشی ده‌گه‌رایه‌وه مأل
ئامیی و هیوری و به‌خته‌وه‌ری مائی لیّ تیّک ده‌داین.. خوئه‌گه‌ر
نه‌یتوانیبووایه شه‌ر به من به دایکم به فیرده‌وس بفرۆشی، ئه‌وا ده‌که‌ته
جنیودانیکی هه‌ره‌مه‌کی و شه‌ری به خوویی و به خوداوه‌ند ده‌فرۆشت.. به
شتیکی بچووک هه‌له‌چوو، گومانی له هه‌موو شتیّ دروست ده‌کرد، گومانی
له کردنه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌ی سه‌ریان ده‌کرد که -با- جیره جیری پی‌ده‌کرد،
گومانی له په‌نجه‌ره کراوه‌که‌ی من ده‌کرد که -با- ئاوه‌لای کرد بوو،
گومانی له گه‌رمیی -ئاو- ده‌کرد له ماله‌که، گومانی له دلخووشیی و
هیوری و هه‌سانه‌وه‌ی ئیمه‌یش ده‌کرد.. گومانی له هه‌موو شتیّ ده‌کرد،
ده‌بویست هه‌ر چۆن و به چ شیوازیکی بیّ ناخی خوئی قالا بکا.. ئایه ئیمه
شوشه بووین به شکاندنمان دلئ ئه‌ومان ئارام ده‌کرده‌وه؟ که له پرته و بۆله
بۆل ده‌بووه، په‌لاماری به‌رماله سووره‌که‌ی ده‌دا و ده‌سته‌کانی ده‌خسته
بناگوئییه‌کانی و ده‌یگوت: «نیه‌تم هه‌یه چوار رکه‌عت نوێژ ده‌که‌م.. ئاخر
خودای گه‌وره، ئه‌گه‌ر منت بۆ ئه‌وه هه‌موو گومان و عه‌زابه دروست کردیه،
هه‌ر دروستت نه‌کردبووام باشتر بوو، بسم الله الرحمن الرحيم..».

دایکم ده‌یگوت: «قور به‌سه‌رت، نه‌ده‌زانی قیبله له کامه لایه و، نه ده‌شزانی
نوێژی چ کاتیکی ده‌که‌ی.. ئه‌ی هه‌ش به سه‌رت پیاوه سه‌رخووشه‌که».

باوکم وازی له نوێژکردن ده‌هینا و به تووره‌پیکه‌وه که هه‌ر له بورکان
ده‌چوو، ووشه‌کانی به‌په‌زه‌وه لیّک جیاکان په‌رش ده‌بوون، بی‌گومان
سه‌رخووشییان پیوه دیار بوو، ده‌یگوت: «بۆ نایه‌ی فیرم بکه‌ی رووم له
کامه لا بکه‌م؟ من ده‌زانم خودا له هه‌موو شوینیکی و له هه‌موو کاتیکی و له

سەرۆوی ھەموو کاتیڭ و لە سەرۆوی ھەموو شوێنیکیشدا وجودی ھەیە.. دواتر بۆچی پێویستە من ناوی "کاتی نوێژکردن" بەیڤم، قابیلە ئەو خودایە گەورەییە نەزانی کە من نوێژی چ کاتیڭ دەکەم؟ ھەزیش ناکەم جارێکیتر ناوی سەرخۆشی بەیڤم، چونکە نوێژ بە رێگای خۆیی و سەرخۆشیش بە رێگای خۆی..»

ھەتاو گوتی: «باوەر ناکەم شتیکی ئالۆزتر ھەبێ لە مێشکی مروڤ!»
من گلاسە وئیسکییەکەم لە دەستی نیگارکێشە خۆشەویستەکەم خۆم وەرگرت و ئەویش ھێشتا ھەر لە تابلۆکە و خاکی دەپوانی.. من نەدەویوام بخۆمەو، باوکم دەھاتەو ھەو یاد.. بەلام بۆچی نەخۆمەو؟
خۆ من تازە ھەر ھی ئەوم.. ئالای سپیم لە ژێر گەردوگۆلی بن پێی ئەسپی گلێنەکانی ئەو دا ھەلکردبوو..

ئەو لە ناو کارکردنیکی بەردەوام دا بوو، دەتگوت لە جەنگی گەورەدا، جگەرە دەکێشا و قوم قوم وئیسکی دەخواردو و بە وردیش خەریکی کەمڵ کردنی تابلۆکە بوو..

باوکم بە دایکمی گوت: «ئەگەر کچیک ئالای سپی، بە رێگایێکی نا شەری بۆ کورپیک ھەلکا، ھەق وایە وەکو بەرخیک لە نیو باعە باع و فرمیسک و خوینی دلیدا بیگەوزینن».

ھەتاو گوتی: «مروڤ دەتوانن گۆشتی یەکتەریش بخۆن، لە ھەموو درێندەکان درێندەترن، چونکە لەگەڵ ئەو ھەق وایە کە لە چەمکی درێندەیش تێدەگەن، کەچی ناتوانن دەستی لی ھەلگرن».

نیگارکێشەکە ھەر بە بێدەنگی کاری خۆی دەکرد، کە من گلاسە خالییەکانم بە وئیسکی تژی کردو و، مەست بووم.. تا ئەو دەمە نەمدەزانی "مەستبوون" تیشکیکە لە پینا و رۆشەنکردنی تاریکی دونیای ئەو دیو پەنجەرە تاریکەکە.. نەمدەزانی "مەستبوون" کلیکی کردنەو ھە رێگا قفلداراوەکانە و، نەمدەزانی "مەستبوون" ھەقیقەتە و "ئاگایش" درۆ!

به ههتاوم گوت: «مهستیي” پرديکه له نيوانی ژيان و مهرگ..»
ههتاو گوتی: «مهستیي” و ”ژيان” ههردووکیان کورتن، ”نامورادی” و
”مهرگ” ههردووکیان دريژن»

من مهست بووم و چوومه پشت نيگارکيشهکه و به وردی له تابلوکهم
روانی، (لهناو ههورددا کورسييکی کريستالی دانرا بوو، شيوهی
عهنکهبووتی دهدا.. من لهسه کورسييهکه دانيشتبووم و شاهيديم دهدا..
گورگيک له تهنيشتم وهستا بوو، سينهی پر بوو له مەمکی مروّف) خەريک
بوو ههندي فريشتهی به رووتی له چواردهورهمان دهنهخشاند..

له دهستی من دا نهبوو، باسکه سپی و پروتهکانم خسته سه شانهکانی و،
که وتمه ماچکردنی لاملی.. نه رمایی گويچکهکانيم به ليوهکانم دهگهست..
ماچم دهکرد و دهگريام.. خو من نه مدهزانی چی دهکهم و دهبی چی بکهم؟
ئایه من بوچی دهگريام؟

مه مکهکانم به پشتی بههیزی نووساندهبوو، ماچم دهکرد و دهگريام..
ئەویش هەر به هیوری و ئاراميهوه به بی ئەوهی لیم پروانی، وینهی
فريشتهکانی چواردهوری کورسييهکهی تهواو دهکرد..

ههتاو دهیگوت: «زور جار هونهر، هونهرمه ند دهگهیه نيته ئورگازموزی
بالا..»

من مهست و تووره و بيئوقره بووم و دهگريام و نه مدهزانی چيم داوايه!
نه مدهزانی بوچی دهگريم!

دهستم دایه قووتییک رهنگی سهوز و به جاريک هه مووييم پيدا کرد.. ئەو به
هیوری پوخساری خوئی سرييهوه و هیشتايش هه وینهی فريشته
پروتهکانی دهکيشا.. من مهست و تووره و بيئوقره بووم و دهگريام، دهستم
دایه قووتییک رهنگی زهره و به جاريک هه مووييم پيدا کرد.. ئەو به هیوری
پوخساری خوئی سرييهوه و هیشتايش هه وینهی فريشته پروتهکانی
دهکيشا.. دهستم دایه قووتییک رهنگی سپی و قووتییک رهنگی سوور و به

جاریك ھەموویم پېداکرد.. ئەو بە ھیۆری روخساری خۆی سۈپپەو ھە و ھېشتايش ھەر وینەى فریشتە پروتەکانى دەكیشا.. من مەست و توورپە و بېئۆقرە بووم و دەگریام، دەگریام و نەمدەزانى چیم داوايه! نەمدەزانى بۆچی دەگریام!

ھەتاو گوتى: «كاتېك دەروونى مروّف پردەبى و ناتوانى خالىي بكا، ناچار دەبى شتە پرەکانى دەرەوھى خۆى بەتال بكا».

من قووتیك رەنگى سېم پېداکرد، "ئەو" نەبزوا.. قووتیك رەنگى كەسك پېداکرد نەبزوا "ئەو" كە قووتیك رەنگى زەردم پېداکرد "ئەو" ھەر نەبزوا.. قووتیك رەنگى سوورم پېداکرد، "ئەو" زەردەخەنەییەكى كرد.. كەچی ھېشتايش ھەر دەدوا.. ئایا بۆچی نەدەدوا؟ ئەو بېدەنگیە چى بوو؟ ئەى ئەو ھەموو ھېمنیە؟ ئایا ئەو دەریاییكى مەنگ و مەست و پر لە مەست بوو، یاخود نھینییك كە کرانەوھى ئاسان نەبى؟

من قووتیك رەنگى سوورم پېداکرد و ئەو زەردەخەنەییەكى كرد.. تابلووى پرپوشك پرپوشكى سوورى بەرکەوتیوو.. دیار بوو ئاوا تابلوکەى پى جوانتریوو.. ئاورپىكى دایەو ھە و لە گلینە مەستەکانى روانى.. من گلاسى قالام نیوھ تژی کردەو ھە "گرانس" .. ئایە من حۆرى بووم، لە كەناریكى رووبارى بەھەشت وئسكیم بۆ نیگارکېشیکى ئاسمانى دەھینا؟ من گلاسهكەم دایە دەستی، گلاسهكە كەوت و شكا.. ئەو پروتى کردمەوھ.. پروت پروت.. یەكەمین جارم بوو لە ژیان، كە ئاوا لە ئاوینەى جەستەى پروتى یەكیکى تر وینەى جەستەى خۆم بە پروتى ببینم..

ھەتاو گوتى: «پروت بوونەوھ شیعریكە، لە میژووی مروقاىەتى دەدوى» باوكم گوتى: «پروت بوونەوھ، واتە: دەرچوون لە پېستى ئەخلاق و چوونە نیو جەستەى رېسوابوون.. بۆیە كاتى كە دەمرین، بە پروتى لە ژیر خاكمان دەئاخنن، تا خودا بەزەبى بە پروتى و رەجالى ئیمە بېتەوھ.. بۆیە بە پروتى لە ژیر خاكمان دەننن تاكو بەزەبى پیمان بېتەوھ و بزانی كە ئیمەى مروّف ھەمیشە بوونەوھرى رېسواين».

دهتگوت حوسینه و دهیانهوی سهری به ناخوشحالییهوه له جهستهی
جیا بکهنهوه.. بهرخهکه ههر دهگریا و دهینالاند..

”شوان“ چهقۆ تیزهکهی به گهرووی داهینا و خووی و بهرخهکهی لهنیو
خویندا گهوزاند... سهری بهرخهکه کهوته لاییک و جهستهشی لاییکی تر..
چاوم لی بوو، چاوهکانی کهلله سهری هیشتا فرمیسیان ههدهوهراند و
گلهییان دهکرد.. جهستهی بهرخهکه دهیباعاند.. رۆحیشتی له شینیکی بی
وینهدا له خووی دهدا.. ئایه عاشورا بوو؟

شوان کهوته برینی پییهکانی بهرخهکه و، دهستی کرد به -فوو-
تیکردنی و، بالۆنیک پری کرد له ههواوی خوینینی سییهکانی.. چهقۆییکی
به زگی داهینا و بهرخهکه کهوتهوه شیوه ئاساییهکهی، بهلام به زگیکی
ههلهزراوهوه.. خو هیشتا رۆحیشتی به تهواوی دهرنهچوو بوو، که شوان
دهستی کرد به کهولکردنی..

ههتاو گوتی: «ئهوهی بتوانی سهری میروولهیهک ببری، دهتوانی
مرویش وهکو بهرخ کهول بکا». شوان سهههتا دلی بهرخهکهی دهرهینا و
هاویشتی بهردهم پشیلکه.. من هاوارم کرد: «هی من ههزم له دله..
ههزم له دلی ههموو ئهوانهیه که چاره نووسیان له دهستی خویندا نییه،
بوچی دهیدهنه پشیلکه؟»

شوان گوتی: «مامه گیان، شتی وا سههیرت دیتییه، ئهوه بهرخه دلی پیوه
نه بوو!»

باوکم گوتی: «کورم گرینگ ئهوهیه ئیسکهکانی باش بشکینیت و،
نهرمکهکهی بکهپته قیمه»

ههتاو گوتی: «دلی ژن به چاویلکهی پیاو وهکو دلی بهرخ وایه.»
باوکم به دهنگیکی بهرز، ههتا منیش گویم لی بی به دایکمی دهگوت:
«ئیرهه دههینه ئهوه کورپه ئازا و چهلهنگه، ههتا ههتایه دههستهوه، لی
بروانه چۆن ئهوه ئیسک و پرپوسکانه ورد و خاش دهکا..»

من بی وچان و بی پشوو دهگریام و کر نهدهبوومهوه، نیگارکیشهکه
ماچیکی له لیوهکانم کرد و گوتی: «هزمه جاریکی تریش بیی، تا لهناو
رهنگی خوینت بگهوزینم و مهکهکانت بهو سوورایییه رهنگریژ بکه م و
-ئاو- یان برهم...»

من دهگریام و کر نهدهبوومهوه.. دهگریام له خوینی خویدا گهوزا بووم..
« خو ئه و بهرخه بهستهزمانه هیچی نهکردبوو، له خوینی دلّی خویمان
گهوزاند! لهت و پهتیاں کرد و سارد ساردیان هه لگه پاناند.. دهتگوت هه رگیز
رۆحی له بهر دا نه بووه!»

هه تاو دهیگوت: «که مروقیش مرد، وهکو بهرخ ده بیته چهند پارچه
گوشتیکی سارد، جاروبار زیندوووهکان لهناو قاپی بیرهوه ریدا دهیخون.»
من دهگریام و باوکم به دایکمی دهگوت: «خودا له پیناوی شوان ئیره می
به ئیمه به خشیوه»

هیشتا گولله تیژه که دلّی لووسمی کهور نهکردبوو، که له ستودیوکه
هه مدیس لهناو سووریکی تاریکی خوینین راکشابووین.. قووتییک بویه
ره شیشی هانی.. من نه مده زانی چی دهکا.. نه مده زانی من ده بی چی بکه م..
به پهنجهی شه هادهی و به بویه سووره که دهستی کرد به دروست کردنی
په نجه رهیه کی خوینین له سهر زگم.. پشت په نجه ره که ی به بویاغه ره شه که
ته واو تاریک کرد.. له سهر رانه کانم دوو ریگای قیرتاوی دریز دریز تانزیک
په نجه ی پییه کانم کیشا و کوتایی ریگاکانی به دیواری بهرز بهرز قفل دا..
له سهر مه می چه په م وینه ی -با- ی کیشا.. له سهر هی راسته بيش
وینه ی سهراب.. له سهر پشتم تابلوی پیکه نینی کیشا، له و کاته ی که له نیو
دهوی گریاندا یه.. من نه مده زانی چی دهکا!! دهگریام و ئه و راکشا..
هه مدیس به ویسکیی مهست بووین و جگه ره شم کیشا.. نیگارکیشه
خوشه ویسته که ی من، خوئی له نیو رهنگه خویناوییه که دا گهوزاند و، من
به سهریدا راکشام..

ههتاو گوتی: «پیاوهکان که تینووی تیرکردنی غه ریزه و حهزهکانیانن، وهکو بهرد وان له ژیر دهستی ژاندا.. که تیریش بوون دهیانهوی لاسایی -با- بکه نه وه و ژنیش بکه ن به بهرد.»

نیمه له نیو پهنگه سوور و په شهکه رۆشتبووین که جگه ره ییکی دایه دهستم و پرووی خووی وهرگیپا.. من ماچم دهکرد و دهگریام.. جگه ره که ی بو داگیرساندم و پرووی خووی وهرگیپا و نه ده دوا.. من هه دهگریام و هه ماچم دهکرد و نه ویش هه نه ده دوا.. جار نا جار ی ماچی دهکردم و به نیگاییکی خیرا له و تابلوییهی دهروانی که گولله یه کی رهش و وشک دی و دلکی سپی و ته پ دهبری و، مه سیحیش به ناخوشحالییه وه له خاچدراوه.. من نه وم ماچ دهکرد و من شوانم بیرکه وه ته وه، که سه ری به رخه که ی په ل ده دا.. شوانم بیرکه وه ته وه که سه ری به رخه که ی له له شی جیا کرده وه.. باعه باع و فرمیسه که هه لوه راوه کانی به رخه که م که وه ته وه یاد.. له ته نیشته په نجه ره نه و دیو تاریکه که به تاریکی رۆنیشته بووم، که دهنگه دهنگ و ژاوه ژاوه و زه له و زه ناییک سه رنجی راکیشام.. "شوان" بوو.. چه پکه گولکی سوور سووری به دهسته وه بوو، بوئی خوینی لی دههات.. پۆشاکیکی نویشی پۆشیبوو، که چی هیشتا بوئی دوکانی قهسابی و بوئی خوینی لی دههات.. من له پهنگی خوین و تامی خوین و بوئی خوین و نه تمۆسفییری ناکوتای خوین بیزار ببووم.. به دایکمی گوت: «من له مندالییه وه به دهستی خوین ده نالم، پکم له بوون و تام و پهنگی خوینه.. وان له کولیزی پزیشکی ده هیتم.»

ههتاو گوتی: «ئه گهر ژان و خه فته و ئازاره کانی ژن بدهینه پیاو.. یا به ته نیا خوین بینینی مانگانه ی ژن بدهینه پیاو نه وای دوو رۆژ له سه ر زه ویدا نامینی»

دایکم دهیگوت: «ئه دی چ ده خوینی؟»

گوتم: «حه زمه بيم به نیگارکیش..»

گوتی: «بوچی نیگارکیش»

هەتاو گوتى: «نىگار كىش دەتوانى لە ھەر تابلۆيىك گەردوونىك
بخولقيني».

گوتم: «دەمەوى بەرھەنگ گوزارشت لە ھەلۆھەراندى فرمىسكەكانى
رۆحى خۆم بكم»

باوكم گوڤىستى ئەو قسەيە بوو، خەرىك بوو بىمكوژى.. دايكم لە ژىر
دەستى دەرھىنام و باوكم بە ھەرپەشە گوتى: «خویندىن و مویندىن تەواو،
دەیدەمە "شوان"ى برازام، يەك ژنى مالى ھەزاران دکتۆرە و نىگار كىش
دەھىنى».

شوان چەپكە گولكى سورا سوورى بە دەستەو بوو، بۆنى لى دەھات،
من ئۆقرەم نەما و دەستم بە گریان کرد.. حاجى مامم لە لای سەرەو
دانىشتبوو، پیدەكەنى، باوكم دەگوت: «"شوان" كورپى خۆمە، جا ئیرەم
پیشكەشى شوان نەكەم، دیدەمە چ گەوادىك؟»

هەتاو گوتى: «شووكردن لە لەناو ئیمەدا، تەسلىم كردنى چارەنووسى
خۆتە بە يەككى تر.. شووكردن واتە: «نزیكبونەو لە ئاگرى دۆزەخ، جا
بە ھەزى خۆت بى يا ھەزى يەككى تر.. ھەمیشە ئازادى جوانترە».

من لە نزیكەو بونى خوینم دەکرد و.. پۆشاکە نوڤیە خوینینەكە كاسى
كردبووم.. من لە نزیكەو پەنگى خوینم دەدیت و لە نزیكەو تامى خوینم
دەکرد و خۆشەویستە دورەكەى منیش دەرنەكەوت.. دەھاتەو یادم كە لە
نیو ستۆدیۆكە بەسەر خویندا رايخستبووم.. شوان زەردەخەنەى دەکرد و
بۆنى پۆشاک و بۆنى ھەناسە و پەنگى زەردەخەنە سوورەكەى ھیرنجیان
پى دەھىنام.. شوان ھەر بۆنى خوینی لى دەھات و منیش دەگریام.

دایكم ھات و سینی سەر پر لە گلاسى شەربەتى دایە دەستم، شەربەتى
ترى بوو، دەتگوت خوینی جەرگمە، ھیندە سوورتارىك بوو.. من گلاسه
خالییەكانى نیو ستۆدیۆى نىگار كىشەكەم ھاتەو یاد، دایكم پالى پۆو نام
و، لە دەرگای ژوورەكەدا چوومە ژوورى، دلم لەرزى و گریام، سینییەكە لە

دهستی له‌رزۆکم که‌وته خواره‌وه و گلاسه‌کان شکان، من گلاسه‌شکاوه‌کانی
نیو ستۆدیۆیه‌که‌م که‌وته‌وه یاد که له کاتی تیئالاندا شکان.. رامکرده دهره‌وه
و‌گریام..

حاجی مامم گوتی: «قهینا مه‌کته‌بلییه.. که هات با "شوان" فیڤری بکا»
باو‌کم هاته ژووره‌وه، من له‌ته‌نیشته‌په‌نجه‌ره ئه‌ودیه‌و تاریکه‌که‌به
تاریکی رۆیشته‌بووم بۆنی په‌نگی‌کی سوورم ده‌کرد و ده‌گریام.. باو‌کم
ده‌میکی درێژ به‌لغه‌می نیو سییه‌کانی به‌ره‌و نیو ده‌می هه‌لکیشا‌و ته‌وا‌و
کۆی کردنه‌وه و ئاراسته‌ی منی کرد و گوتی: «دیاره ناترسی "شوان" ت له
ده‌ست بچی؟ "ژیان دهره‌ته"، دیاره سه‌گیکی وه‌کو تو، ناتوانی سوودی لی
ببینی؟ ده‌زانم حه‌یامان ده‌به‌ی»

هه‌تا‌و گوتی: «له‌فه‌ره‌نگی ئیمه‌دا، وشه‌ی حه‌یا واته: دهره‌ییانی دل‌ی
ئازادی له‌جه‌سته‌ی ئازادیدا و فریدانه به‌رده‌می سه‌گ»
من هه‌ر ده‌گریام و بۆنی خوینم له‌پۆشاکه‌ نوێیه‌کانی "شوان" ده‌کرد..
نیگارکیشه‌ غه‌جه‌رییه‌که‌ منی له‌ نیو خویندا گه‌وزاند و گوتی: «خۆشم
ده‌وی»

هه‌تا‌و گوتی: «به‌ره‌للا‌کردنی وشه‌ی خۆشه‌ویستی له‌ده‌م کاریکی
سانایه، به‌لام دروستکردنی خۆشه‌ویستی له‌نیو رۆح و هه‌ناسه‌کاندا
پروسه‌یه‌که‌ له‌دروستکردنی گه‌ردوون ده‌چی»
من هه‌ر ده‌گریام و نیگارکیشه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆم ماچ ده‌کرد،
هه‌ستم به‌خا‌ولییک په‌نگه‌کانی جه‌سته‌م سپییه‌وه، تابلویه‌کی سه‌ر زگ و
مه‌که‌کانم نه‌بی، ده‌مویست نیشانی هه‌تا‌ویان بده‌م، هه‌تا‌وم نه‌دیته‌وه و
نیشانی فیرده‌وسم دان..

هه‌تا‌و ده‌یگوت: «زۆر جار وایه "دووری"، عه‌شق به‌هێزتر ده‌کا له‌نیوانی
دو‌و عاشقدا»..

چەند رۆژيک دەبوو، خۆم نەشۆریبوو.. دەترسام لەوەی (ئاو-
هەستەکانی نیگارکێشەکەى خۆم لەسەر زگ و مەمکەکانم بىسپرتەوه..
هەستم دەکرد ئەوەى سەر سەك و مەمکەکانم تابلۆى ئاسایى نەبوون،
بەلکو ئەوه "ئەو" خۆى بوو کە لە شۆهەى رەنگ بەسەر جەستەدا تابلۆه و
پەخشان ببوو..)

لە ستۆدیۆ تايبەتییەکەى بە نازیکەوه، گلاسە خالییەکانم تزی کرد لە
وێسکى و دوو جگەرەمان داگیرساند.. خۆم پروت کردەوه، نیگارکێشە
خۆشەویستەکەى من، ماچیکى لە تابلۆکەى سەر زگم کرد و، نەختى لیوى
بەو -با- یە داھینا کە لەسەر مەمکى راستەم دروستى کردبوو، بە دەستى
چەپیشى مەمکى چەپەمى تەواو گرمۆلە کردبوو، تەئەمولى بۆ وینەى
سەرا بەکە دەکرد..

لیۆهەکانمى ماچ دەکرد و گوتى: «تا ئەو رادەیه منت خۆش دەوى؟»
هەتاو گوتى: «هەندى جار یەكێك لەبەر ئیگوئىستییەتى خۆى، هەول
دەدا هەستەکانى یەكێكى بەرامبەر بە خۆى دەستەمۆ بکا».

من گوتم: «نەك هەر خۆشم دەویى.. بەلکو بۆت دەمرم، پەیمانم بە خۆم
داوه، هەتا مابم لە هیچ یەك لە وتەكانت، لە فەرمانەكانت دەرنەچم».

ئى خۆ من هیچم نەکردبوو بەر لەوەى گوللە ساردەكە دللى گەرمم
خیشار خیشار بکا.. لە تەنیشت پەنجەرە ئەودىو تارىكەكە بە تارىكى
دانیشتبوم، دەتگوت كووختیم، دەرسم دەخویند و بیری ئەو رۆژەم
دەکردەوه کە نیگارکێشەکەى خۆم لەسەر بەردیك رايخستم و، ویاڵانە بە
فلچە و بۆیە کەوتە رەنگکردنى جەستەم، نازانم وینەى چى دروست
کردبوو؟ بەلام رەنگەکانى هیندە بە جوانى تیکەل و ئاویتە کردبوو
دەتگوت كیمیاگەر و ئیکسیریکە و دەیهوى لە مروڤهوه بمگورپى بۆ
تابلۆیىكى ئەفسووناوى..

کە لە نیو ئەو کێوانەدا لە جەستەى پروت و رەنگاوپرەنگى خۆم

دەرپوانى، ھەر لە تابلۆيىكى "دادا" يى دەچووم كە لە سروشت دروست كرابم..
بە نىگار كىشە خۆشەويستەكەى خۆمم گوت: «باسى ئەو تابلۆيە
سىحراوييەم بۆ بكە»

ھەتاو گوتى: «ناشى كەسى بۆ يەككى تر باس لە تابلۆيىك بكا.. تابلۆ
كتيبيكە بە ھەرفى رەنگ نووسراو، چا و ھەست دەيانخويندەو نەك
عەقل و لۆژيک»

من لەسەر كەفرىكى كەنار پووبارەكە، لە بنارى شاخىكدا بە رووتى
پاكشابووم، لە درەختە پەلوپۆ كەسكەكانم دەرپوانى، نىگار كىشەكەى من بە
كاميرا رەسمى دەگرتم..

گوتم: «سروشت تابلۆيىكە، لە گۆرانىيىكى بىدەنگ دەچى.. خوداوەند
ھەميشە لە كاتى پشوويدا تەئەمول بۆ جوانىيەكانى سروشت دەكا و
لەزەت لە جوانىيەكانى دەكا».

من لەسەر كەفرەكە بەسەر پشت و روو لە ئاسمان پاكشابووم و لە
قوولايى شىنايى ئاسمانم دەرپوانى و گوتم: «ئەو نىگار كىشە سەركىش و
شىتە كىيە كە ئاوا بە بى پرس خۆى كردوو بە نىو دنياى خەونەكانم؟»
ئاورپىكم لى دايەو، ھىشتا رەسمى دەگرتم..

باوكم رەسمىكى منى ھەلدايە پيشم و گوتى: «باش بوو دانى پيانا كە
ويئەى تۆى لە خوشكەكەى دزيە و لاي خەلك باسى كرديە كە ھەزەت لى
دەكا.. خۆ ئەگەر نا وەكو بەرخىك كەللەى سەرتم لە لەشت جيا دەكردەو..
تف و لەعنەت لە دراوسى ئاوا خويپرى كە نەتوانى منداڵەكانى بەشپوھكى
باش پەرورەدە بكا».

حاجى مامم بى پرس خۆى كرد بەژوورەو، "شوان" چەپكە گولئىكى
بەدەستەو بوو، بۆنى خوينى لى دەھات.. بۆنى خويىن لە سميئە
گەرەكانى دەھات، پانك و چۆغەرئىكى سۆرتارىكى نوئى لەبەردا بوو،
پشتينئىكى سوورى لە ناوقەدى ئالاندبوو، ويئەى چەند بەرخىكى

كەولكر اوى لەسەر بوو.. ورگى كەوتبوو سەر پشدينە سۆرتارىكەكەى، من لووتى خۆم توند گرتبوو، كەچى خەرىك بوو هېشتا لەبەر بۆنى خوین كاس دەبووم.

هەتاو گوتى: «بۆنى خوینیش جىگای دىالۆگ و قسە لەسەر كردنە.. كەسانىك هەن بۆنى خوینيان لە بۆنى ئەلكحول و جگەرە و عىشق پى خوشترە».

من بىرم لە بۆنى خوین و بىرم لە بۆنى رەنگە سوورەكەى نىو ستۆدىوكە دەكردەوه..

غەلبە غەلبىكم گوى لى بوو، باوكم بوو دەىگوت: «فەرموو مامۆستا فەرموو»

داىكم پالى پى وەنام و گوتى: «بپۆ ژوورى هەى ناكەس بەچە»
من دەگرىام و فرمىسكەكانم دوو رپوبارى سوور بوون و كەسىش نەيدەزانى رپوگەى رپوشتنيان رپو لە كوئىه!
باوكم دەسەسره پر لە بەلغەمەكەى هەلدايه پيشم و گوتى: «چاوه مۆنەكانت بسره هەى ناكەس بەچە.. بەچاوى فرمىسكىنەوه نەتبىنم قەحپەى لە قەحپە».

من چوومە ژوورى و بە توورەبىيەوه دەستم دايه چەكوشىك و كەوتمە شكاندنى پەيكەرەكان، سەرى پەيكەرى خوداوەندىكم پەلدا، لووتى يەككىيانم شكاند، يەككىكم لە خوداوەندەكان لە ناو قەدىهوه دوو لەت كرد، شىتانه چەكوشەكەمم رادەوهشانند، كەوتمە چەكوش لىدان لە كەللە سەرى خوداوەندەكان و هاوارم كرد «دەمبەى يان نا؟ تازە كار لە كار تراز»
نىگار كيشەكە مەست بوو، لە شوينى خوئى نەبزوا، هەر لە خاكى دەپوانى و مژى قوولى لە جگەرەكە دەدا و بەنەرمىيەوه لە بن لىوكانىهوه گوتى: «ئىرەم خۆش دەوئىم.. بەلام دەبى ببوورى چونكە ناتوانم بتبەم، دواتر بۆ كوئىت ببەم؟»

من توورپه بووم و دهگریام، ئاورپم دایهوه قووتییک پهنگی سووری
خویناوی دیار بوو، هه موویم به جاریک پیداکرد.. ئه و شیتانه رابوو، پووتی
کردمهوه، من پوخساریم نه ده دیت له بهر پهنگی سوور.. له باوهشی کردم و
وهکو عهرد راپخستم، ئاگریکی گه وره ی داگیرساند و منی تیا ئاخنی، ئایا
له بهر شکاندنی په یکه رهکانی بوو که منی ئاوا له و ئاگره دا راختبوو؟ من
له نیو ئاگریکی گه وره دا راپرا بووم، راکشابووم، په په سیلکه ی له زه تم لی
دیار بوو فینکییان دهینا... هانکه هانکمان بوو، ده سووتاین و هیور
بووینهوه، سارد بووینهوه، سارد سارد دهتگوت شهختهین و له ئامیزی
یه کتردا هه لکورماوین..

هه تاو گوتی: «سیکس شیعیکی ته مه ن کورته»

ئیمه هیور و فینک بووینهوه، به لام هیشتایش له نیو پهنگه خویناویه که
راکشابووین.. ماچیکی له لیوه کانم کرد و سه ری نایه سه ر مه مکه کانم، من
له چاوی شوان دیمه نی برینی سه ری به رخه که م دهاته وه یاد، باعه باع
و فرمیسه که کریستالاییه هه لوهریوهکانی به رخه که م دهکه وته وه بیر..

مه لا گوتی: «پازی باوکت وه کیلت بیت؟»

من هه ر دهگریام و نه مده زانی ده بی چی بکه م! چی بلیم؟ به سه ر
راشه قاندن و به نارپه زاییکه وه گوتم: «نا»

باوکم به جووله ی ده ست و به ئامارهی چاو هه په شه یه کی کرد، ده ستی
خسته سه ر ده مانچه که یی و به توورپه ییکه وه که به ته نیا ئاگری دوزخ له
چاوه کانیدا ده بینرا ته ماشای کردم..

من هه ر دهگریام و له مه لام پوانییه وه، به سه ر راهه زاندنیک گوتم: «ئا»

دهرگای ژووره که م به گریانه وه کرده وه چوومه ده ری.

دهرگای ستودیۆکه م کرده وه و چوومه ژووری.. هه موو تابلۆکانم به سه ر
یه کدا به ردایه وه، په نگه کانم پژاند، په نگی سه وز و په نگی سوور و په نگی

زەرد و پەنگى سېپىم ھەلپزاندا.. نەمدەزانی چى بکەم! دار و دیوار و تابلۆکانم لە پەنگى سووردا ھەلسوی.

من بەرخەكەم دەھاتەوہ یاد کہ لە ناو خویندا گەوزا بوو، دایکەم دەھاتەوہ یاد کہ باوکم لە ناو خویندا گەوزاندبووی، خۆم دەھاتەوہ یاد کہ نیگارکێشەكە منی لە نیو خویندا گەوزاندبوو.

نیگارکێشەكە قووتیك پەنگى سووری بەپوخسارم داکرد، کراسی ھەلپزاندم، پووت و قووتی کردمەوہ، بەدیواریەوہ نووساندم، بەدیواریکی سوورەوہی نووساندم، جەستەى پووتم سوور سوور دەچۆوہ، دەتگوت بەرخیکم و لە نیو خوینی خۆمدا گەوزاوم.. من شوانم بیرکەوتەوہ کہ بەرخەكەى کەول دەکرد نیگارکێشە بەتین و ھیزدارەكەى من قووتیكی تری پەنگ سووری پێدا کردم، وام ھەست دەکرد دەیەوئى کەورم بکا.

من ھەر دەگریام.. لە سالۆنەكەدا خەریك بوون ئارایشیان دەکردم و دەیانپازاندەمەوہ.. شوان پانك و چۆغەریکی سۆرتاریکی لەبەر دابوو، بۆنى خوینی لى دەھات، ھاتە ئارایشخانەكە و نانی نیوہرۆی بۆ ھیناین.. گۆشتی بەرخى ھینابوو، من فرمیسك و باعە باعە بەرخەكەم ھاتەوہ یاد، من گلیەكانی بەرخەكەم ھاتەوہ یاد، من دللى بەرخەكەم ھاتەوہ یاد کہ فریدرایە بەردەمی پشیلە پەشەكە.. شوان پۆشاكیكى نویشی پۆشیبوو كەچى ھیشتا بۆنى خوینی لى دەھات.

من دلّم نانی نەدەبرد، سەرم دەسوورپا، ھۆقە ھۆقیكەم کرد، خەریك بوو دەرشامەوہ، بەغارە غار خۆم گەیاندا سەر مەغسەلەكە، پشامەوہ، دەستم خستە زگم و تیگەیشتم.. لەو چركەساتەدا خەمی مردن و لەناوچوونی خۆم نەبوو، بەلكو لە پەروانە بى گوناھەكەى نیو زگم دەترسام.. نازانم بۆچى ھیندا خەمی ئەو پەروانەى ئازارى دەدام..؟! ئى خۆ ئەو ھیچى نەکردبوو تا گوللە تیزەكە بى و دللى ھیورى لەت و پەت و ویران بکا.. تەماشای كاتژمیرە خپ و بازنەییەكەى سەر دیواری سالۆنەكەم کرد،

ژیانم هاته وه یاد و گوتم: «هه تاو دواکهوت»

هه تاو گوتی: «راکردن» واته: ره تکرده وهی کۆمه لگا و ترادتسیۆن و
ژیانی له بۆته ناخینراو»

من له کاتژمێره خرو باز نه ییبه کهم روانییه وه و سنووری عومری خۆم
هاته بهرچاو و گوتم: «هه تاو نه هات!»

هه تاو بهرپهنگ زهردییه که وه دهرکهوت، ده تگوت پایزیکی ناکۆتاییه، گه لا
له گلینه کانی هه لده وهران، دهرگای سالۆنه که ی کرده وه، «ئاره زوو»
خوشکی «شوان» پری دامی و له ئامیزی گرتم، له باوهشی خۆیدا گری
دام، فرمیسی کریستالی له چاوه کانیدا هه لده وهران، تاریکی له
چاوه کانیدا دهره وشایه وه، هیشتا من له باوهشی ئاره زوو دابووم که
هه تاو گوتی: «ژنه کان با شتر له زمانی یه کتر تیده گهن»

ئاره زوو گوتی: «برۆ خودا له گه لته، خودا له نیو رۆحی تو دایه، برۆ ئیره م
گیان برۆ، با نه که ویه بهر دهستی ئه و گورگانه ی که به ته نیا شه ی تان له نیو
خوینیان دایه».

هاو پۆله سوور هه لگه پاره و کانم یه که یه که ماچی سووریان لی کردم..
به جلی بوو کینی سواری پشته وهی ئۆتۆمبیله که بووم، هه تاو به خیرایی
ئۆتۆمبیله که ی لیخوری..

شوان ده مانچه ده سک سووره که ی له ژیر پشته ی نه سوور تاریکه که ی
دهر هیئا و چهند گولله یه کی به ئاسماندا په خشان کرد.. حاجی مامم گوتی:
«به سه چیدی ته قه ی خووشی مه کهن..»

من و هه تاو دهگریاین، چرچی هه تاو سوور سوور هه لگه پاره بوو، ده موست
بپرسم: «هه تاو گیان کوانی رهنگ زیڕینی پرچت؟» «به لام من و هه تاو هه
دهگریاین، له بهر گریان نه مده توانی پرسیار بکه م، شار بۆنی خوینی لی
دههات، هه سرهت له گیانی شاردا حیله ی دههات، حیلکه حیلکی زیان و
لافاوم گوئی لی بوو، - با - سه رسورما و له و تابلۆیه سووره ی دهر وانی..

هۆقە ھۆقم بوو، دەمويست بېرېشېمەو و نەدەپشامەو، دەستم لەسەر پەپوولەكەى نىو زگم دانابوو، بوخوم و پەپوولەكە و ھاوپۆلە ھاوچارەنووسەكانى خوم دەگريام، ھەتاو دەستى بەپرچى سوورى داھينا و نەختى فرميسكە سوورەكانى سېپىھو و بەھەنسكەو پرسى: «ئىرەم گيان، دەبى جاريكى تر بتېينمەو؟»

من لە پرمەى گريانم دا.. گريانېك، كە تا ئەو كاتە ھەرگىز ھەستم پى نەكردبوو.. ھەتاو ماچېكى لە رومەتم كرد و گرتى: «گيانى من، فيراق شىعەرېكە ھەميشە لە چاوەروانيدا ژيان دەگوزەرىنى، خەفەت مەخو، چارەنووسى ئىمە وايە، لېرەش نەبى، جاريك ھەر دى و تابلويى دەخولقى لەسەرووى زەمەن و شويندا، ئىمە لەویدا يەكتر دەبىنينەو، يەكتر بىنينەو ھەبەكى تاھەتايى»

لە دەرگای ستۆديۆكە چووينە ژوورى، نىگاركيشە خەفەتبارەكەى من، جگەرەبەكى بەلالىويەو بوو، گرانتسى دەخواردەو، دەيويست تابلويېك تەواو بكا.. (فريشتەيەك لە بىرېك دېتە دەرى و لە خور دەروانى.. پەپوولەبەكى لە نىو زگى دايە، بو چارەنووسى خوى دەگرى.. فريشتەبەك بەرەو خور لە رېگا دايە، كەچى گوللەبەكى تاريك دى و دلې رووناكى پارچە پارچە دەكا)

باوكم بەدەمانچەبەكى دەسك خوينينەو و بەچاوانى خوينينەو ھاواری كرد: «دەمزانى قەحپەبە، شەرت بى نايى جاريكى تر چاوت بەئەستېرەى ئاسمان بکەوئتەو».

“شوان” دەمانچە دەسك سوورەكە و چەپەچاغېكى بەدەستەو بوو، بەگريانېكى تېكەل بە توورەبىبەو بە حاجى گوت: «نەمگوت من خويندەوار ناھينم؟ ئاخىر دەمزانى ئاخىرەتى خويندەواری قەحپەبەبە.. شەرت بى نەھيلىم جاريكى دى تېپەپىنى وەرزەكان بە چاوى خوتەو بىنى» ھەتاو گوتى: «رۆشنبىرى” بو مروّف وەكو دل وايە لە جەستەدا».

نيگار كيشه خوشهويستهكهى من دهستى دايه جهنتاييك و ههندي فلچه و رهنكى سوورى تيا ئاخنى، دهمانچهكهى له ژير كراسه سوورهكهيدا چار نا جارى دهردهكوت و بزر دهبووه.. من ههتاوم ماچ كرد، ههر ماچم دهكرد و دهگريام، فرميسكه سوورهكانمان ئاوپته ببوون، ههتاو منى ماچ دهكرد و دهگريا، ماچهكانى سوور سوور بوون، دهتگوت جل و بهرگى خوئينيان له بهر كردووه.. يهكترمان ماچ كرد.. ماچى سوور سوور..

ههتاو گوتى: «خوداوهند» دهرهينهرى ئه و فيلمه تراژيدييهيه.. ئه و سينارسته.. ئه و مونتير.. ئينارهى ئه و فيلمه له دهستى ئه و دايه.. دهسپيك و كوئايى له دهست ئه و دايه، ئيمه تهنيا ئهكتهرين، بههيچ شيويهكه ناتوانين له تيكست لابهين.. بهلام ئاگادارى خوشتان بن..»

ههر دوو كمان دهگريايين و نهماندهزانى دهبي چى بكهين و چى چاوهر و انمان دهكات!؟

هيشتا گولله ساردهكه دلى گهرمى نهبريبوو كه ئيمه گهيشتينه "ئهمستردام" ..

له تهنيشت پهنجهرهكه دانيشبووم، له ههتاوم دهروانى، پيم سهير بوو هيشتا پرچى ههر سوور بوو.. چاوانى پر له فرميسك، تاريكى له نيو گلينهكانيدا پندهكهنى، چروى دهكرد..

من هيشتا ههر له تهنيشت پهنجهرهكه دانيشبووم، كه نيگار كيشه خوشهويستهكهى خوم، خوى له رهنكى سوور ئاخنيبوو، ويسكى دهخواردوه و جگهرهى دهكيشا و بهبي باكييهوه گوتى: «من مندالم ناوى»

من دهگريام و دهمويست بليم: «منيش وهكو ههموو كهسيكى تر مروقم، ههز دهكهم مندالم ههبي، ههز دهكهم پارچهيهكى روحي خوم ببينم»

گوتم: «نيگار كيشه نازيزهكهم، بووت دهمرم، تو چى بللى ئاوا دهكهم.. من توم ههبي دنيا م ههيه، ژيانم ههيه».

دياره من بو ههميشهيبى بو ئهوه دروست ببووم كه بوئى خوئين بكه،

قه تلم کرد، خوینم ریشت.. من کیم کوشت و خوینی کیم رشت؟
په پوله کهی خووم بهو دهستانه ی خووم له ناو برد.. ماچیکم له
نیگارکیشه خووشه ویسته کهی خووم کرد و گوتم: «بوت دهمرم.. تا له ژياندا
ما بم خووشم دهوی.. دوی مه رگیش خووشم دهوی».

هه تاو گوتی: «پیاو ده توانن باشر له ژن، بیزاربوونی خویمان له
هاوسه ریته تی نیشان بدن».

هه تاو گوتی: «پیاو زو له ژنه کانیاں بیزار دهن».

هه تاو گوتی: «ژن پیکه، پیاو خو ی پی سرخوش دهکا و دواتر هه لی
دهدا و دهیشکینی».

هه تاو گوتی: «ژنان گورانین، پیاوان ده یان خوینن».

من به نیگارکیشه خووشه ویسته کهی خووم گوت: «من ژنم، گورانی و
پیکم، له پیناوی تودا گر له باخی هه زاران په پوله ییش به رده دهم».

نیگارکیشه کهی من تا ئاستی مردن ویسکی دهنوشی، منیش ده بووایه
به ژداری بکم، چونکه ئه و هزی ده کرد.. ئاخر خو من په یمانم به خووم
دابوو، پی نه لیم: نه.. ئی خو من هیچم نه کردبوو تا گولله سارده که ئاوا
دللی گهرم ببری!.. ئه و هزی ده کرد سرخوش بم و جگهره بکیشم..
سرخوشی ده کردم و تهختی ده کردم.. خو ی ده هه ژاند و پیلوه کانی
داده خست..

دهمگوت: «پیلوه کانت ئاوه لاکه و له من بروانه»

دهیگوت: «تویس وهکو من پیلوه کانت دابخه، هه همیشه فهنتازیا جوانتره»

هه تاو گوتی: «که پیاوه کان له ژنه کانیاں بیزار دهن بیر له ژنانی دی
دهکه نه وه».

من دهمگوت: «ئاخر ناتوانم.. من به ته نیا رهنگی خوین دهبینم.. باعه باع
و هه لوه رینی فرمیسه که کانی به رخه که دهبینم».

زللهیهکی لیډام، من نهمدهزانی ئه و چی دهکا!! زللهیهکی تری لیډام، من نهمدهزانی ئه و دهیهوی چی بکا!! من بیرم کردهوه، زللهیهکی تری لیډام و بهتورپهییکهوه گوتی: «بیر له چی دهکتهوه؟»

خۆش بوو.. ئیدی تا له هانکه هانک و قیژه و هاوار دهکوتین، لیی دهډام و لیی دهډام.. هیزی دهکوتته بهر، توند دهبوو، پیلوهکانی داهخست، ئه و کاتهی که زللهیهکی بهبناگویمدا دهشریقاند بهتورپهییکهوه لیمی دهروانی، ئاگرم له گلینهکانی دهډیت، دهیگوت دهیهوی بمسووتینی.. لیوهکانی بهنهرمییهوه دهجوولاند، بهلام من نهمدهزانی چی دهلی!

له تهنیشت پهنجهرهکهوه، له قاتی ههفتهمدا رۆنیشتبوم، تاك و تهنیا له هاتوچوونی کهسهکانی سهر شهقامم دهروانی.. بهلهمهکان هیئنده بهرپیکپۆشی و جوانی دههاتن و دهچوون، دهتگوت تابلویکی بهجووله.. رهنهگهکانی ههموو تیکهلاو بوون له ئەمستردام.. ئیدی دهمتوانی پانتورپه رهشه مۆډیرنهکهه لهگهڵ فانیله عهلاگه رهشهکه بپۆشم.. دهمتوانی مهکهکانم و (الله) کهی نیو دۆلی مهکهکانم ههناسهدهم.. دهمتوانی بهلهکه لووس و رانه سپییهکانم بهرهللاکهه.. بهلام بهردهوام بۆنی تاریکی و خوین یهخهیان بهرنهدهډام.

ئایه ئیوه گویتان بۆقهسی مردووان رادیراوه؟ من وا ههست دهکهه دوینی بوو، ئه ورپۆ بوو، ئیستا بوو، که گولله رهشهکه بهدلی سپیمدا گوزهری کرد.. ئایه له ههشرم، یا له عهرشی گه ورهډا، بهرانیه بهخودا، شاهیدی لهسهه رووداوهکان دههم؟ ئایه گلهیی دهکهه یا داوای تۆله؟ سکالا دهکهه یاخود دهخوایم خۆم له گوناهاهکانی پاک بکهمهوه؟

نیگارکیشه خۆشهویستهکهه، ههندی توتنی له دهستدا بوو، بهچهرخ ماددهیهکی قاوهیی رهنگی نهرم دهکردهوه، بهقامکه دریزهکانی ورده ورده بهنیو توتنهکهه پهرتی دهکرد، کاغزی ژیر توتنهکهی پیاچایهوه و کردی بهجگه رهیهک..

ئەو كرادارەى چەند بارە كردهوہ.. حەفت جگەرەى دروست كرد.. من لە تەنیشت پەنجەرەكە دانیشتبووم، بەنیگار كیشەكەى خۆم گوت: «ئەوہى دەستت چىيە؟» ئاورپكى دايەوہ، من ترسام و بۆنى تاريكىم كرد، ئەو گوتى: «حەشيش باشتەر نييە لە وىسكى؟»

جگەرەيەكى پر لە حەشيشى بۆ خۆى داگيرساند و، يەككىشى بۆ من داگيرساند.. مژى قوول قوولمان لى دەدا، سەرەتا كۆخيم، بەلام دواتر مەست بووم.. زۆر زۆر مەستبووم.. ئەويش مەست بوو.. لەناو بانپۆ و لە ژىر دووشەكەدا وىلانە كەوتە مژىنى سەراپاي جەستەم.. جى نەما.. تا ئەو كاتە بەو شىوہيە دوور نەپۆشتبوو.. كە رايخستم لىيدام.. زللەى بەهيز بەهيز.. دواتر وەستا.. من پىويستم بەلیدان بوو.. نالاندم: «لیم دە.. ئاسمان لیم دە..»

نیگار كیشە بەهيزەكەى خۆم، بزەيەكى كرد و لى نەدام.. من پىويستيم بەلیدان بوو، نەشمەزانى بۆ!؟

هاوارم كرد: «دەى قوربانىت بم، نیگار كیشە ساحيرەكەى خۆم لیم دە..» نازانم بۆ نەيدەويست لیم بدا! من غەريبي زللە بەهيزەكانيم دەكرد كە گۆناكانى وەكو سوورى خوينين هەلدەگەراند.. هيچ قسەيەكى نەدەكرد، بەتەنيا لە نيو خۆ راپەراندنىكى پر لە مەستىكى رەها، چركە بەهەشتاوييەكانى دەگوزەراند.. داواى كرد، من دینەمۆى ئەو پرۆسەيە بم.. من وام كرد.

ئاخر من پەيمانم دا بوو لە قسەى ئەو دەر نەچم.. كە من رپبەر ايەتى ئەو پرۆسەيەم گرتە ئەستۆ، خۆشتر بوو.. زۆر زۆر خۆشتر بوو لە جاران، ئەو راکشا و گوتى: «لیم دە»

من مانەندى هاويۆلە شەرمنەكانم، شەرمم كرد.. ئەو راکشا و گوتى: «لیم دە»

ئاخر من وەكو هاويۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، من لەسەريدا

پاکشابووم، ئەو گوتی: «مەترسە و لێم دە.»

هەتاو گوتی: «هەیه حەز دەکا لێدەر و لێدراو بێ لە ژیان.. وەکو یەك چێژ لە هەردوو حالەتەكە دەبینی.»

ئاخر من لەزەتم لە زللەكان دەکرد كە بەر بناگویم دەكەوتن و بەوینەى هاوپیۆلە سوور هەلگەپراوەكانم سوور هەلگەپرام كە لێدەر بم.. نیگارکێشەكە گوتی: «لێم دە.. كچی ئاسمان لێم دە..»

لێم دە.. زللەى بەهیزم لى دەدا.. هەردووكمان توندتر بووین لە جاران.. ئیمە چیمان کرد؟

ئیمە لە كەنارى دەریای مردندا پاكشابووین توند وەكو ئاسن، پیلۆهەکانى داخستبوو، گوتم: «بیركەرەوه، فەنتازیا بكە.»

گوتی: «لەگەلتم فەنتازیا جوانترە.»

منیش پیلۆهەکانم داخست، باعە باعە بەرخ و فرمیسكى بەرخەكە هاتە بەرچاویم گوتم: «ناتوانم پیلۆهەکانم داخەم، من بەتەنیا رەنگى خوینم لى دیارە..»

ئەو جوینیکی پىسى دا.. من لە مەبەستى تى نەگەیشتم.. ئەوتوماتىكى ھۆشدار بوومەوھ.. بەنیگایىكى تىزى ھۆشدار لە گلینە رەنگا و رەنگەکانیم روانى و گوتم: «چیت گوت؟»

گوتی: «من ئیستا لە ژیر تۆدا نیم، بەلكو لە ژیر خوشكە بچوو كەكەى تۆ دام.»

هەتاو گوتی: «بەر لەوھى كورپك بگا پەپوولەيە، بەلام كە زەمەن دى و دەچى، كچەكە تى دەگا كە ئەو گورگ بوو و خوى لە پىستى پەپوولە نمایش داوھ.»

من نەمدەزانى نیگارکێشەكە چى دەلى! تا ئەو كاتە بەو بى ئەدەبىيەوھ لەگەل مندا ئاوا نەدوابوو، بۆيە گوتم: «خوشەويستەكەم، دەكرى دووبارەى بكەيتەوھ؟»

گوتى: «ئەو تۆ نىت ھانكە ھانكە ھانكە كەپم دەكات، بەلكو "فیردەوس" ى خوشكە بچووكەكەتە».

گوتم: «خوشكى خۆتە ھانكە ھانكە دەكا».

گوتى: «چ!؟»

ھەزى بەو پستەيەى من بوو، دەيوست دووبارەى كەمەوھ..

گوتم: «ئەو خوشكى خۆتە لەسەرت پاكېشاوھ.. ئەوھ من نىم بەلكو خوشكى خۆتە.. خوشكى خۆتە.. خوشكى خۆتە..»

ئەو توند بوو، بەو قسانەى من توندتر دەبوو.. ھىزى ھەموو دىئاي دەھاتە بەر و دەيگوت: «تۆ فیردەوسى خوشكتى.. تۆ فیردەوسى، قەوارەى مەمكەكانتان ھاوقەوارەيە..»

ھەستم دەكرد لە گەمەيەكى خوشدا تامى لەزەتى زەمەن و تەمەن دەچىژم.. قسەكانى ھىز و ئارەزووى پى دەدام، جويئەكانم بەھەشتى نىشانى ئەو دەدا.. قسەكانمان ھىز و لەزەت و ئازار و فەنتازىيا و ئۆرگازموزىيان پى دەداين.. ھەموو جارىك بەو گەمە نامۆيانە مردنمان دەدیت و دەگەرپاينەوھ..

نىگار كېشە خوشەويستەكەى خۆم لەو ھەموو گەمەيە بىزار بوو، دوو سال بوو لە ئەمستردام دەژىيان.. من لە تەنىشت پەنجەرە ئەودىو پرسیار اوييەكە دانىشتىووم، لە گلۆپە رەنگا و رەنگەكانم دەروانى، كە لە نىو پووبارەكەدا لە سەما دابوون..

جگەرەى دەرھىنا و كېشامان، گرانتسى ھىنا و خوارمانەوھ، ھەشىشى پىچايەوھ و كېشامان، پىلووھەكانمان داخست و گوتى: «من لەگەل تۆ نەخەوتووم، بەلكو لەگەل خوشكە بچووكەكەت خەوتووم.. دەى تۆش وەكو من فەنتازىيا بكە».

گوتم: «چى بىنمە بەرچاوم؟ من بەتەنيا بەرخەكەم دىتەوھ ياد كە

بەناخۆشحالئەو لە نۆو خۆینی دلی خۆیدا گەوزاوە، من تەنیا باعە باعی
بەرخەکە و ھەلۆھەرانى فرمیسکی خۆینی بەرخەکە و پۆشاکى سوورى
شوانم دیتە بەرچاوە».

گوتی: «فەنتازیا بەشوان بکە کە بەناخۆشحالئەو لە نۆو خۆینی خۆتدا
دەتگەوزینی».

من وەکو ھاوئۆلە بئى فەنتازیاکانم شەرم دەکرد، نەمدەویست ئەو
دیمەنە بێنمە بەرچاوم، بەلام پەیمانم دابوو کە لە قسەکانى ئەو دەرئەچم،
من خۆ ھیچم نەکردبوو تا گوللەئەو و شک و برینگ ئاوا دلی تەرم لەت
لەت بکا..!

ھەتاو گوتی: «ئیرەم گیان، بە بۆچوونى پیاوان، دەبئى ژنەکان سانسۆر
لەسەر فەنتازیاکانیشیان داننن.. بەلام دەبئى بزانی کە زۆرەئى جارەکان
فەنتازیا لە شتە ئاسایییەکان جواترە، لەگەڵ ئەوئەو شتە کە ھەندئى جار
تووشى گرتمان دەکات».

نیگارکیشەکەئى من گوتی: «ئیرەم، وا دانئى تۆلەگەل قەسابەکە
دەخەویت و، منیش لەگەل فیردەوس».

من نەمدەزانئى ئەو چى دەلئى! بەلام ھەمدیس لەگەلئیدا چوومە نۆو ئەو
گەمەئەش.. ئەو ھەستایەو و قەلەمى ھینا.. من نەمدەزانئى چى دەکا!
سکچیکى فیردەوس خوشکە بچووکەمى بەرپووتئى لەسەر مەمکەکانم
کیشا و بەسەرمدا راکشا.

من پیلووەکانم داخستن و لە نۆو خۆیندا لە تەنیشت بەرخەکەدا راکشام،
قەسابەکەئى سەرم "شوان" نەبوو، بەلکو شاعیرەکە بوو کە ھاتبوو
داخوایم، ئەو لەسەر مندا راکشابوو نەک نیگارکیشەکە.. دەھەژاین و
دەمردین، توند توند بووین دەتگوت شاخین.. شاعیرەکە بوو بەسووراویک
شیعەئى لەسەر مەمکەکانم دەنووسى، خۆئى رادەھەژاند.. شاعیرەکە بوو
لەسەرم راکشابوو نەک نیگارکیشە خوشەویستەکەئى من..

نهمدهزانی چی دهکهه! بهلام خوش بوو، زور زوریش خوش بوو..
من چیم کردبوو..؟

بوچی گولله رهشهکه دلّی سپیمی ئاوا زوئیل زوئیل کرد..؟ ئی خو من
بهتهنیا ههوهس و ئارهزووی نیگارکیشه خوشهویستهکهی خومم جیبهجی
دهکرد و چیترا نا.. خو من هیچ نهکردبوو، تا ئاوا گولله ساردهکه بی و
بهنیو دلّی گهرمم گوزهر بکا..

هیشتا له تهنیشت پهنجره ئهودیو تاریکهکه بهتاریکی دانیشتبوم که
ههتاو هاته لام و بهزهدهخهنهیهکهوه گوتی: «ئهو شیعره بخوینهوه که
شاعیرهکه بوئی نووسیوه»

دهستم دایه گوڤارهکه و دهستم کرد بهخویندنهوهی شیعرهکه:

«ئیرهم»

تۆ لهگه‌ل - با - دا، بهنیوه یه‌قیندا گوزهر دهکهی..

تۆ لهگه‌ل - با - دا،

دهخوازی ره‌سمی هه‌تاو له دم و چاوی شه‌ودا بینا بکهی..

تۆ لهگه‌ل - با - دا ده‌خه‌ویت..

له‌گه‌ل - با - دا ده‌گریت..

له نیو خوین له‌گه‌ل مندا راده‌کشیت..

فه‌نتازیا بکه گولم فه‌نتازیا بکه..

منیش هه‌میشه له ریگادام..

له نیو ئه‌و کهشتیه ئاوییه دام..

که روو له ده‌ریاری روچی تۆ له ری دایه..

فه‌نتاریا بکه، ئیرهم، فه‌نتازیا بکه..

منیش دیم له نیو تابلو خوینینه‌که پاتده‌خه‌م..

تۆ لهگه‌ل - با - دا، بهنیو یه‌قیندا گوزهر دهکهی..

من دیم و داوا ده‌که‌م به‌نیو گوماندا گوزهر بکهی.

جار نا جارئ له تەنیشت پەنجەرە ئەودیو پەر لە پرسیارەکه دادەنیشتم و له شەقامە رەنگا و رەنگەکانم دەروانی.. بیرم له شیعری شاعیرەکه دەکردووه و بەتیغی چاوانیشم له نیگارکێشەکهەم دەروانی، که له گەل تێپەر بوونی زەمەن و رۆژگار لەر و لاواز و بی هیژ دەبوو..

رەنگ زەرد و سیس و داماو و پاییزی.. ئیسکەکانی روومەتی تەواو دەرکەوتبوون.. نیگارکێشە خوێشەویستەکهی من ئیستا ئەوه نەبوو که وەکو - با - دەهات و بەنیو بەردەکان تێپەر دەبوو.. ئیستا تەواو گۆرابوو، نەیدەتوانی چاو لەسەر خاکی دانئ و وەکو - با - تێپەر ببی.. من هەر دەگریام و هەر دەگریام و نەشم دەزانی بۆچی دەگریم!!

له تەنیشت پەنجەرە پرسیارنامیزەکهەدا، له شەقامە رەنگا و رەنگەکانی ئەمستردام دەروانی، بەتیغی چاوانیشم له نیگارکێشە خوێشەویستەکهی خوێم دەروانی، که خەریکه لەسەر دیوارەکهەدا وینەیهک دروست دەکا، خوری بهو تابلۆیهوه گرتبوو، (گوللهیهکی سارد، دلێکی گەرم دەبرئ و له تەنیشت دلەکهەشدا، مەسیح بەناخوێشخالییهوه له خاچدراوه)..

هەموو بەیانیهکی تا خۆرکەوتن، خەریکی دروستکردنی ئەو تابلۆیه بوو.. سەرەتا بەچووکی له گۆشەیهکی ژوورەکهەدا ئەو تابلۆیهی نەخشاند..

من هیشتا له پەنجەرە گومانناوییهکهەدا رۆیشتبوووم و له هاتوچۆی کهسه بهختیارەکانی نیو بهلهمهکانم دەروانی که بۆگشت رووبارهکانی ئەمستردامیان تەی دەکرد..

هەتاو گوتی: «بەختەوهری ئەو چرکهیه که له دێرپکی کورتی قەسیدیهکی درێژدا، وەکو برووسکه لیت دەدا..

من له کهسهکانم دەروانی که پێدهکههین.. هەتاو گوتی: «پیکههین له ژياندا کۆپله شیعریکه مروّف زوو له خویندنهوهی دهبیتهوه».

باوكم گوتی: «چهندین جوړی كوشتن ههیه، ههندیکیان له نوێژ و مهی دهچن، بۆ نموونه "سەربرین" من له پەنجەرە ئەودیو تاریکهکه بهتاریکی

پۆنیشتبووم، دایکم دهگریا و دهیگوت: «مهکهکانت بشارهوه، نهبادا گورگ
بیانخوا»

ههتاو گوتی: «ئیمه له ئهزلهوه خوڤراکی گورگین».

دایکم دهیگوت: «تیشیرتیکی تهسك مهپۆشه، نهبادا چاو و زار مهکهکانت
پووچ بکهنهوه».

من بهتیغی چوانم له نیگارکیشهکهم دهپوانی، تابلویکی گورهتری
دروست دهکرد (گوللهیهکی سارد بهنیو دلکی گهرمدا تی دهپهپی و،
مهسیح بهبیزارییهوه له خاچ دهری) تابلوی سییهمی کیشا.. (گوللهیهکی
رهش دلکی گهرم لهت لهت دهکا و مهسیح بهناخوشحالییهوه له خاچ
دراوه، وهکو ئهوهی چاوهپی زیندوووونهوه نهکا!)

من له بهلهمهکانی نیو ئه پرووبارهه دهپوانی.. ئه مستردام ههمیشه
سهوز و خاوین و جوانتر دهبوو.. نیگارکیشه خوشهویستهکهی منیش
بهپیچهوانهوه.. من له تهنیشت پهنجهره پرسیاردۆستهکهدا پۆنیشتبووم،
باوکم بهدایکمی دهگوت: «کچه چاومۆنهکته، لهسهه بهرهلالایی
دهکوژری».. من دهگریام و دهگریام و بیوچان دهگریام، ههتاو گوتی:
«گریان شیعریکه، ماسکی ئاو له روخسار دهکا و بهسهه گۆناکاندا دپته
خوار»

من دهگریام و غهلبه غهلبیکم گوی لئ بوو "شوان" بوو، بۆنی خوینی لئ
دههات، بهرخهکه باعاندی و فرمیسی داپشت و دهگریا.. دواتر زۆر
بهناخوشحالییهوه له نیو خویندا راکشا.. من دهگریام و نیگارکیشهکهی
خۆم، منی له نیو خوین و پهنگیکی سووری خویناویدا گهوزاند..

من له تهنیشت پهنجهره تاریکهکهدا بهتاریکی پۆنیشتبووم، باوکم
لوولهی دهمانچهکهی له نیو دههم نا و گوتی: «یان "شوان" یان نهمان».

من دهگریام و ههتاو گوتی: «مردن جوړیکی تره له ژیان».

من دهگریام و له نیو خویندا راکشابووم، نیگارکیشهکه گوتی:

«خۆشەويىستى تابلۇيىكى ئەبستراكتە، ھەر كەسە و بەجۆرىك تى دەگا».
من دەگريام و شوان گوتى: «من خۆم خۆش دەوى لەو كاتانەى سەرى
بەرخىك پەل دەدەم».

نەيدەزانى بلى (خۆشەويىستىش لاي من رەنگى ھەيە، رەنگىكى سۈر
سۈر، ئاخىر خۇ ئەو نەيدەزانى بلى خۆشەويىستى لاي من تام و بۆنىشى
ھەيە، بۆنىكى خوينىن و تامىكى خوينىن).
من دەگريام و ھەتاو گوتى: «بېرۇ، رۆيشتىش گۇرانيكى، بەلام بەرپىتى
خىرا».

من دەگريام و لەسەر مەغسەلى سالۇنەكە دەرشامەو، جلى بووكىنىشىم
لەبەردا بوو.. گويم لى بوو باوكم بەدەنگىكى بەرز بەدايكمى دەگوت:
«كوشتىش لەزەتى خۇ تىدايە».

من ھىشتا لە تەنىشت پەنجەرە پر لە پرسیارەكە رۆنىشتبووم و لە گالە و
گىفە و ھاژە ھاژ و غەلبە غەلبى شەقامەكانى ئەمستردامم دەروانى، كە
ھەتاو گوتى: «ژيانى ئىمە لە كلو بەفرىكى تەنك دەچى، كە بەر لە كەوتنە
عەرد بتويتەو».

لە نيگار كىشەكەى خۆم پروانىيەو، خەرىك بوو ئەو تابلۇيەى لە ناندین
دەكىشا.. لەسەر دیوارى ناندین.. لەسەر كەوتنەر.. قاپ و قاچاخ.. لەسەر
كەوچك و لەسەر چەنگال و چەقو.. لەسەر ماكرۇقىلە و لەسەر غەسالە..
لەسەر ھەموو شتەكان ھەمان تابلۇى دەكىشايەو.. (گوللەيەكى سارد
دلىكى گەرم دەبرى و مەسىح بەتوورەيىيەو لە خاچ دراو، دەتگوت بەبى
فەرمانى خودا ئەو كارەيان ئەنجامداو».

ئى خۇ من ھىچم نەكردبوو خودا... تا ئەو رەنگە سوورە كۆنترۆلى مالى
بكا و ھەموو شوینەكان كۆلى بكا.. جار نا جارى كە حەشىش دادى
نيگار كىشە خۆشەويىستەكەى منى نەدەدا، دەرزى دەھىنا.. بە قايشىك توند
توند باسكى چەپەى خۇى گرى دەدا و دەمارە سەوزەكانى بەدەر دەكەوتن..

بەچاوانى بانگى دەكردم، من دەگريام و بۆنى تاريكىم دەكرد.. ھەر بەچاۋ دەيگوت: «لئىدە».

لە دەسپىكىدا ۋەكو ھاۋپۆلە ترسنۆكەكانم دەترسام، بەلام دواتر كە باسكە سىپىيەكەى منى توند توند بەقايشىكى رەش گرى دا و دەمارە سەوزەكانى باسكە بەدەردەكەوتن، پىلۋوۋەكانم داخست و گوتم: «لئىدە».

پاش چەند چركەيەك خۆش بوو.. زۆر خۆش بوو.. نەمدەزانى چى دەكەم! بەلام گەمەيەكى خۆش بوو.

ھەتاۋ گوتى: «ژيان مېزى قومارە، ئىمە ھەموومان بەيەك ئەنجام لە كۆتايى گەمەكەدا ھەلدەستين».

نىگار كېشەكەى خۆم گوتى: «ژيان رۆلئىتە، من تا دواترەمىن چركە لەناۋ يارىيەكەدام، جا چىم ھەيە لە دەستى دەم؟ ئىمە ھەموومان بەدۆراۋى ھاتووين و بەدۆراۋىش دەپۆينەۋە».

من ھىشتا ھەر سەرخۆش بووم و لە تەنىشت پەنجەرەكەدا رۆنىشتبووم و نىگار كېشەكەى من بەدەستى لەرزۆكەيەۋە خەرىك بوو لەسەر سەقى ژورەكەدا تابلۆكەى دەكېشايەۋە، ھەتاۋ گوتى: «رەنگە ئەمستردام خۆش بى، بەلام بۆ ئىمە نا».

من بەتىغى چاوانم لە نىگار كېشەكەى خۆم پروانىيەۋە، ئەو تابلۆكەى لەسەر كۆرنە و قولىنچكەكانى دەنەخشاند، لە تابلۆكەدا، بەتەنيا رەنگى سوورى بەكار دەھىنا.. ژورەكە سوور سوور دەچۆۋە و بۆنى خوينى لى دەھات..

جار نا جارى كە ماندوو دەبوو، دەچوۋە بارەكەى ژېر تەلارەكە، تا ئازووقە كەرسەكەكانى سەرخۆشى بىنى.. (جگەرە، ھەشىش، ھىرۆين، وئىسكى، دەرزى، كۆكايىن، جۆينج، گراس، بۆيەى سوور و فلچەشى دەھىنا..).

من لە تەنىشت پەنجەرەكە دانىشتبووم و دەگريام، كە نىگار كېشەكەى

من، كچيكي كايي پرچ سووري هيٺايه وه مال.. كچيكي ناسك و قهشهنگ، مهكهكاني له هي من سپيتر و تورت و توند تر بوون.. بهس بهتانيا گوپكهكاني له ژير كراسيكي دراي هشاردا بوو.. ئيمه هه رسيكمان سه رخوش بووين، كچه كه هه هه ژده ساليك ده بوو، نيگار كيشه كه ي من دواي دهرزيكي هيروين، رووت و قووتى كرده وه و به دهرزي و رهنگ كه وه كوتيني ئه و تابلويه (گولله يه كي رهش، دلئكي سپي له ت له ت دهكا و مه سيحيش به ناخوشحال ييه وه له خاچ دراوه.) تابلوكه ي له سه ر مهكهكاني ته واو كرد.. چاوه كاني به په روپيكي سوور گري دا و گوتي: «له سه ر سمتي ره قيشت ئه و تابلويه دهكوتم».

من ده گريام و نه مده زاني نيگار كيشه كه ي من چي دهكا..!

كچه قهشهنگه كه له سه ر زگ راكشا و مهكه سپي و خرپنه كاني له گه ل ته خته خه وه كه دا جووت كرد.. نيگار كيشه كه ي من كه وه كوتيني ويٺه كه له سه ر سمتي، به ره نكيكي سووري خوينين (مه سيح به تورپه بييه وه له خاچ دراوه، دياره پيي ناخوشه.. گولله يه كي وشكيش دلئكي ته ر ده بري) تابلوكه ي ته واو كرد.. كه وه ليستنه وه ي سمت و كومي ئه و كچه قهشهنگه هو له ندييه، كه ده مانئكه بو ته هيبي.. له بني پييه وه تا سه ر شاننه كاني ده ليسته وه، ده ستى له نيو قزي سووري وه رده دا و چاوه كاني نوقاند بوو.. خو من نه مده زاني ئه و چي دهكا..! نيگار كيشه كه ي من به و كچه وه نووسا بوو، من هيشتا له ته نيشت په نجه ره كه دا دانيشت بووم و سه رم ده سوورا له بهر دهرزي هيروينه كه، كه نيگار كيشه كه به چاو بانگي كردم و هه ر به چاويش گوتي: «خوت عاري كه».

من به رووتى وه ستا بووم و نه مده زاني ده بي چي بكه م! كچه قهشهنگه كه ي خسته سه ر پشت و به چاو گوتي: «ده ستت بخه ره سه ر مهكهكاني»

من ده بوايه بچمه نيو ئه و گه مه يه ش، چونكه په يمانم دا بوو، مهكهكاني

“كاترين” م گوشى، له هى خۆم پەق تر و پېر چيژ تر بوو.. نيگار كيشه كه منى ماچ ده كرد و كاترينيش.. نازانم چى بوو، له ناكاودا هه موومان ئاويته بووين..

وهكو لا ولا و تيك ئالايين.. من نهمدهويست ئه و كاره بكه م، به لام پهيمانم دابوو كه له قسه ي نيگار كيشه كه ي خۆم دهر نه چم.. هه ر واشم كرد، ئيمه تيك ئالابووين كه هه تا و گوتى: «ئاده ميزاديش خۆ هه ر حه يوانه»
كاترين ده يويست من بخوا، يا من ئه و؟ كه س نازانى.

له سه ره تا دا كار يكي زۆر نامۆ بوو، به لام كه به ته واوى تامى ليوه نه رمه كانيم كرد و ده ستم به مه مكه پەق و گوپكه پەقه كانى دا هينا و، ئينجا زانيم كه خۆشه، خۆشتر له ژيان و خۆشتر له فيردهوس خۆشتر له هه موو شتيي..

به تيغى چاوانم له نيگار كيشه خۆشه ويسته كه ي خۆم پوانى، خهريك بوو تابلوكه ي له سووچيكي به تالى ديواره كه دا ده كيشا، به له ر و لاوازيي كه وه له ئيمه ي ده پوانى، من هه م له ر و لاوازي و بى تينى و هه م غيره شم له چاوه زهرد هه لاتوه كانيدا ده خوينده وه.. ئيمه هيشتا تيك ئالابووين و ليوه كانى كاترين چيژيكي ئه به دييان پى دهام، من هه تاوم بيركه وته وه كه ليوه كانى به گۆناكانمه وه نووسانده بوو، تامى ليوه كانى ئه ويش تيكه ل به ليوه كانى كاترين ببوو..

منيش سه ره تا وهكو هاويوله چيژ نه ديوه كانم نهمه زانى دنيايى چيژى جوراوجور و پهلكه زيپينه يى هه ن له و دونيايه.

ئى خۆ من هيچم نه كرد بوو تا گولله پشه كه ئاوا به ره شى دلى سپيم له ت له ت بكا..! ته نيا ئه وه نه بى كه من قسه ي دلداره كه ي خۆم جييه جي ده كرد. من هيشتا له ته نيشت په نجه ره كه دا رونيشتبووم كه نيگار كيشه كه ي خۆم به بى هيزى و ده ستى له رزوكيه وه نامه ييكي دامى.. چاوه كانى زهرد هه لگه رابوون، ده تگوت له كه نارى گورپكدا جووله ده كا و ده يه وي بۆ ئه به د

بچیتە نیو تاریکی..

کە نامەکەم وەرگرت دلم لەرزى، پەپوولە یەکم دیت خووی بەنیو ئاگرى
مۆمەکە دادا.. گولئیک هاتە بەرچاو دەژاکا.. بەرخیک باعە باعى بوو،
فرمیسکی هەلدەوهراند..

نامەکە بەکوردی لەسەرى نووسرا بوو (بگات بە دەستی ئیرەم.. سوپاس
بۆ هەلگری نامە).. کى ئەدریسی منى دەزانی؟ کى ئاگاداری وجودى من
بوو؟ ترس دایگرتەم، وەکو هاوپیۆلە ترسنۆکەکانم ترسام.. نە دەویێرام
زەرفەکە بکەمەو، دوو پیک و یسکیم بەخێرایى خواردووه و جگەرەییکم
داگیرساند و لایەکی زەرفەکەم دراند، دوو نامەى تیدا بوو..

یەکەمیانم تەماشاکرد ئاوا نووسرا بوو:

سەلاوی عەشق

سەلاوی غەریبی و دووری

ئیرەم گیان: بەچاوی پر فرمیسکەووه بۆت دەنوسم، لە شوینیکیەووه بۆت
دەنوسم دوور لە ئاوەدانی، دوورم لە هەموو ئەو شوینانەى کە پۆژە
خۆشەکانمانتیدا گوزەراند.. ئیستا منیش وەکو تۆ دوور لە گورگەکان
ژیان بەسەر دەبەم.. بەلام ژيانیکى ناخۆشتر لە جارەن.. منیش وەکو تۆ لە
دەستی باوک و برا چاو پر لە خوینەکانم پامکرد.. بەدوای وشە
بریقەدارەکانى شاعیریکی شیت کە وتم، فریوی دام، ئیستاش بەیەکەووه لە
دووری ئاوەدانی دەژین، پیاویکی توندپەو، دلی رەقی پێچەوانەى شیعەرە
نەرمەکانیەتی.. ئیرەم گیان من باشم، هەر چۆنیک بییت ژیان تی
دەپەرینم.. بەلام (لەو پەرەگرافەدا وشەکان لەبەر فرمیسک تیکەل ببوون)
بەلام هەتاو.. هەتاو.. هەتاو..

لەبەر خاتری تۆ پێدزکیی کرد و بەدزیهوه شووی بەنیگارکیشیکی پیر
کرد، کە لە "رۆتەردام" گەرابۆوه، لەسەر سنوور براکانی گرتیان هەر لەوئ
لە چالێکدا تاریکیکی ئەبەدیان نیشان دا...

بەر لە سەفەرەكەى نامەيەكى بۆ تۆ نووسىبوو، بەئەمانەت لای منى جى
هېشتىبوو.. ئەوا من لەگەل ئەو نامەيەى خۆم نوسخەيەكى كۆپى كراوت بۆ
دەنيرم، هيوادارم بەدەستت بگات..

هاوپۆلى عومرت
ئارەزوو

نامەى دووهم:

يەك رەنگم و بى رەنگم و رەنگين بەهەموو رەنگ
بەم رەنگە دەبى رەنگرېژى عيشقى حەقيقى
مروارى ئەشکم ياقووتى، رەوانە
ساقى! بدە لەو لەعلە شەرابيىكى عەقيقى
دائيم لە حەزەردا سەفەرى بە لە وەتەندا
غوربەت كەش و عاجز بە، ئەگەر ئەهلى تەريقى...

هەناسەكانم ئيرەم گيان: دەزانم كاتى كە تۆ نامەى من دەخوينتەوه، من
ليرە نەماوم.. ئيدى ناتوانم، تيشكى رۆشناييەكانى ئەوديو پەنجەرەكەت
نیشان بدەم.. گە ئەو نامەيەت پى دەگا، من دەمانىكە ئاوا بوويمە، دەمانىكە
لە نيو ئيوەدا سراوەتەوه، خو من لە سەرەتاوەش بەسراوەيىكى ئومىدبەخشى
نەزۆكەوه هاتبووم.. بەلام حەزمە بۆ هەميشەيى بچمە نيو كەمە
گەردوونىيەكەى ئەو كەسانەى كە لە كلۆه بەفريكى تەنك دەچن و بەر لە
كەوتنە سەر عەرد دەتوئتەوه..

هەناسە سوورەكەم: هەنگاو بەهەنگاو لەگەلتم، من سەرەتاش گوتم:
(پياو عەنكەبووتە).. (ژيان ميژى قومارە، هەموومان بەيەك ئاكام لە
كۆتايى گەمەكە رادەبين).. (تەمەن مەوداى نيوانى روناكى و تاريكيە،
بۆ ئەوه دانراوه كە كەس نەتوانى تپپەرى).. (ژيان وەسپەيىكە لە پىناو
گەيشتن بەمەرگ).. منيش و هەموو هاوپۆلەكانت و هەموو ئەوانيش كە لە

پۆلى ئىمەدا نىن دەمرىن، وەكو ئەوئەي كە ئىستا من مردووم.. من ھەمىشە
بۇ ئەوئە لە تەنىشت پەنجەرەكەت دەردەكەوتم كە ئومىدىكت پى بېخشم،
بەلام ئىستا من مردووم..

بەخۆم گوت: «ئىرەم بوەستە»

من دەگرىام و مەست بووم.. مەست بووم و دەگرىام.. بەھەردوو دەست
سىنگم دەكوتا.. شىنم دەگپرا، من بۇ حوسىنە پەككەوتەكەي خۆم
دەگرىام، ياخود بۇ ئاوابوونى خۆر و نەمانى ھەتاو؟ شىنم دەگپرا و
نەمدەزانى دەبى چى بکەم!

خەرىك بوو دەخنكام، ھەشىشم كېشا و بۇ خۆم و ھەلۇەرانى ھەتاو و
ھەموو ھاويۇلە بەدبەختەكانم دەگرىام.. بۇ ژيان دەگرىام، لە خۆم دەدا
و نەمدەزانى چى دەكەم!

نامەكانم تەواو نەكرد، چونكە ھەموو شتى تەواو ببوو.. نەمتوانى،
ئىستايىش نەمتوانى بزائم لە پەرەگرافەكانى تردا چى نووسرابوو..

جار نا جارى كە نىگار كېشەكەي خۆم دەستى لە دروستكردنى تابلۇيى
ھەلدەگرت و ئارەزووى بۆم دەجووللا، ئەوئەندەي ھەولیدەدا، نەیدەتوانى..
خەرىك بوو دەگرىا.. من دلیم دەدايەوہ و ماچىم دەكرد.. دەرزىكى ترى لە
باسكە چورچ و لۆچىنەكەي دەدا و زەنگىكى بۇ "كاترىن" لى دەدا.. كە ئەو
بەخۆي و پرچى سوورىەوہ دەھات، ھەر زووتىك دەئالاین و من خۆشحال
دەبووم.. يەكترمان ھەلدەمژى و جەستەكانمان پر دەبوو لە مۇسقىقاي
مووچرەكە ئەفسونايیەكان.. نەماندەزانى چى دەكەين!

ئەو كاتەي ئارەزووى نىگار كېشەكەي دەبزوا و نەیدەتوانى، خەرىك بوو
دەگرىا، دەرزىكى ترى لە باسكە ئىسكىنىيەكانى دەدا و من زەنگىكم بۇ
"كاترىن" لى دەدا.. لەبەر دیدە و چاوى نىگار كېشە خۆشەويستەكەي خۆم
دەكەوتىنە نۆو دنیای فەنتازیا و سەرزەمىنى لەززەت و خۆشییەكان و
ئاگامان لەو نەدەما..

ههتاو گوتی: «لهززهت له مهرگ دهچی.. بهدبهختی و کارهساتیش له ژیان».

ههتاو گوتی: «مهرگ تامی ههیه، تامیکی شیرین.. ژیانیش تامی ههیه، تامیکی تال».

من له چاوهکانی کاترینم پروانی، زهردهخه نه بیان دهکرد، ماچیکی لی کردم و گوتی: «همیشهیی لهززهت له بهدبهختی خوشتره و ژیانیش له مهرگ».

من نهمدهزانی دهبی چی بلیم، له کاترینم پروانی و سهیریکی نیگارکیشه خوشهویستهکهی خۆم کرد و گوتم: «باوهر ناکه م ژیان و مهرگ و پروناکی و تاریکی پیناسه بکرین».

هیشتا من له تهنیشت په نجهره نامۆکه دانیشتبووم و لهو ههموو تابلۆ یهك رهنگیهه م ده پروانی و لهو ههموو تابلۆ یهك بابته تییه م ده پروانی و بیرم له ههتاو ده کردهوه که دهیگوت: «له بنه پرتدا ژیان پیکهاته کهی له سه ر بنه ما و بنچینهی دووباره بوونه وه خولقاوان، ههموو شتهکان دووباره ن لهو گهردوونه دا، تا ئه و کاتهی که مردن ههبی».

کاترین گوتی: «ئه و جارهیان بیمه وه گه مهیه کی نویتر ده کهین، که له مه و پیش نه مان کردبی.. من هه همیشه ههز ده که م شتی نوئ بخولقیتم.» ههموو تابلۆیهکانی نیگارکیشه خوشهویسته کهی من کوپیکراوی ئهوی تر بوون.. رهنگیکی سووری خوینین، مال تامی خوینی لی دههات، (گوللهیه کی سوور دی و دلئیکی سوور لهت لهت دهکا.. مه سیح جلیکی سووری له بهردایه و به ناخۆش حالیه وه به خاچیکی سوور سوور هه لاسراوه، چاوه سوورهکانی کراونه ته وه، ده لئیی هیشتا ههزی لهو ژیا نه سوورهیه؟!)

که شوین له مالد که متر بووه بو دروستکردنی ئه و تابلۆیه، نیگارکیشه کهی من په لاماری جامی په نجه رهکانی دا.. دواتر له سه ر دووش و له سه ر عهرد و له سه ر میز و له نیو مه غسه له که و له ههموو شوینی و له سه ر

هممو شتهكان ئەو تابلۆيەي دووباره دهكيشايەوه..

من هيشتا هەر له تەنیشت پەنجەرەكە دانیشتبوم و له هاتوچوونی بەلەمەكانم دەرواني و، تەماشای قاقای ئەو كچ و كۆرە بەختیارانەم دەكرد كه به قاقاوه زەمەن دەگوزەرینن كه هەتاو گوتی: «ئەگەر ئیمە لەگەڵ هاوپیۆلەكانی خۆماندا هەلنەفرین، پەنگە ون بین و گۆرپزر بین».

هيشتا هەر لهویندەر بووم كه هەتاو گوتی: «چارەنووسی ناسكیكي یاخی له رەوهكەي، چارەنووسیكي تاريك دەبی.. پەنگە گورگ بیخوا، یا پلنگ و سەگ و میکروب.. جا چ جیاوازیك هەیه له نیوانی بخۆرەكان؟».

هيشتا هەر لهویندەر بووم كه هەتاو گوتی: «بەهیوای ژيانیکي خوش، بی گومان ئومیدیکي نەزۆکیشە».

ئێ خۆ هیچم نەکردبوو، تا ژيان ئاوا له ژیر دووش و بارانی گەمە نامۆكان بمشۆرێ.. گەمەي سووری خوینین و گەمەي ئیروتيك و گەمەي راکردن و گەمەي ئەو نیگارکیشەي كه له سەرەتادا وەكو - با - دەهات و بەنیۆ بتهكاندا رەت دەبوو.. گەمەي دۆزەخینی ئەو نیگارکیشەي كه له دەسپێکدا دەهات و هەر له خاکی دەرواني، ئیستایش هەر له ئاسمان..

من هيشتا هەر لەگەڵ کاتریندا تیکئالا بووم كه نیگارکیشە لەپ و لاوازهکەي من قووتیك پەنگی سوور و فلچەکەي تی گرتین، بەپەنگی سوور دایپۆشین، سەرپای جەستەمان سوور هەلگەرا.. بەلەرزۆکییەوه هات و چاوهکانی پر بوو له فرمیسك، دەرگوت مردوویکە و جووله دراماتیکییەکانی خۆی دەکا.. زللهیهکی له بناگوویی کاترین دا و به هاواریکەوه كه بهزۆر بهکێك دەیتوانی گوئی لی بی، گوتی: «بەرەللا، جاریکي تر لێرە نەتبینمەوه».

دەستی خسته ملم و سەری نا به سینەم و وەکو مندالێك كه دەست بخاته ملی دایکی، دەستی کرد بەگریان.. بەکول گریا.. گریانیک كه له بانگەشتهکردنی مەرگی خۆی نەبی له هیچ شتیکی تر نەدەچوو.. من ماچم

کرد... دستم خسته سهر شانہکانی و بی وچان ماچم کرد... دہتگوت
بہرخیکہ و خوئی ہاویشتوتہ نامیزی من.. ہیندہی نیو لہپہکانمی لی
ہاتبوو، بچووک دہتگوت بیچووہ پشیلہییکہ و چیترا نا.. ئەو دہگریا و من
دہگریام و کہوتہوہ یادم کہ لہ نیو خوین و رہنگہ سوورہکەہی نیو
ستودیوکە، من وەکو بہرخیک لہ نامیزی ئەودا راکشابووم و ہیندہی نیو
لہپہکانی ئەوم لی ہاتبوو، دہتگوت بہچکہ پشیلہییکم و چیترا نا..

نیگارکیشتیکی چوارشانہی بالابہرن، گلینہی چاوەکانی لہ ہزاران
رہنگ پیکہاتبوو.. وەکو - با - دہہات و بہنیو بہرہکان تیدہپہری و
ہیشتایش ہەر لہ خاکی دہروانی..

ہیشتا لہ نامیزی یەکتیری دابووین، کہ باوکم گوتی: «لہ ژیاندا تەنیا
تاکہ کتیبیکم خویندوتہوہ، کتیبی تەیموور لہنگ، عاشقی ئەو کتیبہ بووم
لیی نووسرابوو "پیاو دہبی" بہ رشتنی خوین سەرمەست و سەرخۆش بی،
پیاو دہبی بہبینی خوین سەرمەست و سەرخۆش بی نەک بەجوانیی ژن
و تامی شەراب».

من لہ تەنیش تەنچەرہ ئەودیو تاریکہکە دانیشتبوو کہ بہنہینیہوہ
گویبستی دایکم بووم کہ بہباوکی دہگوت: «پیاوہکە لہ بیرتہ کہ وەکو -
با - دہہاتی و لہ ہیچ کچیکت نەدہروانی؟ دیتہوہ بیرت کہ یەکہمین
جار لہ نیو دوکانی قەسابیہکەت راتخستم و خوینم تیکەل بہخوینی
بەرخەکہ بوو؟ دیتہوہ بیرت کہ گوتم: بمبہ.. گوتت: بۆ کویت بہم؟ لہ بہر
شەرم و ترس نەبوایہ ئاوا بہسکی پەرہوہ بہرہلالای دنیات دہکردم..
ئیشتایش جگہ لہ من لہ خوشت بیزاری..»

من ہیشتا ہەر لہویندەر دانیشتبوو کہ ہەتاو گوتی: «پیاوہکان وەکو
کالای دزیاری، یا ہی دەستی دووم وان، ہیچ کاتیک گرینتیان لہگەلدا
نییہ!»

ہەتاو گوتی: «ہەموو پیاوہکان لہ رەچەلەکی - با - ن».

هەتاو گوتى: «بەبى جياوازى، ھەموو پياوھەكانى سەر ئەو ئەستىرەيە ئەلكھوليكەى ژنن.. بۆيە زۆربەى جارەكان وەكو بتلىكى ئەلكھول لە ژن دەروانن.. پيش ئەوھى بيانخۆنەوھ تىنوويەتى ئازاريان دەدا، كە دەيانخۆنەوھ سەرخۆش دەبن، دواى خواردەنەوھيان تووشى ژانە سەر و رشانەوھ دىن.. لە كۆتاييشدا لەو بتلە نيوھ خالىيە، ياخود ئەو بتلە تەواو خالىبووھ دەروانن قىزيان دەبىتەوھ، لەبەرئەوھ يا ئەوھتە بتلە نيوھ خالىبووھ كە جى دەھيلن، يا ئەوھتەيە بتلە تەواو خالىبووھ كە توپ توپ ھەلدەدەنە نيو زىلدانىك و دەيشكىنن».

باوكم ھەمدىس "ھاشاكي خوينەر" وەكو كەر زەراندى، لە داىكمى پروانى و گوتى: «ئەو كات كەر بووم كە ھاتم و لە نيو خوينى خۆت و بەرخەكەدا رامخستى، بەلام ئىستا تۆ چ مەدلوليكت ھەيە لە ژيانى مندا؟ تۆ بەتەنيا لە بەردىكى خوراوى "دامە" دەچى و ھىچى دى نا».

ھەتاو گوتى: «گريمان ژيان "دامە" يە، ھەميشە بەردە خوراوھەكان ئافرەتن و، ئاگاكانيش پياو».

من دەمويست بلیم، نىگار كيشە لەرزوك و پىرەكەى خۆم، تۆ ئىستا لە مەليكيكى كىش لىكراوى شەترەنج دەچىت.. ياخود ئەگەر دلّم بى و راستى بلیم، تۆ ئىستا مەليكيكى ماتى.

دەستەكانم پىبوون لە كارت، پىرەكانم تەواوبوون، زياتر لە ھەفتا و ھەفت خالم پى بوو. جۆكەرم پى بوو، دەمتوانى بەسانايى تەلقەيەك بكەمەوھ و بانگەشتەى دۆرانی نىگار كيشەكەى خۆم بكەم، بەلام من بەلینم پى دابوو بەلین نەشكىنم.. ھىشتايش وەكو جارەن خۆشم دەويست، بۆيە ماچىكم لىي كىرد و گوتم: «نىگار كيشەكەى خۆم، ھى من و بەس، خۆشم دەويى، خۆشم دەويى..»

ھىشتا ھەر لە ئامىزى يەكتىرى دابووين، ئەو سەرى نابوو بە مەمكەكانم و ھۆن ھۆن رۆندكى دادەرشت.. من گوتم: «مەليكى كىش لى نەكراوى خۆم،

ئەي مەلىكە ساغ و سەلامەتەكەي خۆم، تۆ بۇ ھەمىشەيى براۋەي لەو شەترەنجى عەشقەدا.. ھىشتايش خۆشم دەۋىي و بۆت دەمرم».

ئەو سەرى لەرزۆكى نابوو بەسینە و مەمكەكانم و دەگريا.. من ھىشتايش ھەر لە تەنىشت پەنجەرەكە دانىشتبووم و لە تابلۇ يەك رەگيەكانم دەروانى كە لە پشت دەرگاكوە گويم لە پستە پستىك بوو.. نىگار كىشەكەي من وەكو پيرەميردىكى لەرزۆكى ھەشتا سالە بە لەنگى و ھەنگاۋى خوار و خىچەۋە خۆي كورد بەژورەۋە، وەكو سەرما ھەلدەلەرزى، ساردبوو وەكو شەختە، بەۋىنەي پايز زەرد ھەلگەراپوو، دەتگوت دەيەۋى ھەلۋەرى!

تەنھا شتىكى بەھىزى كە تا ئەو كاتە مابوۋى كۆخە كۆخى بوو، كە دەكۆخى تابلۇكانى سەر ديوار و بنمىچ و سەر عەرد و ھەموو شوينەكانى دەلەراندەۋە.. وەكو كىسەلىكى ماندوۋى لى ھاتبوو كە فەرمانى پى كرابى ھەزاران كىلۆمەتر لە ماۋەيەكى دىيارىكراۋدا بېرى.. پشتى چەماپوۋە، رېش و چلكن، پىنچ مانگ بوو خۆي نەشورى بوو، قايشىكى لە باسكى پىستىن و ئىسكىنى توند كورد، كەچى ھىچ دەمارىكى نەدۆزىيەۋە تا دەرزىيىكى لى بدا.. باسكەكانى وەكو بىژىنگ واپوون.. پانتولەكەي داكەناند و قايشەكەي لە رانى توند گرى دا.. دەمارەكانى رانىشى ھەموۋى كون كون ببوون، سەراپاي جەستەي وەكو دللىكى لى ھاتبوو كە ھەزاران گوللەي بەركەوتى.. بەزۆر دەمارىكى دۆزىيەۋە و دەرزىيەكەي دايە دەستم و گوتى: «لى دە»

دەرزىيىكى تىرى ئامادەكرد و، قايشەكەي لە باسكم ئالاند و دەمارە سەۋزەكانى بن پىستە سىي و خرپنەكەي باسكم تەۋاو دەركەوتن و بەچاۋە سوورەكانى پرسى: «لى دەم؟»

گوتم: «من بۇ ئەۋە لە دايك بووم، فەرمانەكانى تۆ جىبەجى بكم».

جار نا جارى بەر لەۋەي ئەو گوللە رەشە دللى سىپم لەت لەت بكا و نىگار كىشەكەي خۆم داۋاي لى دەكردم كە دەرزىيىكى ھىروينى لى بدەم،

ئەو كاتەى كە خۆى دەيوست و خۆى ئارەزووى دەكرد داواى لى دەكردم
كە دەرزىكى ھىرۆين لى بدەم.. ئى خۆ من ھىچم نەكردبوو جگە لە
جىبەجى كردنى ھەز و ھەوەس و فەرمانە رەھاكانى ئەو..!

ئىمە سەرخۆش و بى ھۆش و نەخۆش و بى جۆش و خرۆش بووين..
نىگاركىشەكەى من دەتگوت بەرخە و دەكۆكى.. وەكو مەپىكى نەخۆش چلم
بە لووتيدا دەھاتە خوارەو، دە ددانى پىشەوہى نەما بوو، قژە درىژەكەى
تىك قژقژا بوو، چىتر پىرچى لە پىرچى كورپە تاقانەكەى خودا نەدەچوو.. كە
تەواو لىت بروانىبووايە وات ھەست دەكرد سالانىكە لە دوورگەيەك بەتەنيا
دەژى.. دەتگوت لە دوورى ئاوەدانى و مروڤدا ژيان تى دەپەرىنى..

نىگاركىشە پەرىپوتەكەى من پەرىكۆكى ھىنا سوور وەكو خوين..
ھەمان ئەو پەرىپە بوو كە ئىمە لە ستۆدىوكەدا بۆ جارى يەكەم خوينى
رژاومان پى سىپىوہ.

ھاتەوہ يادىم كە باوكم پەرىكۆكى سوورى بەرووخسارى داىكم دادا و
پى گوت: «زۆر جار بىرەوہرى وا لە مروڤ دەكا شەرم بىگرى.. ئەو پەرىپە
ھەلگرە چونكە لەوانەيە رۆژى لە رۆژان لە جىھانىكەوہ بەرەو جىھانىكى تر
بتگواستەوہ».

ھەتاو گوتى: «جىاوازى چىيە لە نىوانى، عەنكەبووت و پىاو؟ لە نىوانى
ژن و بتلى ئەلكحول؟»

من نەمدەزانى نىگاركىشە پەككەوتەكەى خۆم چى لىم داوايە! ئاخىر خۆ
من پەيمانم بەخۆم دابوو كە بۆى بمرم و ھەرچى ئەو داواى بكا بۆى
جىبەجى بكەم..

ھىشتا لە تەنىشت پەنجەرەكەدا لە پووناكىكى چاوەپوان كراوم
دەپوانى كە نىگاركىشە پىر و كەنەفت و مردووہكەى من بەكۆكە كۆكى
تابلۆ يەكەرەنگىيەكەى ژىر سەقف و سەر عەرد و سەر دىوار سەر ھەموو
شەكەكانى نىو مالى دەلەراندەوہ.. دەستى منى گرت و پوتى كردمەوہ،

نه‌یده‌توانی وه‌کو جاران ماچیشم بکا، لیوه‌کانی ده‌له‌رزین، وشک
هه‌لگه‌پابوون لیوه‌کانی، ده‌سته‌کانی ده‌له‌رزین، پی‌لووه‌کانی له‌ ترووکان
نه‌ده‌که‌وتن، به‌ به‌رده‌وامی داده‌خران و ده‌کرانه‌وه، په‌نگاله‌یی گلینه‌کانی
نه‌مابوون، جارئ زهره‌ زهره‌ و ابوون وه‌کو پایز، جار جاریکیش ده‌تگوت
په‌نگی تابلوکه‌ن، سوور سوور.. چی به‌سه‌ر هاتبوو ئه‌و نیگارکیشی که
په‌ژگارئ به‌ته‌نیا له - با - ده‌چوو، ده‌هات و به‌نیو به‌رده‌کاندا گوزهری
ده‌کرد و هه‌ر له‌ خاکیشی ده‌پروانی.. من کامیلیای جوانم هاته‌وه‌ یاد کاتی
که له‌ گوپه‌که‌ ده‌ریانهننا.. من زه‌مه‌نم هاته‌وه‌ یاد که هینده‌ دل‌په‌قانه‌ دژ
به‌جوانیه‌کان ده‌وستیته‌وه‌ و له‌ ناویان ده‌با.. من هاته‌وه‌ یادم که هه‌تاو
گوتی: «زه‌مه‌ن دل‌په‌قه‌ و عادلیشه».

چی به‌سه‌ر هاتبوو ئه‌و نیگارکیشی که پۆلی کوکوختیه‌کانی بی
ئاوردانه‌وه‌ شق ده‌کرد؟

من هه‌تاوم بیرکه‌وته‌وه‌ که ده‌یگوت: «جوانیی و ده‌سته‌ه‌لات و هیژ و
هه‌ژاری و هه‌موو شته‌کانی نیو ژیان مولکی ئیمه‌ نین، ئیمه‌ ته‌نیا بو ئه‌وه
دیین که یارییکی بچووک له‌ نیو موفرده‌کان ئه‌نجام ده‌ین و به‌دوراوییه‌وه
برپۆینه‌وه‌.. به‌کورتی ئیمه‌ هه‌میشه‌ دوراوین و زه‌مه‌نیش هه‌میشه‌ براوه».

من به‌ هه‌تاوم گوت: «چۆن ده‌توانی زه‌مه‌ن له‌ نیو به‌رین؟ چۆن ده‌توانین
ئیمه‌ هه‌میشه‌ و به‌رده‌وام برپۆین و زه‌مه‌نیش به‌وه‌ستاوی لیمان برپوانی؟»

هه‌تاو گوتی: «زه‌مه‌ن له‌ سه‌رووی هه‌موو خالیکیکیشدایه‌، له‌وانه‌یه
کردگاری جیهانیکی ئیسته‌تیک خوی له‌ سه‌رووی زه‌مه‌ن دانی، به‌لام که تو
مردی، ئیسته‌تیک ده‌مردی.. ئاینده‌ و ئیستا و میژوو ده‌مردی.. وشه‌ ده‌مردی..
تابلوکان ده‌مردن.. موسیقا ده‌مردی.. خولقاندنی دوورگه‌ی خالیقه‌کان
وه‌همیکه‌ و هیچی تر.. به‌مردنی من جیهان ده‌مردی و گه‌ردوون ده‌مردی و
دانیشتوان ده‌مردی.. هه‌موو شته‌کان وه‌کو یه‌که‌ ده‌مردن و زه‌مه‌نیش
به‌زیندووویه‌تی هه‌نگاوه‌ پر له‌ شانازییه‌کانی خوی ده‌هاوژی و ده‌هاوژی

هەرگیز ناوهستی.. زهمن دەرپوا، نه به تابلۆکانی نیگارکیشهکهی تۆ ده وهستی و نه به گوناخهکانی باوکت و نه به شیعرهکانی رامبو و نه به سیمفۆنیاکانی بیتهۆفن و نه بهو شیعرهی "نالی" یش که من له پیشهکی نامه که دا بۆ تۆ دهینوسم.. باش ئاگادار به خوشه و یسته کهی من، زهمن دەرپوا و ئیمهیش دهمرین، که مردیشین نه خوشه و یستی و نه ریک و نه هونەر و نه ساویلهکی و نه هیچ شتیکی تر ناتوانی بمانگه پینتیتهوه».

من هیشتا هەر به پرووت و قووتی به رامبهر نیگارکیشهکهی خۆم وهستابووم که به ته نیا له بهردیکی نه خوش دهچوو، هه تاوم بیرکه وتهوه که دهیگوت: «خۆ هەر شنه باییکی فینکه دواتر ده بیته گه رده لولول.. هەر ئاویکی هیمن و سازگاره دواتر ده بیته توفان.. هەر ئاگریکی بچووکیشه که خۆمانی به دیار گهرم ده کهینه وه ده بیته کاره سات و ده مانسووتینی.. پیاو له سه ره تادا، شنه باییکی فینکه، ئاویکی سازگاره، ئاگریکی دل سوژه، له کۆتاییدا ده بیته گه رده لولول و توفان و بورکان».

نیگارکیشه لهرزۆک و بی ددانه کهی خۆم، به دهستی لهرزۆکی په رۆکه سووره کهی خسته سه ر چاوهکانم و له پشتی سه رمه وه توند توند گریی دا، من بۆن و تامی خوینم کرد، رهنگی خوینم دیت، "شوان" م هاته وه بیر که چه قۆکهی دهرهینا و کۆتایی به باعه باعی بهرخه که هینا.. من شوانم بیرکه وتهوه که دلی بهرخه کهی هه لدایه بهردهمی پشله که.. من دایکم هاته وه یاد که به شوانی گوت: «دهبی بهرخه که روو له قیبله سه ری ببردی».

باوکم گوتی: «تۆ قسه نه کهی، ئهی نه مانگوت خودا له هه موو شوینیک ههیه؟»

نیگارکیشه کهی خۆم منی له سه ر تهخته خه وه که دا روو له قیبله دریز کرد.. نه مده زانی چی دهکا، نه شمه ده ویست بزانه.. به لاینم دابوو که به لینه کهم نه شکینم.. پرۆتۆکۆلیکی ئه به دیم له گه ل مۆر کردبوو..

من چاوه پروان بووم که چی دهکا، نووکیکی تیژ بهر پشتم کهوت و راپله کیم.. نیگارکیشه کهی خووم، له بهر نهمانی ددانهکانی بهفسه زمانیکه وه گوتی: «مه ترسه خو شه ویستی پووم، به دهرزی تابلوی له سهر پشتت دهکوتم..» تابلوی گولله یه کی رهش، له و کاتهی که به دلکی سپیدا گوزهر دهکا و له تهنیشت ئه ویشدا مه سیح به زورداری له خاچ دراوه، هز له و دوخه ناکا و بی دسته لاتیسه، چی بکا؟ فه زمانیکه و ناچاره جیبه جی بکا».

من به سهر زگ و روو له قیبله به پرووت و قووتی و چاو به ستراییه وه له بهر دهستی نیگارکیشه کهی خووم راکشابووم.. ههستم به بی هیزی و له زینی دهستی دهکرد، دهرزی کوتانه کهی ئازاری ددهام و خو شیش بوو.. هیشتا له ژیر دهستی ئه ودا راکشابووم و خه ریک بوو تابلو کهی دهکیشا، من باو کمم بیرکه وته وه که دهگوت: «چاره نووسی ژن وه کو چاره نووسی پاشماوه بی سوو دهکانی خواردن وایه».

ئی خو من هیچم نه کردبوو تا گولله سارده که ئاوا دلی گهرم سارد سارد و شق شق بکا!

نیگارکیشه بی ددانه کهی خووم بهفسه زمانی و زمانیکی پر ته ته له وه گوتی: «دهچم دهرزیکی تر دههینم، ئه وه یان که لکی نه ما».

گه رایه وه.. دهستی کرده وه به کوتینی پشتم و گوتی: «تابلو که ته واو بوو» زمانیکی به پشتم داهینا و گوتی: «تابلو که ده لیسمه وه».

که وته مژینی سمت و کووم و ئه ولاتریش.. زمانیکی به هیز و له زه تدار.. توند توند دهتگوت گه رده لولو له و به نیو جهسته مدا تیپه ده بی.. دهتگوت تو فانه و ده مخنکی نی.. دهتگوت بورکانه و ده مسووتینی.. خه ریک بوو دهمردم، به لام له خو شییاندا زوو زوو ده ژیا مه وه.. دهمانیک بوو بورکان و تو فان و گه رده لولو لی ئاوا له نیو جهسته ی مندا نه ته قیبه وه و هه لنه گیرسابوو و هه لینه کردبوو.. وه ری گپرامه سهر پشت و مه که کانمی

توند توند گوشى، ئايە دەيوست لە پەگەو ھەلئیتەكی؟ توند توند
 رایدەكیشان، ئايە درەخت بوون و دەيوست لە كړۆكەو ھەلئانچرپنن؟
 من پەلامارى سینگیم دا، گەرم و توند و پر لە ماسولكە.. گۆپكە و
 ماسولكەكانى رەق رەق، دەتگوت وا لە ستۆدیۆكەم و لە نۆ بۆیەكى سوور
 خۆینین راکشاوین و خەریكىن خۆین تیکەل بەسووراتی ئەو خاكە
 دەكەین.. كە خۆى راپهژاند و حیلاندى كەوتمە گومان و باوەرم نەكرد..
 ئایا من خەون دەبینم؟ فەنتازیا دەكەم؟ خەرىك بوو دەيكوشتم..
 ئۆرگازموزى بچوك بچوك وەكو سەراب دەهاتن و رەت دەبوون و ون
 دەبوون.. ئاگر و - با - و - ئاو - و خاك بوون ئەو وردە ئۆرگازموزانەى
 كە دەهاتن و ئاوا دەبوون..؟ جەستەم ئیدی بیابان نەبوو، بەستەلەك
 نەبوو، دۆزەخ نەبوو..

من فەنتازیا بەپیاویكى قولىرەشى چوارشانە دەكرد، لە ژیر پەپۆكە
 سوورەكە پیلووەكانم داخستبوون.. كە ئەو ھەمدیس حیلانەى من ھیزی
 چاوەرپوانیم نەما.. ئاخىر ئەو ھەموو ھیز و تاوتینە لە بن نەهاتوو لە
 كۆیو گەراپەو، من گەورەى خودام ھاتە پێش چا، ئايە ئەو نىگار كیشە
 لەپ و لاواز و بى ددان و خۆشەويستەكەى خۆمە ھەمدیس لە دايك بۆتەو؟
 من ئەوم خستە ژیرە خۆم، كەوتمە ھەلبەز و دابەزىكى شەپۆلاوى و
 شیتانە.. ئايە من ئاگر بووم كە ھیندە گەرم داھاتبووم؟ ویلانە دەمئاھاند،
 ھەموو دراوسێكان دەیاننوانى گوڤیان لە ئاھەكانم بى.. ئايە من ماين
 بووم ئاوا دەمھیلاند؟

ھەتاو گوتى: «لە ناو سێكسدا بحیلینە، چونكە حیلەى ژن و پیاو دەكاتە
 ئەسپىكى تینوو».

خەرىك بوو ئاوزینگم دەدا، پوحم ون كەردبوو، ئايە من لەسەر زەمیندا
 بووم؟ نەمدەزانى چى دەكەم، بەلام دەمزانی كە فەرمانى نىگار كیشە
 خۆشەويستەكەى خۆم بەچاوى بەستراوہ جیبەجى دەكەم.. ھەلەبەزیم و

دادەبەزىم، ئايە من شەپۆل بووم؟ خەرىك بوو دەمردم، گويم له حيلهى ئەسپىك بوو، گومانم كرد.. پەرۆكە سوورەكەم لادا و بەتەنيا رەنگىكى سوورم ديت.. رەنگى تابلۆكە لە ھەموو شوينىك.. ئاورم دايەو، نىگار كيشە خوڤشەويستەكەى من دەستى لە دروستکردنى تابلۆكە ھەلگرت لەسەر شاشەى تەلەفزیونكە.. (مەسىح بەتوورەيى و بەبى پرس و بەنارەزايىيەو لە خاچ دراو، بەبى ويستی خوڤى و بەبى فەرمانى ئاسمان.. گوللەيەكى وشك و رەش و ساردیش دى و دلێكى تەپ و سپى و گەرم دەبرى و كون كون و زويل زويل و خيشار خيشار و شەق شەقى دەكا).

من ھىشتايش لە فرمىسكەكانى نىگار كيشە خوڤشەويستەكەى خۆم دەروانى كە پياو ھەفرىقيە چوار شانەكەى ژىرم بەحیلاندنیکەو كە ھەر لە ئەسپىكى رەشى لووس و پر لە ماسولكە دەچوو گوتى: «دەى خۆت زياتر راھەژىنە، ئەى كچى ئاگر و گەردەلوول».

ھاتەو بىرم كە ھەتاو گوتى: «دايكى فيرەونيش ھەزى لە گەنجە رەشەكان بوو، چونكە پىي وا بوو ئەوان گەرمترن».

من نەمدەزانى چى دەكەم، ياخود دەبى چى بكەم!

بەلام گەرم بوو تەواویش گەرم، دايكى فيرەون راستى گوتبوو.. دەتگوت ئاگرە و بەدلى گەرممدا تى پەر دەبى، لە ژىرم پاكشابوو، ماسولكەكانى رەق رەق، سەراپاى جەستەى رەق رەق، دەتگوت لەسەر بەردىكى رۇحلەبەر پاكشام.. دەتگوت بەردىكى رۇحلەبەرە و لە ژىر - با - يىكى شىتدا پاكشاوھ.. دەتگوت من لە ژىريدا پاكشاوم.. شىتى كردم خودايە، چىبوو ئەو ھەموو گەرمىيەى كە چركە دواى چركە زياتر دەيسوتاندم، ئايە ئەو خۆر بوو؟

ئى من چى بكەم؟! لە نىگار كيشەكەم روانى و بەردەوام بوو، چاوم لە نيو چاوە سىپىيەكانى ئەو جنۆكەيە تاريك و رەشە ناو، لەبەر چاوم ھەر لە شای جوانانى جىھان دەچوو.. لە نىگار كيشەكەى خۆم دەچوو كە كاتى وەكو - با - دەھات و بەپرچى بەرەللاى بەنيو بەردەكاندا، بى ئاوردانەو رەت دەبوو..

من وهكو ماين و ئهويش وهكو ئەسپ، ئەو وهكو مەسيح و منيش وهكو خاچ، من وهكو گەوارە و ئهويش وهكو برووسكە يەك بەدواي يەك دەمان حيلاند، هاوارەكانمان تابلۆكاني سەرسام كردبوو، دەيان لەراندەنەو.. نازانم بۆ من گريام! هەر گريام و زياتر گريام و خۆشم باشتەر پادەهەژاند.. هاوارم دەکرد، وام هەست دەکرد هاواری يەكەمی ژيانمە.. هاواری لە داياك بوونمە.. من ببوومە ئاگر و گرکان و توفان و گەردەلوول کاتي که بيرم کەوتەو بەباوكم بەنهيئي بەدايكمي گوت: «ئەگەر ژن بي نامووس نەبي، رېگا نادا بکەوئته سەر پياو.. پياويش ئەگەر پياو بي رېگا نادا بکەوئته ژير ژن».

من کەوتمە ژير رەشەقوولەکه، نيگارکيشه پير و کەنەفت و بي ددان و لەرزۆکەکەي من، بەلەنگي و سەرخوشي و بي هيژيهکەو کورسييکي هيئا که بەزور دەيتواني هەلي گري.. هاته تەنيشت قەرويلەکه و دانيشت.. چاوهکاني پر بوون لە فرميسک، دەگريا و لەو ديمەنەي دەرواني، قولەرەشەکه پيدەکەني و دەحيلاند، من وهكو ماينيکي بريندار دەگريام و دەمحيلاند، قولەرەشەکه دەتگوت - با - يە و بەنيو جەستەي من و هەموو هاوپۆلهکانم گوزەر دەکا.. نيگارکيشه خۆشهويستەکەي من دەگريا و سەري خستبووه نيو رانهکاني، جار نا جاري سەري بەرز دەکردهوه و ليئمانی دەرواني، ددانهکاني کەوتبوون، قژی مەسيحيانەي تیک قزقا بوو، هەر دەگريا و هەر دەگريا بە فسەزمانییکەو گوتی: «پيش ئورگازموزی گەورە خەبەرم بدی».

هەتاو گوتی: «دوو جوړ مردن خۆشه، يەکەميان لە کاتي مەستی و دووهميان لە ناو ئورگازموزدا»، نيگارکيشهکەي من مەست بوو، منيش.. قولەرەشەکه دەيويست بگاته ئورگازموز، منيش..

ئى خو من هيچم نەکردبوو، بەتەنيا فەرمانی گەورە و خۆشهويستەکەي خۆم جيەجی دەکرد.. فەرمانی نيگارکيشک که ددانهکاني نەمابوون..

فرمانی نیگارکیشیک که له پ و لاواز ببوو، بی هیژ ببوو، تهنیا ئیسک و پیست مابوو. فرمانی تهرمیك که تاو نا تاوی دیتوانی بهزور هه ناسه یه که بدا یاخود هه لیکیشیته وه. له گه ل ئه وه شدا هیشتا بوی دهمردم، خو شم دهویست، بوی دسووتام..

خو من نهمدهزانی چی دهکهم..! به تهنیا ههستم دهکرد که وهکو تهرزه دادهبهزیم و وهکو هه لمیش روو له خودا هه لده فریم.. ئایه من ماین بووم که ئاوا دهمحیلاند؟ ئایه ئه و ئاگر بوو که ئاوا به نیو جهسته مدا تیپه پ دهبوو، دهیسووتاندم؟

باوکمم که وته وه یاد که به دهنگیکی بهرز هه تا منیش گویم لی بی به دایکمی دهگوت: «کچ ئه گهر به گوئی باوکی نهکا، ئاگری بی نامووسی دهیسووتینی».

نیگارکیشه بهسته زمانه که ی خو م له تهنیشت قهرویله که دانیشتبوو، بهگریانه وه له ئیمه ی دهروانی، دهرزی دهرهینا و بهدهستی لهرزوکی دهستی کرد به کوتینی تابلوکه له سه ر مه مکی چه په م، (سه ر هتا مه سیحی دروست کرد که به ناخوشحالییه وه له خاچ دهری) دهستی وهکو تهرزه وهکو زستان هه لده لهرزی، دواتر، وینه ی (گولله یه کی سووری کیشا که به دلکی سووردا تیپه پ ده بی و کون کونی دهکا.) نیگارکیشه که ی خو م له گه ل ته واو کردنی ئه و تابلویه که وته وه یاد ی، که هیشتا چوار سالان بوو ئه و تابلویه ی ده کیشا و ده کیشایه وه، روژی که خه ریکی کیشانی ئه و تابلویه بوو، غه لبه غه لبی له ژووری نووستنی باوک و دایکی گوئی لی بوو، کاتی له کونی دهرگا که وه له ژووره که ی روانی، دیتی باوکی به لهرزوکی له سه ر کورسیک دانیشتوو و دایکیشی به رووتی له سه ر قهرویله که دا راکشاوه، پیاویکی غه ربیش له ویه، به لام نیگارکیشه که ی خو م نهیده زانی چی دهکهن، ئه وه نه بی کاتی گوئی له دهنگی سی گولله بوو و تابلوکه ته واو بوو..

من و ئەسپە پەشەكە باشتەر خۆمان رادەهەژاند، دەسوتاین و دەمردین و دەژیاینهوه و هاوارم كرد: «ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره.. ئۆرگازموزی گەوره..»

نیگارکێشه دلرەق و خوۆشهویستهکەى من، دەمانچەکەى بەر پشتی خوۆی دەرھینا و لوولەکەى خستە سەر تابلۆکەى مەسیح لەسەر مەمکی چەپەم و پلی پێوهنا.

زەردەخەنەى دەکرد و دەگریا، زەردەخەنەى دەکرد چونکە پرپوشکی خوۆین تابلۆ خوۆینەکەى جوانتر کردبوو.. نەشیدەزانى بۆچی دەگریی! ئى من چیم کردبوو تا ئەو گوللەیه سوورە دلى سپیم ئاوا لەت و پەت و ویران بکا..؟

ئایا ئیستا گویتان بۆ قسەى مردووان رادیرا؟ من چیم کردبوو، لە ئیوه دەپرسم؟ تا گوللەیهکی رەش و سارد و تیژ و بى مانا ئاوا بى و دلى سپى و گەرم و هیور و بەماناکەم بپیکى و لەت و پەت و پارچە پارچە و ویرانى بکا..؟

زانا خلیل

۲۰۰۷/۹/۲۶ – ۲۰۰۵/۹/۱۶

بیلەفیاد - ئەلمانیا

له باره ی ئه و رۆمانه وه گوتراوه:

* «رۆحیکی بههرمهندی بویر، شاکاریکی ئیسته تیکی ههله داته نیو
جیهانی داهینان».

هاشم سهراج

* «شاعیرهکان که رۆمان دهنوسن زمانی شیعریی خویانی پی
دهوله مهند دهکن، ئه وهوله ی "زانا"ش دهچیته ئه و خانه وه.. ههتا
خه یال بر دهکا هه ر شیعره به لیواری زمانه وه».

دلشاد عهبدوڵلا

* «تهوهری سه رهکی ئه و رۆمانه له نیوانی سیسته می باوکسالاری و
پرۆسیسه کردنی ئازادییهکاندا خوی دهنوینی، وهک چۆن رهه ندهکانی
دیکه ی به دهووری پرنسیپی عهقل و گه مهکانی چیژدا دهخولیته وه».

عهبدولمته لیب عهبدوڵلا